

372 . 011

444 94

9.3

ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความนิยมไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนค่ายธนะรัชต์ อำเภอบราหาร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ปริญญาโท

ของ

บุญตา ยิ้มน้อย

56 ก.ย. 2536

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

มีนาคม 2536

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

185277

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตวิชาเอก
จิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ผอ.ดร. กานต์ พันธ์.....ประธาน
(ผศ.ดร.กาญจนา หาสิตะพันธุ์)
.....กฤษดา ทองกักดี.....กรรมการ
(อาจารย์พัฒนา ทองกักดี)

คณะกรรมการสอบ

.....ผอ.ดร. กานต์ พันธ์.....ประธาน
(ผศ.ดร.กาญจนา หาสิตะพันธุ์)
.....กฤษดา ทองกักดี.....กรรมการ
(อาจารย์พัฒนา ทองกักดี)
.....สมเจตน์ อภิณนทร์รักษา.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ.สมเจตน์ อภิณนทร์รักษา)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....สมพร บัวทอง.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. 2536

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ เพราะได้รับความกรุณาช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา หาสิตะพันธุ์ อาจารย์ทัศนาศ ทอภักดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเจตน์ อภิมนตรีรักษา ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ อาจารย์พรหมพิศ วาณิชยการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมพิศา แสนคำเครือ ที่กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ตลอดจนให้กำลังใจและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ขรรค์ชัย บิ๊นนาค อาจารย์ใหญ่โรงเรียนค่ายธนะรัชต์ อาจารย์นิภาวรรณ พันธุ์เวทย์ ครูฝ่ายวิชาการ โรงเรียนค่ายธนะรัชต์ที่ได้อำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ แก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ทดลอง และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ นายเปสิยน สระแก้ว คุณระเบียบ สะสม คุณพวงพยอม ชิตทอง ตลอดจนเพื่อน ๆ ร่วมวิชาเอกที่เป็นกำลังใจและช่วยเหลือตลอดการทำงานปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่านที่ไม่สามารถกล่าวนามได้หมดในที่นี้ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือจนปริญญานิพนธ์สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงสุด และขอโน้มราลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ที่ได้ให้การอบรมสั่งสอน สนับสนุนช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน และเป็นกำลังใจอันสำคัญยิ่งแก่ผู้วิจัยในการต่อสู้อุปสรรคต่าง ๆ จนกระทั่งประสบความสำเร็จ

บุญตา ยิ้มน้อย

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ.....	1
	คำนำ.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	1
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	8
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความนิยมไทย.....	8
	การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความนิยมไทย.....	19
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทบาทสมมติ.....	20
	การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทสมมติ.....	29
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	32
	แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	33
	วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ.....	33
	การหาคุณภาพแบบสอบถาม.....	36
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	37
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38

สถิติทำฐานการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า.....	39
ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล.....	39
ผลการศึกษาค้นคว้า.....	39
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	47
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	47
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	47
ประชากร.....	47
กลุ่มตัวอย่าง.....	48
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	48
การดำเนินการทดลอง.....	48
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	50
อภิปรายผล.....	50
ข้อเสนอแนะ.....	53
บรรณานุกรม	55
ภาคผนวก.....	60
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	178

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1	เปรียบเทียบคะแนนความนิยมไทยของนักเรียนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมก่อนการเข้ารับทาสम्मติและการสอนแบบปกติ.....42
2	เปรียบเทียบคะแนนความแตกต่างของความนิยมไทยของนักเรียน ในกลุ่มทดลองที่ได้รับการเข้ารับทาสम्मติและนักเรียนในกลุ่ม ในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ.....43
3	เปรียบเทียบคะแนนความแตกต่างความนิยมไทยของนักเรียนในกลุ่ม ทดลองก่อนและหลังการเข้ารับทาสम्मติ.....44
4	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความนิยมไทยของกลุ่มควบคุมก่อน และหลังการสอนแบบปกติ.....45

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

สังคมไทยเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทศวรรษที่ผ่านมา ทั้งนี้เป็นผลมาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ ระบบการสื่อสารและการเปิดประเทศมากขึ้น ประชาชนรับเอาวิทยาการสมัยใหม่มาใช้ในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ประกอบกับการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมจากต่างประเทศมากขึ้น จึงทำให้ความคิด ความเชื่อ และค่านิยมของคนไทยเปลี่ยนแปลงไปสู่แบบแผนทางวัฒนธรรมของคนในเมือง และมีการลอกเลียนแบบวัฒนธรรมจากสังคมภายนอกชุมชนมากยิ่งขึ้น เช่น การเน้นความสำเร็จส่วนบุคคล การแข่งขัน และการบริโภค เป็นต้น ซึ่งถ้าหากมีมากเกินไปก็ย่อมจะเป็นผลลบทั้งต่อบุคคล ชุมชน และประเทศชาติ (สยามรัฐ. 2532 : 10)

ผลของการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ก่อให้เกิดความไม่สมดุลระหว่างความเจริญทางด้านวัตถุและการดำเนินชีวิต ซึ่งกระทบถึงความมั่นคงของประเทศชาติ ประชาชนละเลยวัฒนธรรมและค่านิยมที่ดีงามของไทย เนื่องจากอิทธิพลทางด้านความคิดและความประพฤติที่ไม่เหมาะสมจากต่างประเทศหลั่งไหลเข้ามาในประเทศไทย คนจำนวนมากหลงใหลการเดินราและดนตรีที่ร๊อคแรง ขาดความเคารพผู้อาวุโสและครูอาจารย์ บางคนใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย ขาดความนิยมไทย แต่งกายแบบต่างประเทศ นิยมใช้ของที่ทำจากต่างประเทศ วัฒนธรรมอันดีงามถูกวิญรุตในยุคปัจจุบัน กล่าวหาว่าคร่ำครึ ขาดผู้นำ และไม่ได้รับการปลูกฝังในทางที่ถูกต้อง เช่น ออกเสียงภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาของตนไม่ชัด ไม่ถูกต้อง ทำความเคารพแบบไทยไม่เป็น ไม่รู้จักประเพณีไทยดีพอ ขาดความรู้เรื่องเมืองไทย ไม่รู้เรื่องศาสนาประจำชาติไทยทำให้ขาดลักษณะความเป็นไทย (คณะกรรมการฝ่ายวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2515 : 62) ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมไทย เช่น การขาดความรับผิดชอบ การทำลายสิ่งแวดล้อม ความขุ่นเคือง การละเลยคุณธรรมมีสาเหตุ

จากความเลื่อมทางด้านจิตใจ คือ การขาดหลักธรรม วัฒนธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นหลักยึดในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมาจะสัมพันธ์กับขนบธรรมเนียมจารีตประเพณีและค่านิยมอันเป็นกฎเกณฑ์ทางพฤติกรรมของบุคคลในสังคมนั้น (วีรยุทธ วิเชียรโชติ. 2516 : 6) ค่านิยมเกิดจากความเชื่อ และกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งกลายเป็นทัศนคติและเป็นพฤติกรรมของบุคคลในที่สุด (สนิท สมัยการ. 2525 : 6)

ค่านิยมมีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นตัวตัดสิน กำหนด ตัวนำ หรือผลักดันให้พฤติกรรมโน้มน้าวไปยังทิศทางหนึ่ง เป็นพลังซ่อนเร้นอยู่ภายใต้พฤติกรรมทางสังคมส่วนใหญ่ของมนุษย์ (สุทรี โคมิน และสนิท สมัยการ. 2522 : 1) ด้วยเหตุที่สังคมเปลี่ยนแปลงไปมาก ดังที่กล่าวมาแล้วจึงจำเป็นต้องเสริมสร้าง ปลุกฝังค่านิยมที่เหมาะสมให้แก่บุคคลในสังคมเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงปรารถนา รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะปลุกฝังค่านิยมให้กับกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียน นักศึกษา ข้าราชการและประชาชนทั่วไป (เรือง เจริญชัย. 2528 : 15)

ความนิยมไทยเป็นนโยบายที่จำเป็นต้องปลุกฝังให้แก่ นักเรียน นักศึกษา ข้าราชการ และประชาชนทั่วไป เพราะเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหาสេรษฐกิจและสังคม (แฉล้ม กุญชร. 2525 : 4) ความนิยมไทยเป็นค่านิยมที่ทำให้เกิดความสำนึกและภูมิใจในความเป็นไทย สำนึกถึงความสำคัญของวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบไทย นิยมของไทย ไม่ละทิ้งวัฒนธรรมประเพณีไทย มุ่งรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทยและมุ่งแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมของชาติ (ชวน หลีกภัย. 2527 : 81) ความนิยมไทยเป็นค่านิยมซึ่งรวมถึงการใช้สินค้าที่ผลิตในประเทศไทย การนิยมขนบธรรมเนียมประเพณี การนิยมใช้ภาษาไทยทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ไม่พูดภาษาไทยปนภาษาต่างประเทศ การแต่งกายแบบไทยอย่างประหยัด ร่วมกันฟื้นฟูประเพณีต่าง ๆ เช่น ประเพณีวันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา (เรือง เจริญชัย. 2528 : 18 - 19)

รัฐบาลเห็นความสำคัญและตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมและค่านิยม จำเป็นต้องแก้ไขปัญหานี้ในเรื่องความนิยมไทย จึงกำหนดนโยบายและมาตรการในการพัฒนา การศึกษาว่าควรปลูกฝังให้เกิดความซาบซึ้งและตระหนักในคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2534 : 3)

การปลูกฝังค่านิยมให้แก่บุคคลทำได้โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้หรือถ่ายทอดทางสังคม ทั้งนี้เพื่อให้มนุษย์เป็นมนุษย์ที่แท้จริง (สุพัตรา สุภาพ. 2523 : 52) เด็กนักเรียนระดับ ประถมศึกษาเป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศชาติ เด็กวันนี้จะเติบโตเป็นกำลังอันสำคัญของชาติ ในวันข้างหน้า ถ้าเด็กในวันนี้ได้รับการปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์ก็เชื่อได้ว่า ในวันข้างหน้า จะมีประชาชนที่มีสมรรถภาพซึ่งเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศ และวัยนี้เป็นวัยที่เหมาะสม ต่อการปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์ เนื่องจากเป็นวัยที่ยอมรับค่านิยมได้ง่าย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบจันทน์. 2520 : 8) ในขณะนี้สำนักงาน คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติรณรงค์ความเป็นไทย ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมวัฒนธรรม ของชาติในเรื่อง ภาษาไทย คนตรีไทย หรือวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นมากขึ้น ด้วยการร่วมมือ กับหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานทางการศึกษา เพราะการถ่ายทอด ความนิยมไทย ควรเน้นความสำคัญไปที่นักเรียน นักศึกษา (รุ่ง แก้วแดง. 2534 : 6)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการส่งเสริมความนิยมไทย ซึ่งเป็นค่านิยมที่ควรปลูกฝังแก่นักเรียนเป็นอย่างยิ่ง สำหรับวิธีการปลูกฝังค่านิยมที่มีประสิทธิภาพนั้น ชม ภูมิภาค (2525 : 5) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติเป็นวิธีหนึ่งที่มีประโยชน์ ในการสร้างค่านิยมได้อย่างดีเยี่ยม นอกจากนี้ สุนน อมรวิวัฒน์ (2522 : 102) ยังเสนอแนะว่า การแสดงบทบาทสมมติเป็นวิธีการปลูกฝังค่านิยมทางสังคมที่ได้ผล เพราะเด็กได้เผชิญปัญหาต่าง ๆ ที่ครูและนักเรียนสร้างขึ้นเป็นสิ่งเร้า ได้ลองจัดสถานการณ์ต่าง ๆ ขึ้นเพื่อให้เด็กมีโอกาสเรียนรู้ วิธีเลือก ตรวจสอบสิ่งที่ตนเลือก ได้รู้ตรองผลของการเลือกและประเมินผล จะช่วยให้เกิด ความมั่นคง ภูมิใจในการเลือก มั่นใจที่จะได้กระทำ และสุขใจที่ได้กระทำเสมอ จากการที่ผู้วิจัย ใช้แบบสอบถามไปสำรวจปัญหาเบื้องต้น จากโรงเรียนค่ายธนะรัชต์พบว่านักเรียนมีความนิยมไทยต่ำ

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะส่งเสริมปลูกฝังความนิยมไทยให้มากขึ้น โดยศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความนิยมไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนค่ายธนะรัชต์ อำเภอบราหารบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยของนักเรียนที่ได้รับการใช้บทบาทสมมติกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยของนักเรียนก่อนและหลังการใช้บทบาทสมมติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยของนักเรียนก่อนและหลังการสอนแบบปกติ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการใช้บทบาทสมมติมีความนิยมไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
2. นักเรียนมีความนิยมไทยสูงขึ้น หลังจากได้รับการใช้บทบาทสมมติ
3. นักเรียนมีความนิยมไทยสูงขึ้น หลังจากได้รับการสอนแบบปกติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับ ครู อาจารย์ และผู้เกี่ยวข้องกับนักเรียนในการนำเทคนิคบทบาทสมมติมาพัฒนาความนิยมไทย แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนค่ายธนะรัชต์ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535 ที่ได้คะแนนจากแบบสอบถามความนิยมไทยต่ำกว่าเบอร์เซนไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 18 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนค่ายธนะรัชต์ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535 ที่มีความนิยมไทยต่ำกว่าเบอร์เซนไทล์ที่ 25 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร และสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 8 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีพัฒนาความนิยมไทย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 วิธีคือ
 - 3.1.1 การใช้บทบาทสมมติ
 - 3.1.2 การสอนแบบปกติ
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความนิยมไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความนิยมไทย หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมความเป็นไทยของนักเรียนโดยมองเห็นคุณค่าของภาษา ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จำกัดขอบข่ายความนิยมไทยดังนี้
 - 1.1 ความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมความเป็นไทยทางภาษา
 - 1.1.1 ใช้ภาษาไทยถูกต้องตามหลักภาษา
 - 1.1.2 ไม่พูดภาษาไทยปนภาษาต่างประเทศ

1.2 ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมความเป็นไทยทาง

ศิลปวัฒนธรรม

1.2.1 มีมารยาทในการทำความเคารพ บิคารมารคา ครูอาจารย์และ

ผู้อาวุโส

1.2.2 มีมารยาทในการพูด พูดจาสุภาพ รู้จักกล่าวคำขอบคุณ และขอโทษ

1.2.3 มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับความสำคัญของโบราณสถาน

โบราณวัตถุ

1.2.4 มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับความสำคัญของการแสดงดนตรีและ

นาฏศิลป์ไทย

1.3 ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมความเป็นไทยทางด้าน

ขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย

1.3.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และเข้าร่วมกิจกรรมตลอดจนปฏิบัติตนได้ถูกต้อง

1.3.2 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของวันสำคัญทางพุทธศาสนา และเข้าร่วมกิจกรรมตลอดจนปฏิบัติตนได้ถูกต้อง

2. บทบาทสมมติ หมายถึง กิจกรรมการแสดงของนักเรียนตามบทบาทในสถานการณ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นให้ผู้เรียนแสดงออกตามที่ตนคิดว่าควรจะเป็นโดยไม่มีการฝึกซ้อมมาก่อนและถือเอาการแสดงออกทั้งความรู้สึกและพฤติกรรมของผู้แสดงมาเป็นข้ออภิปราย ขั้นตอนในการแสดงบทบาทสมมติ แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ขึ้นเตรียมการ ครูกำหนดขอบเขตและสถานการณ์สมมติที่ง่ายและชัดเจน แจ้งให้นักเรียนทราบ ใช้เวลาประมาณ 5 นาที

2.2 ขึ้นแสดง ครูให้นักเรียนอาสาสมัครแสดงบทบาทสมมติ จัดสถานที่ เตรียมผู้สังเกตการณ์ เริ่มแสดง และหยุดการแสดง ใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที

2.3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล ผู้แสดงและผู้สังเกตการณ์แสดงความรู้สึก
และความคิดเห็นโดยเน้นเหตุผลและความรู้สึก ใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที

2.4 ขั้นแสดงเพิ่มเติม ตามข้อเสนอแนะของกลุ่ม ใช้เวลาประมาณ 5 - 10 นาที

2.5 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป นักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์
และช่วยกันสรุป ครูสรุปเพิ่มเติม ใช้เวลาประมาณ 5 - 10 นาที

วิธีนี้ใช้กับกลุ่มทดลอง

3. การสอนแบบปกติ หมายถึง วิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยครู
เป็นผู้บรรยายและใช้สื่อประกอบ เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น แล้วให้
นักเรียนสรุปและครูสรุปเพิ่มเติม โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับความนิยมไทย เช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง

วิธีนี้ใช้กับกลุ่มควบคุม

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความนิยมไทย
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความนิยมไทย
 - 1.2 การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความนิยมไทย
2. เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทสมมติ
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทบาทสมมติ
 - 2.2 การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทสมมติ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความนิยมไทย

ความหมายของความนิยมไทย

ประพัฒน์ ตรีณรงค์ (2525 : 10) กล่าวว่า ความนิยมไทยหมายถึง การที่คนไทยนิยมชมชอบในความเป็นไทยของตน สนับสนุนส่งเสริมคนไทยและชาติไทยอันเป็นวัฒนธรรมส่วนหนึ่งที่แสดงถึงความกลมเกลียวของชาติ คนไทยพึงนิยมไทยโดยแสดงออกดังนี้

1. นิยมในเชื้อชาติ ได้แก่ การรักนับถือคนไทยด้วยกันและชาติไทย ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามคนไทยและชาติไทยอันส่งผลให้เสื่อมเสียเกียรติของชาติ ไม่เห็นชาติอื่นดีกว่าชาติไทย
2. นิยมในขนบธรรมเนียมประเพณี คือ นิยมถือหลักปฏิบัติตามธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย

3. นิยมในสิ่งประดิษฐ์ คือนิยมใช้ของที่คนไทยทำ หรือทำในเมืองไทย นิยมซื้อของ
ที่คนไทยขาย

แฉล้ม ภูษธร (2525 : 44) ให้ความหมายของ ความนิยมไทยว่าหมายถึง
ความรักไทย นิยมไทยโดยสำนึกและภูมิใจในความเป็นไทย ไม่ว่าจะเป็นวัตถุ บุคคล
ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม มีความหวงแหนมาตุภูมิ มุ่งส่งเสริมความเจริญ
ก้าวหน้า และความมั่นคงของประเทศรวมทั้งการรักษาเกียรติภูมิของชาติ

ประสงค์ สุ่นศิริ (2525 : 49) กล่าวว่า ความนิยมไทยมีความหมายกว้างขวาง
อยู่ในตัวเอง นับตั้งแต่ความนิยมในสินค้าและบริการของไทย ตลอดจนความนิยมในศิลปวัฒนธรรม
ขนบธรรมเนียมประเพณี

สมพร เทพสิทธิ์า (2525 : 60) กล่าวว่า ความนิยมไทย หมายถึง ความภาคภูมิใจ
และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของไทย สินค้าและบริการที่ผลิตในประเทศไทย
ตลอดจนความเป็นไทย

กรมสามัญศึกษา (2529 : 59) ให้ความหมาย ความนิยมไทยว่า หมายถึง
ความรักไทย นิยมไทยโดยสำนึกและภูมิใจในความเป็นไทยไม่ว่าจะเป็น วัตถุ บุคคล ศิลปวัฒนธรรม
ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม มีความผูกพันหวงแหนมาตุภูมิ มุ่งส่งเสริมความเจริญก้าวหน้า
และความมั่นคงของประเทศ รวมทั้งการรักษาเกียรติภูมิของชาติด้วย

จันทร์ทัศน์ เพ็ญธิสาร (2529 : 1 - 3) ให้ความหมายว่า ความนิยมไทย หมายถึง
ความชื่นชอบ ความศรัทธาในเอกลักษณ์หรือลักษณะเฉพาะของชาติไทยซึ่งเป็นสิ่งที่บอกให้รู้ถึง
ความเป็นไทย ได้แก่ ภาษาพูด ศิลปะ ธรรมเนียมประเพณี จิตใจหรือคตินิยมแบบไทย

สรุปว่า ความนิยมไทย หมายถึง ความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม
ความเป็นไทยโดยมองเห็นคุณค่าของภาษา ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย

ความเป็นมาของความนิยมไทย

ประพัฒน์ ตรีนรงค์ (2525 : 9) กล่าวว่า เรื่องความนิยมไทยปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษรของทางราชการครั้งแรกในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2483 ซึ่งมีข้อความว่า "มาตรา 5 วัฒนธรรมซึ่งประชาชนชาวไทยจะต้องปฏิบัติตามดังที่กล่าวไว้ในมาตราก่อนนั้น นอกจากจะได้กำหนดไว้โดยพระราชบัญญัติแล้ว ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาไว้ดังต่อไปนี้"

1. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย จรรยาและมารยาทในที่สาธารณะสถานหรือที่ปรากฏแก่สาธารณชน
2. ความมีสมรรถภาพและมารยาทเกี่ยวกับวิธีดำเนินงานอาชีพ
3. ความนิยมไทย

ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติวัฒนธรรมออกมาใหม่ คือ พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2485 ยกเลิกพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2483 และขยายขอบข่ายงานวัฒนธรรมของชาติให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เช่น ให้จัดตั้งสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ให้แบ่งงานของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติออกเป็น 4 สำนัก และกำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็นต้น เรื่องความนิยมไทย ยังคงบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติมาตรา 6 มีข้อความว่า

"มาตรา 6 วัฒนธรรมซึ่งบุคคลจักต้องปฏิบัติตาม นอกจากจะได้กำหนดไว้โดยพระราชบัญญัติแล้ว ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาได้ ในกรณีดังต่อไปนี้"

1. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย จรรยา มารยาทในที่สาธารณะหรือที่ปรากฏแก่สาธารณชน
2. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการปฏิบัติตนและการปฏิบัติต่อบ้านเรือน
3. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการปฏิบัติตน อันเป็นทางนำมาซึ่งเกียรติของประเทศไทยและพุทธศาสนา

4. ความมีสมรรถภาพและมารยาทเกี่ยวกับการดำรงงานอาชีพ
5. ความเจริญงอกงามแห่งจิตใจ และศีลธรรมของประชาชน
6. ความเจริญก้าวหน้าในทางวรรณกรรม และศิลปกรรม
7. ความนิยมไทย

ในเรื่องความนิยมไทย ตามหลักฐานที่ปรากฏและอ้างมานั้นยังเป็นคำสั้น ๆ ไม่มีคำอธิบาย จนกระทั่ง สภาวัฒนธรรมแห่งชาติได้ตั้งสำนักงานวัฒนธรรมทางจิตใจขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2485 จึงได้มีคำอธิบาย เรื่องความนิยมไทย โดยอธิบายไว้ในเรื่อง "หลักปลูกฝังความดี" ว่า

ความนิยมไทย คือ การที่คนไทยนิยมชมชอบในความเป็นไทยของตน สนับสนุนและส่งเสริม คนไทยและชาติไทย อันเป็นวัฒนธรรมส่วนหนึ่งที่แสดงถึงความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ คนไทย พึงนิยมไทยโดยแสดงออกดังนี้

1. นิยมในเชื้อชาติ ได้แก่ การรักและนับถือคนไทยด้วยกันและชาติไทย ไม่ดูหมิ่นคนไทย และชาติไทย อันจะก่อให้เกิดชื่อเสียงเกียรติของชาติ ไม่เห็นชาติอื่นดีกว่าชาติไทย
2. นิยมในขนบธรรมเนียมประเพณี คือ นิยมถือหลักปฏิบัติตามธรรมเนียมประเพณี อันดีงามของไทย
3. นิยมในสิ่งประดิษฐ์ คือ นิยมใช้ของที่คนไทยทำ หรือทำในเมืองไทย นิยมซื้อของ ที่คนไทยขาย

ในสมัยที่ ๗๗๗ จอมพล ป. พิบูลสงครามเป็นนายกรัฐมนตรีได้มีระเบียบ รัฐนิยม ที่ต้องการสร้างความนิยมไทยมีข้อความว่า

1. ชาวไทยพึงพยายามบริโภคแต่อาหารอันปรุงจากสิ่งที่มีกำเนิดหรือทำในเมืองไทย
2. ชาวไทยพึงพยายามใช้เครื่องแต่งกายด้วยวัตถุที่มีกำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศไทย
3. ชาวไทยพึงพยายามช่วยกันสนับสนุนงานอาชีพ การเกษตร พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม และวิชาชีพของคนไทยด้วยกัน
4. กิจการสาธารณูปโภคอันใดที่รัฐบาลหรือชาวไทยจัดให้มีขึ้นแล้วชาวไทยพยายามใช้ และสนับสนุน

แฉล้ม กุณชร (2527 : 44 - 45) ได้ให้ข้อสนับสนุนเกี่ยวกับความนิยมไทยว่า ความนิยมไทยถือเป็นอุดมการณ์และจัดเป็นค่านิยมอย่างหนึ่งของคนไทยที่ควรส่งเสริมอย่างยิ่ง เพราะเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นในประเทศไทย นอกจากนั้นความนิยมไทยยังเป็นทางต่อต้านอารยธรรมตะวันตกที่ไม่เหมาะสมกับสภาพของสังคมไทยซึ่งกำลังหลังไหลเข้าครอบงำเยาวชนไทยอย่างมาก ถ้าหากปล่อยให้อิทธิพลอารยธรรมตะวันตกแพร่หลายมากขึ้นแล้ว เยาวชนไทยจะขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ขาดวินัยที่ดี และขาดความสำนึกในความเป็นไทย ซึ่งจะเป็นผลให้คนเหล่านั้นเป็นศัตรูที่ร้ายแรงบ่อนทำลายประเทศชาติโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และในที่สุดก็ถึงซึ่งความสิ้นชาติอย่างแน่นอน ความนิยมไทยนี้ถือเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เนื่องจากได้ตราเป็นพระราชบัญญัติ บำรุงวัฒนธรรม พุทธศักราช 2483 มาตรา 5 ข้อ 3 และแก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช 2485 มาตรา 5 บัญญัติไว้ว่า

"วัฒนธรรมซึ่งประชาชนชาวไทยจักต้องปฏิบัติตาม ดังต่อไปนี้"

1. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย จรรยาและมารยาท ในที่สาธารณะสถาน หรือปรากฏแก่สาธารณชน

2. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการปฏิบัติตนและการปฏิบัติต่อบ้านเรือน

3. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการปฏิบัติตนอันเป็นทางนำมาซึ่งเกียรติของชาติ

4. ความมีสมรรถภาพและมารยาท เกี่ยวกับวิธีดำเนินงานอาชีพ

5. ความนิยมไทย

จะเห็นได้ว่า ความนิยมไทย เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ชาวไทยทุกคนต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด รัฐบาลพิจารณาเห็นว่า วัฒนธรรมไทยเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นชาติไทย เป็นรากฐานของการสร้างสรรค์ความสามัคคีและความมั่นคงของชาติ เป็นสิ่งที่แสดงถึงศักดิ์ศรีเกียรติภูมิและความภูมิใจร่วมกันของคนไทย เป็นปัจจัยให้คนในชาติได้ประพฤติปฏิบัติในทางที่เที่ยงาม มีคุณธรรมเพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนาสังคมและประเทศชาติ สมควรต้องรักษาและส่งเสริมวัฒนธรรมไทยอย่างจริงจัง ตามนโยบายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย "รัฐพึงส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมของชาติ"

ฉะนั้นคณะรัฐมนตรี จึงกำหนดนโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติ เพื่อเป็นหลักให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนรวมทั้งประชาชน ร่วมกันรักษาและส่งเสริมวัฒนธรรมอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน และประสานงานให้สอดคล้องกันดังนี้

1. ส่งเสริมการบำรุงรักษาวัฒนธรรมไทยทุกด้านให้เจริญก้าวหน้า ด้วยการศึกษา ค้นคว้าวิจัยและพัฒนาวัฒนธรรมไทย ให้วัฒนธรรมเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการแก้ปัญหา การดำเนินชีวิต การพัฒนาประเทศด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการป้องกันประเทศ ป้องกันการทำลายวัฒนธรรมและศาสนา และทำนุบำรุงศาสนาให้บริสุทธิ์ เพื่อเป็นหลักในการพัฒนาจิตใจของประชาชน

2. เผยแพร่วัฒนธรรมไทยทุกด้านไปสู่ประชาชนถึงขั้นปฏิบัติให้แพร่หลายยิ่งขึ้น เพื่อให้ เกิดความรู้ ความเข้าใจ ตระหนักถึงความสำคัญของวัฒนธรรมที่มีต่อเอกลักษณ์ศักดิ์ศรี ความสามัคคี และความมั่นคงของชาติ ตลอดจนเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

3. ส่งเสริมวัฒนธรรมพื้นบ้านและวัฒนธรรมของกลุ่มชนในท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชน มีความเข้าใจ เห็นคุณค่าและยอมรับวัฒนธรรมของท้องถิ่นของกันและกัน ก่อให้เกิดความผสมผสาน ทางวัฒนธรรม อันจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติในชาติ และมีความรักหวงแหนวัฒนธรรมไทย ยิ่งขึ้น

4. สนับสนุนส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างชาติรวมทั้งรู้จักเลือกสรรวัฒนธรรมของต่างชาติ ที่เผยแพร่เข้ามา ในประเทศไทยหรือจากการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม โดยนำมากลั่นกรอง ปรับปรุงดัดแปลง ให้เหมาะสมกับวิถีการดำเนินชีวิตของคนไทย และความมั่นคงปลอดภัยของชาติ

5. สนับสนุนส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ดำเนินงานด้านวัฒนธรรม ได้ประสานงานกันอย่างใกล้ชิด โดยการระดมสรรพกำลังทั้งหลายจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน เพื่อรักษาและส่งเสริมวัฒนธรรมให้มั่นคง เป็นพื้นฐานของการดำเนินชีวิตของประชาชน ตลอดจน ร่วมกันแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม เพื่อให้วัฒนธรรมมีบทบาทสนับสนุนการพัฒนาประเทศ อย่างแท้จริง

ต่อมา เมื่อวันที่ 11 - 12 พฤษภาคม 2525 มีการจัดสัมมนาเรื่อง "บทบาทของความนิยมไทยในการแก้ปัญหาของชาติ" ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล โดยสมาคมนิยมไทย คณะอนุกรรมการอุดมการณ์ของชาติ ในคณะกรรมการเอกลักษณ์ของชาติ และสมาคมนักประชาสัมพันธ์แห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนา ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติในแนวทางนิยมไทย ทั้งทางด้านจิตใจ และวัตถุแก่บุคคลในระดับผู้นำจากภาคราชการและภาคเอกชนและ เพื่อร่วมกันพิจารณาปัญหาและมาตรการแก้ไขตามแนวทางนิยมไทยอันจะทำให้แนวทางนี้ได้มีบทบาทในทางพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป ที่ประชุมได้พิจารณาความหมายของคำว่า นิยมไทยว่า มีความหมาย 3 ประการ คือ นิยมในวิถีชีวิตหรือความเป็นอยู่แบบไทย นิยมสินค้าไทย และนิยมความคิดแบบไทย (เอกสารเผยแพร่อุดมการณ์นิยมไทย. 2525 : 24)

บทบาทของความนิยมไทย

สมพร เทพสิทธิ์า (2525 : 60 - 66) กล่าวถึง บทบาทของความนิยมไทยที่มีต่อประเทศดังนี้

1. ความนิยมไทยช่วยรักษาศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของชาติ หมายความว่า ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามเป็นเอกลักษณ์ของชาติที่แสดงถึงความเป็นไทยและความเจริญงอกงาม โดยเฉพาะในด้านจิตใจ เพราะคนไทยรับเอาวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาแทนวัฒนธรรมของตน โดยไม่มีการพิจารณา เอกลักษณ์ของชาติและความเป็นไทยจะถูกทำลาย ความนิยมไทย ซึ่งหมายถึง ความภาคภูมิใจและส่งเสริมความเป็นไทยเท่านั้นที่จะช่วยให้คนไทยรักษาศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของชาติไว้ไม่ให้ถูกวัฒนธรรมของต่างชาติกลืน
2. ความนิยมไทยช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ หมายความว่า ความนิยมในสินค้าและบริการที่ผลิตในประเทศไทยจะช่วยแก้ปัญหา และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ นอกจาก

จะช่วยลดการขาดดุลการค้ายังช่วยให้การผลิตในประเทศไทยเพิ่มขึ้น ช่วยให้โรงงานอุตสาหกรรมสามารถขยายการผลิต และที่สำคัญทำให้ประชาชนมีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญก้าวหน้า

3. ความนิยมไทยช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม ความนิยมไทยหมายถึง ความภาคภูมิใจ และส่งเสริมความเป็นไทย ซึ่งรวมถึงเอกลักษณ์และคุณธรรมอันดีงามของคนไทยและค่านิยมที่ดี ประเทศไทยมีพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติมากกว่า 1,000 ปี คนไทยร้อยละ 95 นับถือศาสนาพุทธ พระพุทธศาสนาได้มีบทบาทอย่างสำคัญในการสร้างเอกลักษณ์และคุณธรรมอันดีงามให้แก่คนไทย อาทิ ความเมตตากรุณา ความโอบอ้อมอารี ความกตัญญูทศเวที เป็นผู้รักสันติ ไม่นิยมความรุนแรง ถือทางสายกลาง ไม่หย่อนเกินไป ไม่ตึงเกินไป รู้จักประนีประนอม คุณธรรมเหล่านี้ทำให้คนไทยมีความสุข ไม่มีการต่อสู้ และประหัตประหารกันเหมือนในบางประเทศ ทำให้รักษาเอกราชมาได้โดยตลอด หากประชาชนมีความนิยมไทย เป็นผู้ยึดมั่นในเอกลักษณ์ และคุณธรรมอันดีงามของไทยปฏิบัติตามค่านิยมที่ดี ก็จะช่วยให้อาจแก้ปัญหาสังคมด้านต่าง ๆ ได้

ประสงศ์ สุนศิริ (2525 : 48 - 50) กล่าวว่า ความนิยมไทยกับความมั่นคงของชาติมีความสัมพันธ์กัน เพราะการสร้าง ความมั่นคงแห่งชาติประการหนึ่ง คือ การทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดี มีรายได้พอควรแก่อัตภาพ สามารถพัฒนาประเทศชาติให้ก้าวหน้าได้ในระดับที่เหมาะสมกับขีดความสามารถทางงบประมาณ ขณะเดียวกันกิจกรรมของสมาคมนิยมไทยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญในการเผยแพร่สินค้า ส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าไทย รวมทั้งการส่งเสริมความนิยมไทยแก่ประชาชนและเยาวชนไทยโดยทั่วไป ความนิยมไทยจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างความมั่นคงแห่งชาติทั้งทางตรงและทางอ้อม นั่นคือหากสมาคมนิยมไทยประสบความสำเร็จในการชักนำให้ประชาชนโดยทั่วไปตระหนักถึงคุณค่าและความนิยมสินค้าไทยจะทำให้ประชาชนซึ่งเป็นผู้ผลิตและให้บริการสินค้าไทยมีรายได้เพิ่มขึ้น นอกจากนั้นหากประชาชนผู้นิยมไทยไม่ซื้อสินค้าจากต่างประเทศ ย่อมจะเป็นหนทางหนึ่งที่ทำให้ภาวะการขาดดุลการค้าของประเทศลดลงได้ระดับหนึ่ง

บทบาทของสมาคมนิมไทยในส่วนที่ช่วยให้ประชาชนไทยนิมไทย นิยมใช้สินค้าไทย นิยมศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย และเผยแพร่สิ่งเหล่านี้ต่อไปในหมู่คนต่างชาติและนานาประเทศตามโอกาสอันเหมาะสม ย่อมเป็นการสืบทอดความต่อเนื่องและเสริมสร้างความ เป็นปึกแผ่นแน่นแฟ้นคงทนของชาติต่อไป เป็นการเสริมสร้างเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของชาติให้สูงขึ้นในสายตาของคนต่างประเทศให้เข้าใจ รู้คุณค่าเอกลักษณ์ที่ดีของสังคมไทย เกิดความนิยมยกย่องในคุณค่าของความเป็นไทย

การนิมไทยมีความสำคัญทั้งในแง่ทั่วไปและความมั่นคงของชาติ กล่าวคือ ในแง่ทั่วไป กิจกรรมนิมไทยจะช่วยส่งเสริมศิลปะ สืบทอดเอกลักษณ์ไทย วัฒนธรรมไทยขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติ ในแง่ความมั่นคงของชาติความนิมไทยจะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเสริมสร้างภาวะมั่นคงผาสุกทางเศรษฐกิจของประชาชนและจะมีส่วนช่วยโดยตรงในการลดภาวะการขาดดุลการค้าของประเทศ

ประสงศ์ สุนศิริ (2525:51) กล่าวว่า การนิมไทยเป็นสิ่งที่ดีและมีบทบาทเกื้อกูลความมั่นคงแห่งชาติจึงควรมีมาตรการ เพื่อให้การนิมไทยแพร่หลายในหมู่ประชาชนอย่างกว้างขวาง ดังนี้

1. ปลุกฝังและเผยแพร่ความนิมไทยแก่ประชาชนและเยาวชนไทย เพื่อให้มีจิตสำนึกและตระหนักถึงความสำคัญของความนิมไทยว่ามีส่วนในการพัฒนาตนเองและประเทศชาติโดยรวม โดยให้การศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียน
2. ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงแก้ไขค่านิยมและวัฒนธรรมไทยที่ไม่ถูกต้อง หรือ ไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย เช่นการนิมความขมเพื่อย การนิมใช้สินค้าต่างประเทศ
3. สกัดกั้นการแพร่ขยายของวัฒนธรรมต่างชาติ โดยให้การศึกษาแก่ประชาชน เน้นให้เห็นความแตกต่างระหว่างสังคมไทยกับสังคมต่างประเทศ โดยให้ความรู้ทั้งในชั้นเรียน และผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ ตามความเหมาะสม
4. ส่งเสริมบทบาทของสมาคม ชมรม สถาบันอื่นที่เกี่ยวข้องกับความนิมไทย ให้กว้างขวางและสอดคล้องกับการปฏิบัติจริงให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ชวน หลีกภัย (2525 : 81 - 85) ให้ทัศนะเกี่ยวกับความนิยมไทยว่า ความนิยมไทยเป็นค่านิยมที่ทำให้สำนึกและภูมิใจในความเป็นไทย สำนึกถึงความสำคัญของวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบไทย นิยมของไทย ไม่ละทิ้งวัฒนธรรมและประเพณีไทย โดยมุ่งรักษาเอกลักษณ์ของชาติ และมุ่งแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศเป็นส่วนรวมด้วย การรณรงค์ไทยควรเริ่มไปพร้อม ๆ กันทั้งเด็ก และผู้ใหญ่ เพราะผู้ใหญ่จะเกิดความนิยมไทยเมื่อได้รับการปลูกฝังมาแต่เยาว์วัยและปลูกฝังมาอย่างต่อเนื่อง

กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่จัดการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม จึงเป็นหน่วยงานเบื้องต้นที่จะวางรากฐานค่านิยมพื้นฐานแก่เด็กและเยาวชนของชาติเพื่อส่งเสริมความนิยมไทย จึงกำหนดความนิยมไทยในจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา ในหลักสูตรประถมศึกษาได้เน้นให้โรงเรียนปลูกฝังให้เกิดความนิยมไทย โดยกำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายให้เด็กมีความเชื่อมั่นในการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รู้คุณค่าของความเป็นไทย รู้คุณค่าชื่นชมและรักษาวัฒนธรรมของชาติ เนื้อหาของหลักสูตร มีความนิยมไทยในทุกระดับชั้น เช่น กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ในเรื่องการซื้อและการใช้ของเล่น การแต่งกายของคนไทย การทำความเคารพแบบไทย ประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 ในเรื่องมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่น ประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 มีเรื่องประโยชน์และความสำคัญของสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ การหัตถกรรมและอุตสาหกรรมในท้องถิ่น การประดิษฐ์ของใช้ที่มีอยู่ในท้องถิ่น

การสอนความนิยมไทยควรเริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เป็นต้นไป เพราะเด็กในวัยนี้มีความสามารถในการรับรู้และถ่ายทอดได้ดีกว่าวัยอื่น การปลูกฝังต้องไม่ใช่วิธีบังคับ แต่จะต้องค่อยทำค่อยไป ควรปลูกฝังให้เกิดความเคยชิน ให้เด็กมีความสำนึกในเรื่องความนิยมไทย และการที่จะให้ได้ผลและเกิดเป็นนิสัยให้เด็กประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ควรมีวิธีการต่าง ๆ เป็นกระบวนการปลูกฝังให้เด็กมองเห็นประโยชน์ของความนิยมไทย ผู้วิจัยจึงปลูกฝังความนิยมไทยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้นิทานบทสนทนา

เนื้อหาของความนิยมไทย

อุทิศ นาคสวัสดิ์ (2515 : 58) กล่าวว่า มนุษย์ในแต่ละสังคมย่อมแตกต่างกัน ด้วยวัฒนธรรมการแสดงออก ซึ่งวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ทำให้ทราบว่า เป็นคนไทย จีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เช่น ในการต้อนรับ ถ้าเป็นคนไทยก็ไหว้ ถ้าเป็นฝรั่งก็จับมือ ถ้าเป็นคนจีนก็ใช้การประสาหมือ เป็นต้น เมื่อวัฒนธรรมเป็นการแสดงออกซึ่งเอกลักษณ์ของชาติ คนไทยจึงควรเป็นคนไทยทั้งกาย และใจ ภูมิใจในเอกลักษณ์ของชาติไทย เพราะฉะนั้นเรื่องวัฒนธรรมไทยกับความนิยมไทย จึงเป็นของคู่กัน เพราะเมื่อนิยมไทยก็เท่ากับนิยมเอกลักษณ์ของไทย

กรมการวัฒนธรรม (2496:1) แบ่งเนื้อหาของวัฒนธรรม ออกเป็น 4 อย่างได้แก่

1. คติธรรม (Moral Culture) คือ วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับหลักในการดำเนินชีวิต ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของจิตใจ และได้มาจากศาสนา
2. เนติธรรม (Legal Culture) คือ วัฒนธรรมทางกฎหมาย รวมทั้งระเบียบ ประเพณีที่ยอมรับนับถือกันว่ามีความสำคัญพอ ๆ กับกฎหมาย
3. วัตถุธรรม (Material Culture) คือ วัฒนธรรมทางวัตถุ เช่น ที่เกี่ยวกับการกินที่อยู่ดี เครื่องนุ่งห่ม บ้านเรือน และอื่น ๆ
4. สหธรรม (Social Culture) คือ วัฒนธรรมทางสังคม นอกจากจะหมายถึง คุณธรรมต่าง ๆ ที่ทำให้คนอยู่ร่วมกันอย่างผาสุกด้วยที่ด้อยอาศัยกันแล้ว ยังรวมถึงมารยาทต่าง ๆ ที่จะติดต่อเกี่ยวข้องกับสังคมทุกชนิด และยังหมายถึงวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับครอบครัว สาธารณชน และประเทศชาติอีกด้วย

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2524 : 4) ได้จัดทำแนวนโยบาย วัฒนธรรมแห่งชาติ และแบ่งวัฒนธรรมออกเป็น 5 สาขา คือ

1. สาขามนุษยศาสตร์ (The Humanities) ได้แก่ วัฒนธรรมที่ว่าด้วยขนบธรรมเนียม ประเพณี คุณธรรม ศิลปกรรม จริยธรรม ค่านิยม ศาสนา ปรัชญา ประวัติศาสตร์ โบราณคดี มารยาทในสังคม กฎหมาย เป็นต้น

2. สาขาศิลปะ (The Arts) ได้แก่ วัฒนธรรมในเรื่องภาษา วรรณคดี ดนตรี พ็อนรำ จิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม เป็นต้น

3. สาขาช่างฝีมือ (The Practical Crafts) ได้แก่ วัฒนธรรมในเรื่อง การเย็บปักถักร้อย การแกะสลัก การทอผ้า การจักสาน การทำเครื่องเงิน เครื่องเงินเครื่องทอง เครื่องถม การจัดดอกไม้ การทำตุ๊กตา การทอเสื่อ การประดิษฐ์ การทำเครื่องปั้น เป็นต้น

4. สาขาคหกรรมศิลป์ (The Domestic Arts) ได้แก่ วัฒนธรรมในเรื่องอาหาร เสื้อผ้า การแต่งกาย บ้าน การดูแลเด็ก ครอบครัว การรู้จักประกอบอาชีพช่วยเหลือสังคม ในครอบครัว เป็นต้น

5. สาขากีฬา และนันทนาการ (The Sport and Recreation) ได้แก่ วัฒนธรรม ในเรื่องการเล่น มวยไทย ฟันดาบสองมือ กระบี่กระบอง กีฬาพื้นบ้าน เป็นต้น

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความนิยมไทย

ชญาพร พันธ์ชัย (2522 : 80 - 81) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการรักษาอิสระ ความรับผิดชอบ ระเบียบวินัย การเคารพพระบออาวโส การถือพรตถือพวก การตรงต่อเวลา การประหยัด มัธยัสถ์ การนิยมไทย การบำเพ็ญประโยชน์ และการพึ่งตนเอง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนร้อยละ 48.39 มีความเห็น ด้วยกับความนิยมไทย ร้อยละ 13.00 เห็นด้วยอย่างยิ่ง นักเรียนร้อยละ 34.87 ไม่มีความเห็น และร้อยละ 3.62 ไม่เห็นด้วยกับความนิยมไทย

กมล รอดคล้าย (2526 : บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของครู ภาษาไทยในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมไทย ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูภาษาไทยมีความเห็นว่า ควรส่งเสริมให้มีการศึกษารายาและการปฏิบัติตนในสังคมให้แก่ นักเรียน ส่งเสริมให้มีการตั้งชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม

วิบูลย์ กระจำนัง (2529 : 93 - 94) ศึกษาพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัย พบว่าผู้บริหารสามารถบริหารงานการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนได้ในระดับมาก คือ บริหารงานบุคลากร และการบริหารงานธุรการและการเงิน ส่วนการบริหารงานอาคารสถานที่ งานวิชาการ งานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน งานกิจการนักเรียน ผู้บริหารสามารถบริหารงานดังกล่าวที่มีต่อการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนได้ในระดับปานกลาง

จากรายงานการวิจัย ที่กล่าวมาแล้วนั้น เยาวชนส่วนหนึ่งไม่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความนิยมไทยและส่วนน้อยไม่เห็นด้วยกับความนิยมไทย และครูมีความเห็นว่าควรส่งเสริมให้มีการศึกษารายละเอียดและการปฏิบัติตนในสังคมแก่นักเรียน แต่ผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมความนิยมไทยในโรงเรียนได้ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยคิดว่าน่าจะสร้างความนิยมไทยให้เกิดกับเยาวชนทุกคน โดยครูควรมีวิธีการปลูกฝังความนิยมไทยที่มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงทำงานวิจัยเรื่องนี้โดยใช้บทบาทสมมติพัฒนาความนิยมไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคำชะอีวิทยาคาร อำเภอบราหาร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทบาทสมมติ

ความหมายของบทบาทสมมติ

98/1

แชฟเทล และแชฟเทล (ShafTel and ShafTel. 1967 : 83 - 84)

ให้ความหมายของการแสดงบทบาทสมมติไว้ว่า หมายถึง วิธีการที่จะเรียนรู้สภาพชีวิตในสังคม โดยแท้และเป็นแนวทางที่จะช่วยให้บุคคลดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างเป็นสุข การแสดงบทบาทสมมติจะแฝงไว้ด้วยมวลประสบการณ์และกลวิธีแก้ปัญหาหลายด้าน เช่น การอธิบายปัญหา การวิเคราะห์ปัญหา และการให้คำจำกัดความโดยผ่านขั้นตอนต่าง ๆ คือ การเลือกบทบาทที่เหมาะสม การแสดงบทบาท ปฏิกริยาตอบสนองของผู้ที่มีต่อบทบาทที่แสดงและการสรุปนำมาใช้

เทเลอร์ และวอลฟอร์ด (Tayler and Walford. 1974 : 19) ให้ความหมายของบทบาทสมมติว่า การแสดงบทบาทเป็นการเปิดโอกาสให้ได้สวมบทบาทในสภาพการณ์ต่าง ๆ เพื่อฝึกว่าตนควรมีพฤติกรรมแบบใดจึงจะแก้ปัญหาได้ดีที่สุด ผู้แสดงต้องรับรู้บทบาทของตนเอง เพื่อให้เข้าใจและมีอารมณ์ในการแสดง

ลี (Lee. 1974 : 316) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติ หมายถึง การเรียนรู้จากการดูบทบาทของผู้แสดงในสถานการณ์ ซึ่งต่างจากการแสดงละคร คือ ผู้แสดงบทบาทสมมติจะต้องคิดคำพูดและแสดงท่าทางโดยไม่มีการเตรียมบทพูดไว้ล่วงหน้า การแสดงบทบาทสมมติจะกระทำซ้ำใหม่ได้จนกว่าจะเป็นที่พอใจและยอมรับ

ทิสนา แชนมณี (2519 : 41) กล่าวว่า บทบาทสมมติเป็นเครื่องมือและวิธีการอย่างหนึ่งที่ใช้ในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องที่เรียน โดยที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์สมมติและบทบาทสมมติขึ้นมาให้ผู้เรียนแสดงออกตามที่ตนคิดว่าควรจะเป็น และถือเอาการแสดงออกทั้งทางความรู้และพฤติกรรมมาเป็นข้ออภิปรายเพื่อการเรียนรู้

ประกอบ ระกิติ (2523 : 145) กล่าวถึง การแสดงบทบาทสมมติว่าเป็นการแสดงแบบหนึ่งโดยการสร้างสถานการณ์ที่เป็นปัญหาขึ้นมา แล้วให้บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปแสดงบทบาทตามสถานการณ์ซึ่งโดยปกติมักไม่ใช่บทบาทของตน ชั่วระยะเวลาสั้น ๆ ต่อหน้าผู้ชม เพื่อพิสูจน์สิ่งที่สมมติขึ้นมาว่า ผู้แสดงจะประพฤติดต่อบุคคลอื่นในสถานการณ์นั้น ๆ อย่างไร ผู้ชมมีส่วนร่วมในการฝึกคิดเพื่อนำเอาความเกี่ยวข้องของการแสดงไปประยุกต์ต่อสถานการณ์หรือประยุกต์ในการแก้ปัญหา

พกา สัตยธรรม (2524 : 49) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงออกได้หลายทาง ทั้งคำพูดและการแสดงท่าทาง เช่น นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติเป็นคุณพ่อ คุณแม่ ครู อาจารย์ เพื่อน ๆ หรือบุคคลอื่น ๆ ในสังคม

ชูศรี สนิทประชากร (2525 : 14) กล่าวถึง บทบาทสมมติว่า เป็นวิธีการอย่างหนึ่งเพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกมาตามที่ตนคิดว่าควรจะเป็น และถือเอาการแสดงออกทั้งความรู้และ

พฤติกรรมของผู้แสดง เป็นข้ออภิปรายเพื่อการเรียนรู้ การแสดงบทบาทสมมติเป็นการฝึกให้ผู้แสดง ประสบสถานการณ์จริงในสภาพของการสมมติขึ้นมา ทั้งนี้เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้ทดลองและเรียนรู้ ที่จะปรับพฤติกรรมของตนอย่างมีประสิทธิภาพในสภาวะต่าง ๆ

สุมน อมรวิวัฒน์ แรมสมร อยู่สถาพร และโสภณพรณ ชัยสมบัติ (2526 : 99)

ให้ความหมายของบทบาทสมมติว่า เป็นเครื่องมือและวิธีสอนอย่างหนึ่งที่ใช้ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียน มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องที่จะเรียน โดยผู้สอนสร้างสถานการณ์สมมติและบทบาทขึ้นมา ให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามที่ตนคิดว่าควรจะเป็น การแสดงบทบาทสมมติขึ้นมานั้นมักจะมีปัญหาและ ข้อขัดแย้งต่าง ๆ ผงมาด้วย การที่ผู้เรียนได้เลือกที่จะแสดงบทบาทต่าง ๆ โดยไม่ต้องฝึก และเตรียมตัวก่อนนั้น ผู้แสดงจะต้องแสดงไปตามธรรมชาติ โดยที่ไม่รู้ว่าผู้แสดงคนอื่นจะมีปฏิกิริยา ได้ตอบอย่างไรบ้าง นับว่า เป็นการช่วยฝึกให้ผู้แสดงได้เรียนรู้ที่จะปรับพฤติกรรม และ การหาทางแก้ปัญหาตัดสินใจอย่างธรรมชาติ

จากความหมายของบทบาทสมมติ ดังที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า บทบาทสมมติ เป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนแสดงออกทั้งคำพูดและท่าทาง โดยผู้สอนเป็นผู้สร้างบทบาท และสถานการณ์สมมติขึ้นมาให้ผู้เรียนแสดงออกตามที่ตนคิดว่าควรจะเป็นไปตามธรรมชาติ เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องที่เรียน เป็นการฝึกให้ผู้แสดงได้ประสบการณ์จริงในสภาพของการสมมติขึ้นมา ทั้งนี้เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้ทดลองและเรียนรู้ที่จะปรับพฤติกรรม ของตนอย่างมีประสิทธิภาพในสภาวะต่าง ๆ

จุดมุ่งหมายและประโยชน์ของการแสดงบทบาทสมมติ 9/10/2561

ทิสนา แฉมณี (2519 : 42) กล่าวว่า บทบาทสมมตินับเป็นเครื่องมือและวิธีการ อย่างหนึ่งซึ่งช่วยในการสอนได้มาก ครูสามารถนำบทบาทสมมติไปช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ในด้านต่าง ๆ หลายด้าน ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่า พฤติกรรมย่อมมีสาเหตุ ผู้เรียนได้แสดงบทบาทต่าง ๆ ภายในสถานการณ์ที่ถูกจำกัดด้วยเงื่อนไขบางประการ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเข้าใจถึงสาเหตุและแรงผลักดันต่าง ๆ ที่ทำให้ตนจำเป็นต้องแสดงพฤติกรรมออกมาเช่นนั้น
2. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น การที่ผู้เรียนได้แสดงบทบาทเป็นบุคคลอื่น จะทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ว่า ผู้อื่นมีความคิดและความรู้สึกอย่างไร ความเข้าใจนี้ จะทำให้ผู้เรียนรู้จักฝึกฝนการเอาใจเขามาใส่ใจเรา
3. ช่วยลดความตึงเครียดของผู้เรียน กล่าวคือ บางครั้งผู้เรียนอาจเกิดความตึงเครียด และทำให้แสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น กลั่นแกล้งเพื่อน ซึ่งอาจส่งผลเสียต่อการเรียน การแสดงบทบาทสมมติจะช่วยให้ผู้เรียนได้ระบายความรู้สึกนั้น ๆ ออกมา ทำให้ผ่อนคลายความตึงเครียดได้
4. ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสสำรวจค่านิยมของตนเอง และหาหลักยึดเหนี่ยวในการดำรงชีวิตของตน ในขณะที่แสดงบทบาทสมมติผู้เรียนจะมีการกระทำหรือการตัดสินใจที่แสดงให้เห็นค่านิยมของตนโดยไม่รู้ตัว
5. ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองในทางที่ดีขึ้น มีความมั่นใจมากขึ้น สามารถปรับตัวได้ รู้จักตัดสินใจด้วยตนเอง มีความเป็นตัวของตัวเอง กล้าแสดงออก กล้าคัดค้านเมื่อถึงคราวจำเป็น เมื่อผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้สึกที่เกี่ยวกับตนเองได้ ก็นับว่าเป็นพื้นฐานของความเจริญทางจิตใจที่ส่งผลให้ผู้นั้นสามารถดำรงชีวิตอย่างปกติสุข และสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการปฏิบัติตนให้ถูกต้องเหมาะสมในหลาย ๆ บทบาท เพราะคน ๆ หนึ่งมักจะมีหลายบทบาทในชีวิตจริง เช่น เป็นพี่ เป็นลูก เป็นหลาน เป็นนักเรียน เป็นครู เป็นหัวหน้าชั้น เป็นต้น ผู้เรียนควรมีโอกาสฝึกฝนบทบาทต่าง ๆ นี้ เพื่อช่วยเหลือในการสำรวจและค้นพบพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสม
7. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การปฏิบัติตนในสังคม มนุษย์เป็นสัตว์สังคม ดังนั้นการเรียนรู้การประพฤติที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งจำเป็น การแสดงบทบาทสมมติจะช่วยฝึกการปฏิบัติตนในสังคมได้มาก

8. ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ การแสดงบทบาทสมมติแทบทุกบทบาทจะมีสภาพการณ์ที่มีความขัดแย้งอยู่ ผู้แสดงจึงต้องรู้จักแสวงหา ตั้งสมมติฐาน คาดคะเน และคิดในหลาย ๆ แง่ ทั้งต้องใช้วิจารณญาณ ไหวพริบแก้ปัญหา การแสดงบทบาทสมมติจึงเป็นการฝึกฝนในแง่นี้เป็นอย่างดี

9. ช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ในกลุ่มผู้เรียนให้ดีขึ้น ในการทำงานร่วมกับสมาชิกในกลุ่มจะมีปัญหาขัดแย้งกัน ซึ่งทำให้เกิดความไม่เข้าใจและแตกแยกกันได้ หากความสัมพันธ์ภายในกลุ่มล้มเหลวย่อมทำให้การเรียนเป็นกลุ่มไม่ได้ผลอีกด้วย การแสดงบทบาทสมมติช่วยแก้ปัญหาได้ เพราะเป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนยอมรับผู้อื่น ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นอันเป็นแนวทางนำไปสู่ความเข้าใจความสัมพันธ์ในที่สุด

10. ช่วยฝึกให้ผู้เรียนปฏิบัติตามขั้นตอน "รู้สึก คิด กระทำ" โดยปกติแล้วเมื่อผู้เรียนเผชิญปัญหาก็จะเกิด "รู้สึกแล้วกระทำ" ไปตามความรู้สึกนั้นทันที แล้วจึงหวนกลับมา "คิด" หาวิธีที่ดีกว่า จึงเท่ากับเป็นขั้นตอน "รู้สึก กระทำ คิด" แต่การแสดงบทบาทสมมติจะช่วยให้ผู้เรียนทำตามขั้นตอนที่ดี คือ "รู้สึก คิด กระทำ" แทน

ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2522 : 10 - 13) กล่าวถึงประโยชน์ของการแสดงบทบาทสมมติว่า เป็นการฝึกนักเรียนในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ช่วยให้นักเรียนรู้ความขัดแย้งและความเป็นจริงของโลกจากสถานการณ์สมมุติที่ครูจัดขึ้น ช่วยให้การสอนของครูมีชีวิตชีวา ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะอภิปรายปัญหา ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการแสดงออก ช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ เช่น พัฒนาการทางกาย สังคม ภาษา และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

พกา สัตยธรรม (2524 : 52) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติจะทำให้การเรียนสนุกสนานมีชีวิตมากขึ้น ทั้งยังเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงคุณลักษณะเด่น ๆ ในด้านต่าง ๆ ออกมา เช่น การพูดเก่ง การแสดงบทบาทเหมาะสม มีไหวพริบในการแสดง

ฐศรี สนิทประชากร (2525 : 14 - 15) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องชัดเจน เพราะเรื่องนั้น ๆ จะเป็นเรื่องที่สมมติจากเรื่องจริงซึ่งจะเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่จะนำไปปฏิบัติในสภาพจริงด้วย เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออก

มีการอธิบายและวิเคราะห์เรื่องนั้น ๆ เป็นประโยชน์ในการฝึกให้เด็กรู้จักการแก้ปัญหา ตัดสินใจ และสามารถนำการแก้ปัญหาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

นอกจากนี้ในการแสดงบทบาทสมมติ ผู้สวมบทบาททุกคนจะมีความรู้สึกว่ามีอิสระที่จะแสดงลักษณะของบทบาทของตนให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยธรรมชาติ แม้ว่าจะได้รับคำพูดของตัวละครก็ไม่ว่าที่จะท่องจำหรือพูดตามนั้น ควรพยายามเข้าใจความนึกคิด บทบาทของตนในสถานการณ์นั้นและแสดงความรู้สึกของบทบาทออกมาให้ดีที่สุดโดยใช้คำพูดของตนเองตามธรรมชาติ ซึ่งความเป็นอิสระในการแสดงจะทำให้ผู้แสดงมีความมั่นใจมากขึ้นในบทบาทของตนและจะเปิดเผยความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น การแสดงบทบาทสมมติแต่ละครั้ง ผู้สวมบทบาทจะมีโอกาสได้เผชิญสถานการณ์ใหม่เป็นการช่วยให้ผู้สวมบทบาทมีความคิดสร้างสรรค์ เปิดเผยได้สัมผัสความรู้สึกของตนเอง เพื่อจะได้สามารถนำตนเองก้าวไปสู่ชีวิตที่มั่นคงสมบูรณ์ที่สุดที่สามารถทำได้ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้สวมบทบาทได้เรียนรู้การพัฒนางานที่ตนมีความสามารถตามวัย ช่วยบุคคลให้สามารถจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ของตน ช่วยพัฒนาความมั่นใจให้กับตนเองโดยไม่ต้องมีการฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมอีก (พรรณพิศ วาณิชการ. 2528 : 174 - 196)

จากจุดมุ่งหมายและประโยชน์ของการใช้บทบาทสมมติดังที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง มีความเข้าใจตนเอง ตลอดจนเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมากขึ้นโดยผู้เรียนมีโอกาสดลองฝึกปฏิบัติตนในสังคมหลาย ๆ บทบาท ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะปรับพฤติกรรมให้ถูกต้องเหมาะสม สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

หลักการนำบทบาทสมมติไปใช้ในการเรียนการสอน

วิมลรัตน์ ชัยสิทธิ์ (2522 : 27 - 29) เสนอแนะการนำบทบาทสมมติไปใช้ในการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. การแสดงบทบาทสมมติควรใช้ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ไม่ควรใช้เพื่อการบันเทิงเพียงอย่างเดียว
2. ในการแสดงบทบาทสมมติไม่ควรกำหนดเวลานั่นนอนตายตัวลงไป
3. เรื่องที่นำมาใช้ไม่ควรเป็นเรื่องยาวเกินไป ควรเป็นเรื่องที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากอภิปรายเมื่อแสดงจบแล้ว
4. การแสดงบทบาทสมมติจะได้ผลเต็มที่เมื่อนำมาใช้ติดต่อกันพอสมควรไม่ใช่เป็นเพียงการคันการเรียนเพียงครั้งหรือสองครั้ง เพื่อแก้ความเบื่อหน่ายของผู้เรียนเท่านั้น
5. ควรใช้การแสดงบทบาทสมมติเพื่อต้องการให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและฝึกทักษะในการปฏิบัติในเรื่องความสัมพันธ์ของมนุษย์

สุจิตรา บัวคำภา (2525 : 20) กล่าวถึง การนำการแสดงบทบาทสมมติมาใช้ในการเรียนการสอนว่า ส่วนใหญ่มี 2 วิธี คือ

1. การใช้บทบาทสมมติแบบเตรียมบทไว้พร้อม หมายถึง ผู้สอนได้เตรียมบทไว้ล่วงหน้า ผู้แสดงอาจแสดงตามบทบ้าง คิดบทขึ้นเองบ้าง แต่ต้องตรงกับเนื้อเรื่องที่กำหนด
2. การใช้บทบาทสมมติแบบไม่มีบทเตรียมไว้ หมายถึง ผู้แสดงไม่ต้องฝึกซ้อมมาก่อน เมื่อถึงเรื่องใดตอนใดก็ออกมาแสดงได้ทันที โดยแสดงไปตรงความรู้สึกนึกคิดของตนเอง

 ขั้นตอนในการแสดงบทบาทสมมติ

6
7/8/27

ทิสนา แชนมณี (2519 : 44 - 47) กล่าวถึง ขั้นตอนในการใช้บทบาทสมมติไว้ว่า ไม่ว่าจะเป็นการใช้บทบาทสมมติแบบเตรียมบทไว้หรือแบบไม่เตรียมบทไว้ มีลักษณะคล้ายคลึงกันเป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ แบ่งออกเป็นสองตอน คือ

1. การแจกแจงและกำหนดขอบเขตของปัญหา ครูจะต้องวิเคราะห์แยกแยะ

สถานการณ์ออกมาให้ได้ว่าจะอะไรคือปัญหาหรือจุดที่ต้องการทำให้ผู้เรียนเห็นและเรียนเพื่อความเข้าใจ และกำหนดขอบเขตของปัญหาที่สอน

✓ 2. การกำหนดสถานการณ์สมมติหรือบทบาทสมมติเมื่อได้ปัญหาที่ชัดเจนแล้ว ครูจะต้องกำหนดสถานการณ์สมมติที่ง่ายและชัดเจนขึ้น พร้อมทั้งเขียนบทบาทสมมติที่จะให้ผู้เรียนแสดง บทบาทสมมติที่เขียนขึ้นนี้ควรจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนประสบปัญหาหรือขัดแย้งเพื่อฝึกฝน การแก้ปัญหาและการตัดสินใจ

✓ ขั้นที่ 2 ขั้นแสดง แบ่งออกเป็น 7 ขั้นตอน คือ

1. การอุ่นเครื่อง หมายถึง การนำผู้เรียนไปสู่เรื่องที่จะศึกษาหรือบทให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกันในเรื่องที่จะเรียน ครูอาจเล่าเรื่องราวหรือสถานการณ์ให้ผู้เรียนฟัง

✓ 2. การเลือกตัวผู้แสดง อาจเป็นไปได้ในสองลักษณะ คือ อาจเลือกตัวผู้แสดงที่มีลักษณะใกล้เคียงหรือลักษณะตรงกันข้ามกับลักษณะของบทบาทที่มอบหมายให้ก็ได้ ในกรณีแรกจะช่วยให้กลุ่มเข้าใจปัญหาได้ดีเพราะการแสดงเป็นไปโดยไม่เคอะเขิน ในกรณีหลังจะช่วยให้ผู้แสดงและผู้ชมเข้าใจบทบาทของผู้ที่มีลักษณะแตกต่างออกไป ดังนั้นการเลือกตัวผู้แสดงจึงขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการแสดงและการสอนเป็นสำคัญ

✓ 3. การจัดฉากแสดง เป็นการ จัดฉากแบบสมมุติขึ้นมาเพื่อให้การแสดงนั้นดูใกล้เคียงกับความเป็นจริง การจัดฉากอาจเป็นไปได้ในลักษณะง่าย ๆ โดยการเลื่อนโต๊ะตัวเดียวไปจนถึงการจัดฉากแบบหรูหรา

✓ 4. การเตรียมผู้สังเกตการณ์ ครูช่วยให้ผู้เรียนหัดสังเกตและวิเคราะห์เหตุการณ์ การเตรียมผู้ชมหรือสังเกตการณ์เป็นสิ่งจำเป็น มิฉะนั้นการอธิบายและการวิเคราะห์หลังการแสดงจะไม่ได้ผลเท่าที่ควร

✓ 5. การเตรียมความพร้อมก่อนการแสดง การที่ผู้เรียนจะสวมบทบาทสมมติให้เป็นธรรมชาติมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้แสดง ถ้าผู้แสดงมีความสบายใจ

การแสดงจะเป็นไปอย่างธรรมชาติ ดังนั้นครูจึงต้องช่วยจัดความตื่นเต้น ประหม่า และ ความวิตกกังวลของผู้แสดงด้วยวิธีต่าง ๆ

✓ 6. การแสดง เมื่อผู้แสดงและผู้ชมพร้อมแล้ว ผู้แสดงก็เริ่มแสดงได้ การแสดงนี้ควรให้เป็นไปตามธรรมชาติไม่มีการจัดกลางคัน นอกจากในกรณีที่ผู้แสดงต้องการความช่วยเหลือ ครูอาจเข้าไปช่วยได้ตามโอกาส

✓ 7. การตัดบท เมื่อผู้แสดงได้แสดงเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว ครูควรตัดบทหรือหยุดการแสดง ไม่ควรปล่อยให้การแสดงเยิ่นเย้อไป จะทำให้เสียเวลา และผู้ชมเกิดความเบื่อหน่าย การตัดบทจะทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

1. เมื่อการแสดงนั้นได้ข้อมูลเพียงพอที่จะนำมาวิเคราะห์และอภิปรายได้
2. กลุ่มพอจะเดาได้ว่า เรื่องราวจะเป็นอย่างไรถ้ามีการแสดงต่อไป
3. ผู้แสดงไม่สามารถแสดงต่อไปได้ เพราะเกิดความเข้าใจผิดบางประการ
4. การแสดงจบเรื่อง

✓ ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผลการแสดง

การวิเคราะห์การแสดงมักจะเป็นไปในรูปการอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สังเกตการณ์ การอภิปรายจะเป็นไปในรูปใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการเรียน การอภิปรายจะต้องเป็นไปอย่างตรงไปตรงมา และเน้นที่เหตุผลของการแสดงออก และพฤติกรรมที่แสดงออก โดยปกติการอภิปรายจะไม่มุ่งว่าใครแสดงดีไม่ดีเพียงใด นอกจากวัตถุประสงค์ของการแสดงคือการฝึกทักษะการแสดง การเรียนรู้ทั้งหลายจะอยู่ตรงขั้นนี้เป็นสำคัญ ครูจะช่วยกระตุ้นผู้เรียนให้คิดและหาคำตอบโดยอาจใช้วิธีตั้งคำถามช่วย

✓ ขั้นที่ 4 ขั้นแสดงเพิ่มเติม

หลังจากการวิเคราะห์และอภิปรายผลการแสดงแล้ว กลุ่มอาจจะเสนอแนะแนวความคิดใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจ หรือหากการแสดงครั้งแรกยังไม่ได้ผลเป็นที่พอใจ

ครูอาจจะให้มีการแสดงซ้ำหรือเพิ่มเติมคุณผลอีกครั้งหนึ่ง หากการแสดงใหม่นี้ไม่จำเป็นครูก็สามารถข้ามไปขั้นที่ 5 ได้เลย

✓ ขั้นที่ 5 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป

หลังจากอภิปรายเกี่ยวกับการแสดงแล้ว ครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียน อภิปรายทั่วไป ซึ่งโดยมากเป็นการเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องให้กันและกันฟัง การแลกเปลี่ยนประสบการณ์กันนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้แนวคิดกว้างขวางขึ้น และส่งเสริมให้ผู้เรียน เห็นว่าสิ่งที่เรียนนั้นเกี่ยวข้องกับความจริง จะทำให้ผู้เรียนสามารถหาข้อสรุปหรือ ได้แนวความคิดรวบยอดที่ตนสามารถเข้าใจได้อย่างดี

จากขั้นตอนในการใช้บทบาทสมมติดังกล่าว สรุปได้ว่า การแสดงบทบาทสมมติ มีขั้นตอนใหญ่ 5 ขั้นตอน คือขั้นเตรียมการ ขั้นแสดง ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผลการแสดง ขั้นแสดงเพิ่มเติม ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป ในการใช้บทบาทสมมตินี้ครูจะต้องกำหนด ขอบเขตของปัญหา สถานการณ์สมมติ และบทบาทสมมติ ซึ่งครูจะต้องอธิบายให้ผู้แสดงเข้าใจ บทบาทที่ตนจะต้องแสดงว่าทำอะไรจึงจะเหมาะสม ส่วนผู้สังเกตการณ์นั้นครูต้องช่วยให้รู้จักและ วิเคราะห์เหตุการณ์ เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในตอนอภิปรายและวิเคราะห์หลังการแสดง

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทสมมติ

การวิจัยในต่างประเทศ

ชูด์ท์ (Shoudt. 1976 : 2754 - A) ได้ใช้บทบาทสมมติในการฝึกทักษะปฏิสัมพันธ์ ทางสังคมเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนอนุบาลจำนวน 75 คน พบว่า นักเรียน ที่ได้รับการฝึกโดยใช้บทบาทสมมติมีนิสัยเอื้อเฟื้อมากขึ้นกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

เลเซอร์ (Layser. 1976 : 7342 - A) ได้ศึกษาการใช้บทบาทสมมติกับนักเรียนที่มีสังคมมิติต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 3 ถึงเกรด 5 ในโรงเรียนประถมศึกษาสองแห่ง จำนวน 65 คน ผลการศึกษา พบว่า การแสดงบทบาทสมมติในการเรียนสามารถช่วยเด็กที่มีสังคมมิติต่ำมีปัญหาลำบากเข้ากับเพื่อนไม่ได้ สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ดีขึ้น นอกจากนี้ ยังช่วยให้ครูเข้าใจเด็กได้ดีขึ้นและมีผลดีสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางสังคม

โคโนเลย์ (Conoley. 1977 : 4977 - A) ได้ศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติในการเรียนการสอนนักเรียนระดับประถมศึกษา เกรด 3,4 และ 5 จำนวน 142 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ใช้เวลาทดลอง 2 สัปดาห์ มีการทดสอบกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ก่อนการเรียนและภายหลังการเรียน ผลการศึกษา พบว่า การใช้บทบาทสมมติมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ทำให้มีสังคมมิติดีขึ้นและเปลี่ยนแปลงจากการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางไปสู่บุคคลอื่นมากขึ้น

เกลเลอร์ (Geller. 1978 : 219) ได้ศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติเพื่อปลูกฝังการเชื่อของนักเรียน จำนวน 91 คน ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ใช้บทบาทสมมติมีความเชื่อฟังกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้บทบาทสมมติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วากเนอร์ (Wagner. 1978 : 441) ได้ทดลองใช้การแสดงบทบาทสมมติกับนักเรียนอายุ 8 - 9 ปี เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกลุ่มชน เกี่ยวกับความเข้าใจและเห็นใจชาวอินเดียนแดง โดยให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเป็นชาวอินเดียนแดงที่ถูกกรรณแย่งที่อยู่อาศัย ทั้งนี้ให้นักเรียนใช้กิริยาท่าทางแสดงแทนคำพูด ผลการทดลอง พบว่า นักเรียนเกิดความรู้สึกสงสารและเห็นใจชาวอินเดียนแดงมากขึ้น

การวิจัยในประเทศ

วรดี สิริพิทุร (2525 : 39 - 40) ได้ศึกษาการพัฒนาโน้ตภาพแห่งตนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน โดยใช้บทบาทสมมติ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง

ที่ได้แสดงบทบาทสมมติที่ครูกำหนดสถานการณ์ให้ มีมีโนภาพแห่งตนสูงขึ้นจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฉลวยศรี มีใจเย็น (2526 : 57 - 59) ได้ทดลองใช้การแสดงบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความกตัญญูตเวทีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้นิทานบทบาทสมมติ มีการพัฒนาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความกตัญญูตเวทีสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จิราภรณ์ หุ่นตระกูล (2528 : 49 - 55) ได้ศึกษาผลของการใช้นิทานบทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้นิทานบทบาทสมตีมมีการพัฒนาการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุวรรณ ตรีจันทร์ (2530 : 42 - 46) ได้ศึกษาผลของการใช้นิทานบทบาทสมมติที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน ผลการทดลอง พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้การแสดงบทบาทสมตีมิแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กาญจนา เลิศธีรวัฒน์ (2533 : 69 - 70) ได้ศึกษาผลของการใช้นิทานบทบาทสมมติที่มีต่อการพึ่งตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 16 คน ผลการทดลอง พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้นิทานบทบาทสมตีมมีการพึ่งตนเองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่กล่าวมาข้างต้นได้ว่า การแสดงบทบาทสมมติเป็นวิธีการที่สามารถช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ไปในทางที่ดีขึ้น เช่น การปรับตัว ความเอื้อเฟื้อ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การพึ่งตนเอง การมีจริยธรรมด้านความกตัญญูตเวที อีกทั้งช่วยให้เด็กมีมีโนภาพแห่งตนสูงขึ้น ซึ่งทำให้เด็กมองเห็นคุณค่าของตนเอง นอกจากนี้การแสดงบทบาทสมมติ มีส่วนช่วยในการเรียนการสอนทำให้เด็กมีความรู้กว้างขวางขึ้น มีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น และช่วยให้ครูเข้าใจเด็กได้ดีขึ้นด้วยเหตุผลนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลของการใช้นิทานบทบาทสมมติที่มีต่อความนิยมไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนค่ายชนะรัชต์ อำเภอบราญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535 ที่มีคะแนนจากแบบสอบถามความนิยมไทย ต่ำกว่าเบอร์เซนไทล์ที่ 25 จำนวน 18 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนค่ายชนะรัชต์ อำเภอบราญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535 ที่มีความนิยมไทย ต่ำกว่าเบอร์เซนไทล์ที่ 25 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน ซึ่งมีขั้นตอนเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความนิยมไทยทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนค่ายชนะรัชต์ ทั้ง 2 ห้องเรียน
2. เรียงลำดับคะแนนความนิยมไทยจากสูงลงมาต่ำ แล้วคัดเลือกเฉพาะผู้ที่มีคะแนน ต่ำกว่าเบอร์เซนไทล์ที่ 25 จำนวน 18 คน แล้วสอบถามความสมัครใจและความพร้อมในการเข้ารับการทดลอง ได้นักเรียนที่สมัครใจเข้าร่วมการทดลอง 16 คน

3. สุ่มอย่างง่ายอีกครั้งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. โปรแกรมความนิยมไทยโดยการให้บทบาทสมมติ
2. โปรแกรมความนิยมไทยโดยการสอนแบบปกติ
3. แบบสอบถามความนิยมไทย

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. โปรแกรมการให้บทบาทสมมติ เรื่องความนิยมไทย ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับความนิยมไทยและบทบาทสมมติจากทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างโปรแกรมเรื่องความนิยมไทย โดยให้บทบาทสมมติ

1.2 สร้างโปรแกรมการให้บทบาทสมมติ ซึ่งประกอบด้วยสถานการณ์ และบทบาทสมมติเกี่ยวกับความนิยมไทย ในแต่ละครั้งมีขั้นตอนในการแสดงบทบาทสมมติ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

1. ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตปัญหาที่สอน หรือจุดที่ต้องการให้ผู้เรียน เห็นและเรียนเพื่อความเข้าใจ

2. ผู้วิจัยกำหนดสถานการณ์สมมติและเขียนบทบาทที่จะให้ผู้เรียนแสดง

ขั้นที่ 2 ขั้นแสดง แบ่งออกเป็น 7 ขั้นตอน คือ

1. การอ่านเครื่อง หมายถึง ผู้วิจัยและนักเรียนสนทนาซักถาม หรือเล่าประสบการณ์ให้กันและกันฟัง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เรื่องที่จะศึกษาหรือปูพื้นให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกันในเรื่องที่จะเรียน

2. การเลือกตัวผู้แสดง ในการทดลองนี้ผู้วิจัยให้นักเรียนอาสาสมัครเป็นผู้แสดงในแต่ละครั้งซึ่งมีการผลัดเปลี่ยนให้ได้แสดงครบทุกคน เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการแสดง และผู้วิจัยช่วยดูความเหมาะสมของผู้แสดงบทบาทต่าง ๆ ด้วย

3. การจัดฉากแสดง เป็นการ จัดฉากแบบสมมติขึ้นมาเพื่อให้การแสดงนั้นดูใกล้เคียงกับความเป็นจริง ซึ่งในการแสดงนี้ผู้วิจัยจัดฉากในลักษณะง่าย ๆ เช่น เลื่อนโต๊ะเพียงตัวเดียว จัดเก้าอี้ เตรียมอุปกรณ์ในการแสดงเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นต้น

4. การเตรียมผู้สังเกตการณ์ ผู้วิจัยให้นักเรียนที่ไม่ได้แสดงในครั้งนั้น ๆ เป็นผู้สังเกตการณ์ คือ ช่วยกันสังเกตและวิเคราะห์เหตุการณ์ในการแสดงเพื่อนำไปสู่การอภิปรายและวิเคราะห์ผลการแสดงร่วมกันในขั้นที่ 3

5. การเตรียมพร้อมก่อนการแสดง ก่อนเริ่มแสดงผู้วิจัยให้ผู้แสดงลองแสดงท่าทางต่าง ๆ เช่น ดีใจ เสียใจ โกรธ เป็นต้น เพื่อช่วยขจัดความตื่นเต้น ประหม่า ความวิตกกังวล

6. การแสดง ให้ผู้แสดงแสดงตามบทบาทที่ตนได้รับ

7. การตัดบท เมื่อผู้แสดงแสดงไปพอสมควร และทุกคนเข้าใจปัญหาแล้วสามารถตัดบทได้เพื่อไม่ให้เสียเวลาและเกิดความเบื่อหน่าย

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผลการแสดง

เมื่อผู้แสดงแสดงจบแล้ว ผู้วิจัยให้ผู้แสดงและผู้สังเกตการณ์อภิปรายร่วมกันว่า ที่ตัวละครแสดงไปแล้วเป็นอย่างไร มีวิธีการแก้ปัญหาที่ดีหรือไม่ ควรมีอะไรแก้ไขเพิ่มเติมโดยผู้วิจัยช่วยพูดเสนอแนะหรือกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มพูด และผู้วิจัยอาจแทรกการวิจารณ์เพิ่มเติมบ้าง ทั้งนี้การอภิปรายจะต้องเป็นไปอย่างตรงไปตรงมา เน้นที่เหตุการณ์การแสดง และพฤติกรรมที่พบแสดงออกมาว่า แสดงได้เหมาะสมตามบทบาทหรือไม่

ขั้นที่ 4 การแสดงเพิ่มเติม

ถ้าหากการแสดงครั้งแรกยังไม่เหมาะสมกับบทบาท ผู้วิจัยอาจให้มีการแสดงซ้ำหรือเพิ่มเติมก็ได้ ซึ่งอาจแสดงซ้ำหลายครั้งจนกว่าจะได้ผลเป็นที่น่าพอใจ หากผู้วิจัยเห็นว่า การแสดงใหม่นี้ไม่จำเป็นอาจข้ามไปขั้นที่ 5 ได้เลย

ขั้นที่ 5 ขึ้นฉากเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป

ผู้วิจัยกระตุ้นให้ผู้เรียนอภิปรายทั่ว ๆ ไป โดยมากจะให้ผู้เรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องให้กันและกันฟัง การแลกเปลี่ยนประสบการณ์นี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้แนวทางการคิดกว้างขวางขึ้น และส่งเสริมให้ผู้เรียนนั้นเกี่ยวข้องกับความเป็นจริง ทำให้ผู้เรียนสามารถหาข้อสรุปหรือได้แนวความคิดรวบยอดที่ตนเข้าใจได้อย่างดี

1.3 นำโปรแกรมการสอนโดยการใช้นิทานสมมติที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน คือ อาจารย์พรหมพิศ วาณิชการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ และ ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ตรวจสอบความเหมาะสม แล้วนำมาแก้ไข

1.4 นำโปรแกรมที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังยาว อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535 ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 คน เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่อง และแก้ไข ก่อนนำไปใช้จริง (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

2. โปรแกรมการสอนแบบปกติ เรื่อง ความนิยมไทย ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความนิยมไทย เพื่อนำมาสร้างโปรแกรมการสอนแบบปกติ

2.2 สร้างโปรแกรมการสอนแบบปกติ โดยมีจุดมุ่งหมายและเนื้อหาเช่นเดียวกับโปรแกรมการใช้นิทานสมมติ

2.3 นำโปรแกรมการสอนแบบปกติที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็น

ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดียวกันกับที่ตรวจโปรแกรมการใช้บทบาทสมมติ ตรวจสอบความเหมาะสม
แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำโปรแกรมที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านวังยาว อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535
ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 คน เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องและแก้ไข
ก่อนนำไปใช้จริง (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

3. แบบสอบถามความนิยมไทย ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความนิยมไทย

3.2 สร้างแบบสอบถามความนิยมไทย ให้ครอบคลุมนิยามศัพท์เฉพาะ

ลักษณะของแบบสอบถามความนิยมไทย เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 2 อันดับ
เพื่อวัดความคิด ความรู้สึก และการกระทำของนักเรียน ในสถานการณ์นั้น
(ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

การหาคุณภาพแบบสอบถามความนิยมไทย

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิคือ อาจารย์พรณพิศ วาณิชการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ และศาสตราจารย์ ดร. พ้องพรรณ เกิดพิทักษ์
ตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงด้านโครงสร้างตามนิยามปฏิบัติการ

2. ปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านตำหรุ และโรงเรียนบ้านทุ่งยาว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535 จำนวน
100 คน แล้วมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของ
แบบสอบถามโดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง- กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test และคัดเลือก

เฉพาะข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.79 - 4.49 ตามหลักเกณฑ์ของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2524 : 187)

4. นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 3 มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการของ คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) ใช้สูตร KR - 20 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.76

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยดำเนินการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 225 - 226) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัยดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
RE	T_1	x	T_2
RC	T_1	-x	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่ม
E	แทน	กลุ่มทดลอง
C	แทน	กลุ่มควบคุม

T_1	แทน	การสอบก่อนการทดลอง Pretest
T_2	แทน	การสอบหลังการทดลอง Posttest
x	แทน	การให้บทบาทสมมติ
$\sim x$	แทน	การสอนแบบปกติ

2. วิธีดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองดังนี้

2.1 ก่อนทดลองให้นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบสอบถามความนิยมไทย

2.2 ดำเนินการทดลอง โดย

กลุ่มทดลองให้บทบาทสมมติ จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ในวันจันทร์และวันพุธ เวลา 15.00-15.50 น. ตั้งแต่วันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ.2535 ถึงวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ.2535

กลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ในวันอังคารและวันพฤหัสบดี เวลา 15.00-15.50 น. ตั้งแต่วันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ.2535 ถึงวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ.2535

2.3 หลังสิ้นสุดการทดลอง ทำการทดสอบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบสอบถามความนิยมไทยชุดเดิม

2.4 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความนิยมไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. เปรียบเทียบความนิยมไทยของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการเข้าพบบาทสมมติ
3. เปรียบเทียบความนิยมไทยของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการสอนแบบปกติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่ามัธยฐาน (Median) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2524 : 57)

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ (Quartile Deviation) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 58 - 59)

2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความนิยมไทย ใช้สูตร ค่าที่ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 187)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความนิยมไทย ใช้สูตร KR -20
(ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 177)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 p แทน สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
 q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ คือ $1-p$
 S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความนิยมไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้การทดสอบของ แมน - วิทนี (The Mann - Whitney U Test) (นิภา ศรีไพโรจน์. 2528 : 149)

3.2 เปรียบเทียบความนิยมไทยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบของ วิลคอกัน (The Wilcoxon Matched - Pairs Sign Ranks Test) (นิภา ศรีไพโรจน์. 2528 : 111)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาครั้งนี้

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลอง และแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
Mdn	แทน	ค่ามัธยฐานของความนิยมไทย
Mdn _{diff}	แทน	ค่ามัธยฐานความแตกต่างของความนิยมไทยก่อนการทดลอง กับหลังการทดลอง
Q.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ของความนิยมไทย
Q.D. _{diff}	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ความแตกต่างของความนิยมไทย ก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง
R+	แทน	การจัดอันดับผลต่างของคะแนนความนิยมไทยที่มีค่าเป็นบวก
R-	แทน	การจัดอันดับผลต่างของคะแนนความนิยมไทยที่มีค่าเป็นลบ
T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบของ วิลคอกัน (The Wilcoxon Matched - Pairs Signed Ranks Test)
U	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบของ แมน - วิทนี (The Mann - Whitney U Test)

ผลการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนความนิยมไทยของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการเข้ารับทบทวนสมมติและการสอนแบบปกติ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 1

ตาราง 1 เปรียบเทียบคะแนนความนิยมไทยของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการเข้ารับทบทวนสมมติและการสอนแบบปกติ

กลุ่ม	Mdn	Q.D.	U
กลุ่มทดลอง	14.5	1	27
กลุ่มควบคุม	14	1	

จากตาราง 1 พบว่า คะแนนความนิยมไทยของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการเข้ารับทบทวนสมมติและการสอนปกติไม่แตกต่างกัน

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความนิยมไทยของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการเข้ารับทบทวนสมมติและนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความนิยมไทยของนักเรียนในกลุ่มทดลอง
ที่ได้รับการเข้ารับทบทวนสมมติและนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mdn _{diff}	Q.D. _{diff}	U
กลุ่มทดลอง	8	6.5	1.75	10*
กลุ่มควบคุม	8	3.5	.88	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง Critical Values ของ U ใน The Mann - Whitney U Test
(อาวูธ วัฒนสิน. 2532 : 79) ในระดับนัยสำคัญที่ .05 ค่า U ที่คำนวณได้
จะต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับ 15 (N = 8)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 2 ปรากฏว่า ค่า U ที่คำนวณได้ มีค่าน้อยกว่า 15 แสดงว่า คะแนนความนิยมนไทยหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การเข้าพบบาทสมมติสามารถทำให้นักเรียนมีความนิยมนไทยสูงขึ้นกว่าการสอนแบบปกติ

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความนิยมนไทยของนักเรียนในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการเข้าพบบาทสมมติ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความนิยมนไทยของนักเรียนในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการเข้าพบบาทสมมติ

การทดสอบ	N	Mdn	Q.D.	T
ก่อนทดลอง	8	14.5	1.	0**
หลังทดลอง	8	20.5	1.75	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง Critical Values ของ T ใน The Wilcoxon Matched - Pairs Signed Rank Test (อาวุธ วัฒนสิน. 2532 : 66) ในระดับนัยสำคัญที่ .01

ค่า T ที่คำนวณได้จะต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ($N = 8$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 ปรากฏว่า ค่า T ที่คำนวณได้เท่ากับ 0 แสดงว่า คะแนนความนิยมน้ำไทยของกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการใช้บทบาทสมมติสูงกว่าก่อนการ角色扮演สมมติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 แสดงว่าการใช้บทบาทสมมติทำให้นักเรียนมีความนิยมน้ำไทยสูงขึ้น

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความนิยมน้ำไทยของนักเรียนในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการสอนแบบปกติ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความนิยมน้ำไทยของนักเรียนในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการสอนแบบปกติ

การทดสอบ	N	Mdn	Q.D.	T
ก่อนทดลอง	8	14	1	0**
หลังทดลอง	8	18	1.38	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง Critical Values ของ T ใน The Wilcoxon Matched - Pairs Signed Rank Test (อาวุช วัฒนสิน. 2532 : 66) ในระดับนัยสำคัญที่ .01

ค่า T ที่คำนวณได้จะต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ($N = 8$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 4 พบว่า ค่า T ที่คำนวณได้เท่ากับ 0 แสดงว่า คะแนนความนิยมไทยของกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการสอนแบบปกติสูงกว่าก่อนได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การสอนแบบปกติทำให้นักเรียนมีความนิยมไทยสูงขึ้น

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยของนักเรียนที่ได้รับการใช้บทบาทสมมติกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยของนักเรียนก่อนและหลังการใช้บทบาทสมมติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยของนักเรียนก่อนและหลังการสอนแบบปกติ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการใช้บทบาทสมมติมีความนิยมไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
2. นักเรียนมีความนิยมไทยสูงขึ้นหลังจากได้รับการใช้บทบาทสมมติ
3. นักเรียนมีความนิยมไทยสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติ

ประชากร

ประชากรในการศึกษารั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนค่ายธนะรัชต์
อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535
ที่มีความนิยมไทยต่ำกว่าเปอร์เซนต์ที่ 25 จำนวน 18 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนค่ายชนะรัชต์ อำเภอบราญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535 ที่มีความนิยมไทยต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมความนิยมไทยโดยการให้บทบาทสมมติ
2. โปรแกรมความนิยมไทยโดยการสอนแบบปกติ
3. แบบสอบถามความนิยมไทย

การดำเนินการทดลอง

1. ขั้นก่อนทดลอง ทำการสอบก่อนการทดลอง (Pretest) โดยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบสอบถามความนิยมไทย
2. ขั้นดำเนินการทดลอง ดำเนินการทดลองโดยให้บทบาทสมมติกับกลุ่มทดลอง ตามโปรแกรมการให้บทบาทสมมติความนิยมไทย เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที จำนวน 12 ครั้งในวันจันทร์และวันพุธ เวลา 15.00 น. - 15.50 น. ตั้งแต่วันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2535 ถึงวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2535 ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติตามโปรแกรมการสอนแบบปกติความนิยมไทย เป็นเวลา 6 สัปดาห์

สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที จำนวน 12 ครั้ง ในวันอังคารและวันพฤหัสบดี เวลา 15.30 น.- 15.50 น. ตั้งแต่วันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2535 ถึงวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2535

3. การสอบหลังการทดลอง (Posttest) ให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบสอบถามความนิยมไทยอีกครั้งหนึ่ง หลังจากใช้บทบาทสมมติและการสอนแบบปกติ โดยใช้แบบสอบถามฉบับเดียวกันกับที่ใช้ก่อนทดลอง

4. นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความนิยมไทยทั้งสองครั้งมาทำการวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความนิยมไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความนิยมไทยของนักเรียนที่ได้รับการใช้บทบาทสมมติกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ โดยการทดสอบของ แมน วิทนี (The Mann - Whitney U Test)

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความนิยมไทยของนักเรียนที่ได้รับการใช้บทบาทสมมติก่อนและหลังการใช้บทบาทสมมติ โดยการทดสอบของ วิลคอกัน (The Wilcoxon Matched -Pairs Signed Rank Test)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความนิยมไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ก่อนและหลังการสอนแบบปกติ โดยใช้การทดสอบของ วิลคอกัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed Rank Test)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนนิยมนิยมไทย ระหว่างกลุ่มทดลองที่เข้ารับบาทสมมติและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ พบว่า การเข้ารับบาทสมมติทำให้นักเรียนมีความนิยมนิยมไทยสูงขึ้นกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความนิยมนิยมไทยของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการเข้ารับบาทสมมติพบว่า การเข้ารับบาทสมมติทำให้นักเรียนมีความนิยมนิยมไทยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความนิยมนิยมไทยของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการสอนแบบปกติ พบว่า การสอนแบบปกติทำให้นักเรียนมีความนิยมนิยมไทยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผล

จากการศึกษาผลของการเข้ารับบาทสมมติที่มีต่อความนิยมนิยมไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนค่ายธนะรัชต์ อำเภอบราหารบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการเข้ารับบาทสมมติมีความนิยมนิยมไทยสูงเมื่อนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการทดลองของ ฉลุยศรี มีใจเย็น (2526 : 57 – 59) ที่ได้ศึกษาผลของการเข้ารับบาทสมมติเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความกตัญญูตเวทีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่ได้รับการเข้ารับบาทสมมติมีการพัฒนาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความกตัญญูตเวทีสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการทดลองของ

จิรพรรณ สุขตลอดชีพ (2530 : 60) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการให้บทบาทสมมติมีความสามารถในการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้บทบาทสมมติเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความนิยมไทยของนักเรียนให้สูงขึ้นกว่าการสอนแบบปกติ ทั้งนี้เพราะการแสดงบทบาทสมมติทำให้นักเรียนได้มีโอกาสสวมบทบาทนั้น ๆ ด้วยตนเอง สอดคล้องกับหลักที่ว่า "การเรียนรู้เกิดขึ้นจากการกระทำโดยผู้เรียนเอง มิใช่ผลจากวิธีการถ่ายทอดของครูโดยตรง" วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525 : 78) เด็กจะเรียนรู้จากการได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนรู้มากกว่าการเรียนรู้ที่ถ่ายทอดโดยตรงจากครู นอกจากนี้ทีศนา แขมมณี (2519 : 42) กล่าวว่าบทบาทสมมติเป็นเครื่องมือและวิธีการอย่างหนึ่งที่จะช่วยในการสอนได้มาก ครูสามารถนำบทบาทสมมติไปช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ หลายด้าน เช่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้เกี่ยวกับตนเองในทางที่ดี ผู้เรียนมีโอกาสสำรวจค่านิยมของตนเองและหาหลักยึดเหนี่ยวในการดำรงชีวิต ส่งเสริมการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติตนให้ถูกต้องเหมาะสม รู้จักการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ และยังทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียน ซึ่งต่างจากการสอนแบบปกติที่นักเรียนไม่มีโอกาสได้สวมบทบาท นักเรียนจะรับฟังเรื่องราวและเนื้อหาของบทเรียนจากผู้บรรยายเป็นหลัก ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการให้บทบาทสมมติมีความนิยมไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

2. นักเรียนมีความนิยมไทยสูงขึ้นหลังจากได้รับการให้บทบาทสมมติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการทดลองของ จิราภรณ์ หุ่นตระกูล (2528 : 49-55) ซึ่งศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการทดลองโดยการให้บทบาทสมตีมี่การพัฒนาการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนสูงกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ กาญจนา เลิศธีรวัฒน์

(2533 : 69) ซึ่งศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อการพึ่งตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลสวนสนุก พบว่า นักเรียนที่ได้รับการทดลองโดยการใช้บทบาทสมมติมีการพึ่งตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ พรหมทิพย์ พันทอง (2534 : 69) ซึ่งศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้บทบาทสมมติมีวินัยในตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้บทบาทสมมติสามารถพัฒนาความนิยมไทยให้สูงขึ้นกว่าเดิม ทั้งนี้เพราะวิธีการแสดงบทบาทสมมติเป็นวิธีการที่เด็กได้มีโอกาสสวมบทบาทนั้น ๆ ด้วยตนเอง ทำให้เข้าใจเรื่องชัดเจนขึ้น เพราะเรื่องนั้น ๆ เป็นเรื่องที่สมมติจากเรื่องจริง ๆ ซึ่งจะเป็นการฝึกให้นักเรียนได้เรียนรู้ที่จะนำไปปฏิบัติในสภาพจริง รู้จักการแก้ปัญหา ตัดสินใจ สามารถเฝ้าระวังการแก้ปัญหาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จากประสบการณ์การเรียนรู้เหล่านี้ จึงส่งเสริมให้นักเรียนมีความนิยมไทยสูงขึ้น

3. นักเรียนมีความนิยมไทยสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วาสนา บัณฑลย์ (2529 : 79) ซึ่งศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุกุลวิทยา จังหวัดเลย ภายหลังการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณ ตรีชัน (2530 : 42) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่าการใช้บทบาทสมมติทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอัจฉรา เนตรล้อมวงศ์ (2531 : 47) ได้ศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 16 คน ภายหลังการทดลอง

พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นกว่าเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนแบบปกติเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความนิยมไทยสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะการสอนแบบปกติเป็นการให้ความรู้วิธีหนึ่ง เมื่อนักเรียนได้รับความรู้ก็จะช่วยให้เกิดความเข้าใจและเห็นแนวทางที่นำไปปฏิบัติ และคาดหวังประโยชน์ที่จะได้รับ จากการที่ผู้วิจัยทำการสอนด้วยตนเองตามโปรแกรมการสอน แบบปกติที่จัดเตรียมไว้ สังเกตเห็นว่านักเรียนที่เข้าร่วมทดลองมีความตั้งใจที่จะพัฒนาปรับปรุงตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไคค์ (จำเนียร ช่างโชติ. 2518 : 86 ; อ้างอิงมาจาก Thorndike. 1967) ที่ว่าคนเราจะมีการเรียนรู้เมื่อเขาพร้อมที่จะเรียน และถ้าได้รับการตอบสนองย่อมสร้างความพอใจ มาสู่ผู้เรียนได้ จากการทดลอง ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีความสนใจในการเรียนและให้ความร่วมมือ ในการซักถามและตอบคำถามดี ทำให้นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มขึ้นและเห็นประโยชน์ของความนิยมไทย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนมีความนิยมไทยสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้บทบาทสมมติพัฒนาความนิยมไทยของ นักเรียนให้สูงขึ้น จึงควรส่งเสริมให้ครูรู้จักวิธีการนำบทบาทสมมติไปพัฒนาความนิยมไทยของ นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.2 ควรมีการฝึกอบรมให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับการใช้บทบาทสมมติเพื่อให้สามารถ นำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของนักเรียน

1.3 ควรมีการส่งเสริมการใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความนิยมไทยของนักเรียน ในระดับชั้นประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรมีการศึกษาทดลองใช้วิธีการอื่น เช่น เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาความนิยมไทยของนักเรียน

2.2 ควรทดลองใช้บทบาทสมมติพัฒนาความนิยมไทยของนักเรียนในระดับชั้นอื่น

บรรณานุกรม

- กมล รอดคล้าย. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของครูภาษาไทยในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
อัคราเสนา.
- "กรอบและทิศทางแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7," สยามรัฐ. 7 ธันวาคม 2532. หน้า 10.
- กาญจนา เลิศธีรวัฒน์. ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อการพึ่งตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัคราเสนา
- การวัฒนธรรม, กรม. เอกสารวัฒนธรรมฉบับที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กัณฑ์ประดิษฐ์, 2496.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. นโยบายและแผนพัฒนาเยาวชนระยะยาว.
กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2524.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. วัตถุประสงค์ นโยบาย และมาตรการของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2534.
- คณะกรรมการฝ่ายวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. " นโยบายฟื้นฟูปรับปรุงวัฒนธรรม,
งานวัฒนธรรมของคณะกรรมการแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2515.
- จันทร์ทัศน์ เพ็ญธิสาร. ธรรมเนียมไทย เล่ม 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- ★ จิรพรรณ สุขตลอดชีพ. ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อการยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัคราเสนา.
- จิราภรณ์ หุ่นตระกูล. การทดลองใช้บทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัคราเสนา.
- จำเนียร ช่างโชติ และคนอื่น ๆ. จิตวิทยาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2528.

- ฉลุยศรี มีใจเย็น. การทดลองใช้การแสดงบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความกตัญญูต่อเวที
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
- ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- แจ่ม กุญชร. ม.ล. เอกสารเผยแพร่อุดมการณ์นิยมไทย. กรุงเทพฯ : อิมเมจมีเดีย, 2525.
- ชญาพร หัษรัยเจริญ. ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- อัดสำเนา.
- ชม ภูมิภาค. ชุดการศึกษาเพื่อคุณธรรม. กรุงเทพฯ : สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย, 2525.
- ชวน หลีกภัย. เอกสารเผยแพร่อุดมการณ์นิยมไทย. กรุงเทพฯ : อิมเมจมีเดีย, 2525.
- ชูศรี สนิทประชากร. วิธีการสอนในระดับประถมศึกษาตามแนวหลักสูตรใหม่. กรุงเทพฯ :
 วัชรการพิมพ์, 2525.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก. จริยธรรมของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ :
 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- ทีศนา แฉมมณี. "การใช้บทบาทสมมติในการเรียน," ครูศาสตร์. 6(2) : 41 - 48;
 กรกฎาคม - สิงหาคม 2519.
- นิภา ศรีไพโรจน์. สถิตินอนพารามิเตอร์. มหาสารคาม : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2528.
- ประกอบ ระกิติ. กระบวนการกลุ่ม. กรุงเทพฯ : องค์การส่งเสริมทหารผ่านศึก, 2523.
- ประสงค์ สุ่นศิริ. เอกสารเผยแพร่อุดมการณ์นิยมไทย. กรุงเทพฯ : อิมเมจมีเดีย, 2525.
- ผกา สัตยธรรม. เทคนิคการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้ว, 2524.
- พรณิพย์ พันทอง. การเปรียบเทียบผลของการใช้บทบาทสมมติแบบมีบทและแบบไม่มีบทที่มีต่อ
วินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบุษตริก จังหวัดอุบลราชธานี.
 ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- อัดสำเนา.

พรรณพิศ วาณิชการ. คู่มือการแนะแนวการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภา, 2528.

รุ่ง แก้วแดง. "การส่งเสริมความเป็นไทย," เดลินิวส์. 6 ตุลาคม 2534. หน้า 6
เรื่อง เจริญชัย. "แนวความคิดเรื่องนโยบาย 4 ประการ," วัฒนธรรมไทย. 24(10)
15 - 22 ; ตุลาคม 2528.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : ทวีการพิมพ์, 2524.

วรดี สิริพิฑูร. การพัฒนามโนภาพแห่งตนโดยการให้บทบาทสมมติของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

* วาสนา ปัทมาลัย. ผลของการให้บทบาทสมมติที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชา
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลวิทยา จังหวัดเลย.
ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
อัดสำเนา.

วิบูลย์ กระจำจาง. การศึกษาพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริม
ความนิยมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

วิชัย วงษ์ใหญ่. พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์, 2525.

วิมลรัตน์ ชัยสิทธิ์. การแสดงบทบาทสมมติในการสอนกลุ่มบูรณาการสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2522. อัดสำเนา.

วิริยธร วิเชียรโชติ. "แนวความคิดที่เกี่ยวกับการศึกษาตลอดชีวิตและการพัฒนาสังคม,"
สังคมปริทัศน์. 11(9) : 52 - 69 ; กันยายน 2516.

ศิริกาญจน์ โกสมุทร. "การให้บทบาทสมมติในห้องเรียน," วิทยาสาร. 30(77) : 10 - 13 ;
เมษายน 2522.

- สามัญศึกษา, กรม. การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา ชุดการสอน
การปลูกฝัง และเสริมสร้างค่านิยมพื้นฐานความรักชาติ. กรุงเทพฯ : หน่วยงานพิเศษ
 กรมสามัญศึกษา, 2529.
- สมพร เทพสิทธิ์. เอกสารเผยแพร่อุดมการณ์นิยมไทย. กรุงเทพฯ : อิมเมจมีเดีย, 2525.
- สุจิตรา บัวคำภา. การศึกษาการสอนจริยศึกษาด้วยการใช้และไม่ใช้การแสดงบทบาทสมมติ
ในระดับประถมศึกษาปีที่ 6. ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- สุนทร โฉมิน และสนิท สมัครการ. รายงานการวิจัยเรื่องค่านิยมและระบบค่านิยมเครื่องมือ
ในการสำรวจวัด. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2522.
- สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. พิมพ์ครั้งที่ 6.
 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- สุนน อมรวิวัฒน์. "การปลูกฝังค่านิยมในตัวเด็ก," ครูปริทัศน์ (ฉบับความรู้เกี่ยวกับตัวเด็ก) :
 100 - 103 ; 2522.
- สุนน อมรวิวัฒน์ แรมสมร อยู่สถาพร และโสภารมณ ชัยสมบัติ. หลักและแนวปฏิบัติ
ในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- สุวรรณ ตริขันธ์. ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา
- อัจฉรา เนตรล้อมวงศ์. ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร. ปริชญานีพนธ์ กศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- อาวุธ วัฒนสิน. นอนพาราเมตริกเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- อุทิศ นาคสวัสดิ์. รายงานการสัมมนาเรื่องบทบาทของนิสิตนักศึกษาในการส่งเสริมค่านิยมไทย.
 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2515.

Conoley, Jane Close. "The Effects of Interdependent Learning Tasks and Role Play on Sociometric Patterns, Work Norm Measures and Behavior in Elementary Classroom". Dissertation Abstracts International. 37 : 4977 - A ; February, 1977.

Geller, Daniel M. "Involvement in Role - Play Simulations a Demonstration with Studies on Obedience", Journal of Personality and Social Psychology. 36 : 219 - 235 ; March, 1978.

Layser, Yana. "The Effects of Role Playing in Elementary School Classroom on Children with Low Sociometric Status," Dissertation Abstracts International. 36:7342 - A; May, 1976.

Lee, John R. Teaching Social Studies in the Elementary School. New York : Free Press, 1974.

Shaftel, Fannie R. and George Shaftel. Role Playing for Social Value: Decision Making in the Social Studies. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice - Hall, 1967.

Shoudt, John Thomas. " The Effect of Varying Levels of Role - Taking Skills on the Efficacy of Role Playing Training with Kindergarten Children," Dissertation Abstracts International. 37 : 2754 - A; November, 1976.

Tayler, John L. and Rex Walford. Simulation in the Classroom. Middlesex, Marmonsworth, Penguin Book, 1974.

Wagner, Betty Jone. "The Use of Role", Resources in Education (ERIC). 13 : 56 ; March, 1978.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ตาราง 5 เปรียบเทียบคะแนนความนิยมไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
 ก่อนการเข้ารับบาทสมมติและการสอนแบบปกติ
- ตาราง 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความนิยมไทยของนักเรียน
 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง
- ตาราง 7 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความนิยมไทยของนักเรียน
 กลุ่มทดลองก่อนและหลังการเข้ารับบาทสมมติ
- ตาราง 8 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความนิยมไทยของนักเรียน
 กลุ่มควบคุมก่อนและหลังการสอนแบบปกติ
- ตาราง 9 แสดงการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม
 ความนิยมไทย
 แบบสอบถามความนิยมไทย

ตาราง 5 เปรียบเทียบคะแนนความนิยมไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ก่อนการเข้ารับบาทสมมติและการสอนแบบปกติ

คนที่	กลุ่มทดลอง	อันดับ	กลุ่มควบคุม	อันดับ
1	15	12.5	15	12.5
2	16	16	14	8
3	15	12.5	13	4.5
4	14	8	13	4.5
5	15	12.5	15	12.5
6	13	4.5	14	8
7	12	1.5	15	12.5
8	13	4.5	12	1.5

RE = 72

RC = 64

U = 27

ตาราง 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความนิยมไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลอง		ค่าความแตกต่าง	อันดับ	กลุ่มควบคุม		ค่าความแตกต่าง	อันดับ
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง			ก่อนทดลอง	หลังทดลอง		
1	15	21	6	12	15	18	3	3
2	16	20	4	7	14	19	5	10
3	15	23	8	15.5	13	16	3	3
4	14	22	8	15.5	13	16	3	3
5	15	22	7	13.5	15	18	3	3
6	13	18	5	10	14	18	4	7
7	12	15	3	3	15	20	5	10
8	13	20	7	13.5	12	16	4	7

$$RE = 90$$

$$RC = 46$$

$$U = 10^*$$

* ระดับนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความนิยมไทยของกลุ่มทดลองก่อนและ
หลังการใช้บทบาทสมมติ

คนที่	คะแนน		ผลต่าง	R+	R-
	ก่อนทดลอง	หลังการทดลอง			
1	15	21	6	+4	
2	16	20	4	+2	
3	15	23	8	+7.5	
4	14	22	8	+7.5	
5	15	22	7	+5.5	
6	13	18	5	+3	
7	12	15	3	+1	
8	13	20	7	+5.5	

$$T = 0^{**}$$

* * ระดับนัยสำคัญที่ .01

ตาราง 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความนิยมไทยของกลุ่มควบคุมก่อนและหลัง
การสอนแบบปกติ

คนที่	คะแนน		ผลต่าง	R+	R-
	ก่อนทดลอง	หลังการทดลอง			
1	15	18	3	+2.5	
2	14	19	5	+7.5	
3	13	16	3	+2.5	
4	13	16	3	+2.5	
5	15	18	3	+2.5	
6	14	18	4	+5.5	
7	15	20	5	+7.5	
8	12	16	4	+5.5	

$$T = 0^{**}$$

* * ระดับนัยสำคัญที่ .01

ตาราง 7 แสดงการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม

ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	3.86	13	3.23
2	4.68	14	2.72
3	3.78	15	3.18
4	3.15	16	3.68
5	3.61	17	2.40
6	4.19	18	3.01
7	1.79	19	3.57
8	1.79	20	2.85
9	1.79	21	3.31
10	2.68	22	2.14
11	3.23	23	4.22
12	3.68	24	2.85

แบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านสถานการณ์ในแต่ละข้อให้เข้าใจ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนข้อความที่ตรงกับความคิด ความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียน แบบสอบถามนี้ จะไม่มีผลต่อคะแนนทางการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

0. สุชาติวิ่งเล่นฟุตบอลอยู่กลางสนาม ขณะนั้นเป็นเวลาหกโมงเย็น สุชาติได้ยินเสียงเพลงชาติ สุชาติหยุดเล่นฟุตบอล แล้วยืนตรงเคารพธงชาติ นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของสุชาติหรือไม่

...✓...

เห็นด้วย

.....

ไม่เห็นด้วย

1. ในปัจจุบันนักเรียนชอบใช้คำพูด หรือถ้อยคำที่เลียนแบบจาก วิทยุ โทรทัศน์ คำพูดหรือถ้อยคำเหล่านั้นไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย นักเรียนเห็นด้วยกับการเลียนแบบ การพูดเหล่านั้นหรือไม่

.....

.....

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

2. ชีระฟังรายการวิทยุ ได้ยินนักจัดรายการวิทยุหลายคนพูดภาษาไทยไม่ถูกต้อง ชีระคิดว่าควรมีโครงการฝึกการใช้คำพูดให้ถูกต้อง นักเรียนชอบความคิดของชีระเพียงใด

.....

.....

ชอบ

ไม่ชอบ

3. มณีชอบนำเรื่องต่าง ๆ มาเล่าให้จินดาฟัง เมื่อมณีพูดคำใดผิด จินดาจะบอกให้พูดให้ถูกต้อง ถ้านักเรียนเป็นจินดานักเรียนจะกระทำเช่นนั้นหรือไม่

.....

.....

กระทำ

ไม่กระทำ

4. วิมลชอบพูดภาษาอังกฤษ จึงท่องศัพท์ภาษาอังกฤษและพูดภาษาอังกฤษบนภาษาไทยเสมอ ทำให้เพื่อน ๆ เกิดความสนุกสนานต่างพยายามจำคำภาษาอังกฤษจาก วิทยุ โทรทัศน์ มาพูดบนภาษาไทย ถ้านักเรียนเป็นวิมลนักเรียนจะกระทำเช่นนั้นหรือไม่

.....

.....

กระทำ

ไม่กระทำ

5. เพื่อนของสุรีย์ไม่เคยทำความเคารพ พ่อ แม่ โดยให้ความเห็นว่า การแสดงความเคารพเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น แต่สุรีย์ทำความเคารพพ่อแม่ ทั้งก่อนไปโรงเรียนและเมื่อกลับถึงบ้าน นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของสุรีย์หรือไม่

.....

.....

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

6. วิภาชื่นชมผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเก่ง จึงจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาพูดภาษาไทยกับเพื่อนเสมอโดยไม่รู้ความหมายของคำ แต่วิภาคิดว่าเป็น สิ่งที่น่าภูมิใจ ทันสมัย นักเรียนเห็นด้วยกับความคิดของวิภาหรือไม่

.....

.....

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

7. สมจิตกำลังทำงานอย่างตั้งใจจะให้เสร็จทันส่งครูในชั่วโมงนี้ พรทิพย์ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนมาชวนคุยเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการเรียน สมจิตจึงพูดว่าขอโทษนะขอเวลาทำงานส่งครูให้เสร็จก่อนประเดี๋ยวค่อยคุยกัน นักเรียนเห็นด้วยกับคำพูดของสมจิตหรือไม่

.....

.....

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

8. มานพและวิเชียรวิ่งเล่นอยู่ในสนาม มานพเห็นครูยุพาลงจากรถหัวของมาหลายอย่าง มานพและวิเชียรชวนกันวิ่งไปทำความเคารพครู และพูดว่า "สวัสดีครับให้ผมสองคนช่วยถือของไหมครับ" นักเรียนชอบการกระทำของมานพและวิเชียรหรือไม่

.....

.....

ชอบ

ไม่ชอบ

9. ในวันเสาร์บอไปเที่ยวบ้านของกิ้ง กิ้งพาไปเล่นที่หลังบ้าน บอเห็นแม่และป้าของกิ้งนั่งอยู่ บอจึงให้กิ้งพาไปทำความเคารพแม่และป้า ถ้านักเรียนเป็นบอนักเรียนจะกระทำเช่นนั้นหรือไม่

.....

.....

กระทำ

ไม่กระทำ

10. พ่อของประสิทธิ์มีศีรษะล้าน สมัครจึงเรียกพ่อของประสิทธิ์ลับหลังว่า "โหล่นข่าส" นักเรียนชอบการกระทำของสมัครหรือไม่

.....

.....

ชอบ

ไม่ชอบ

11. ทุกครั้งที่อนันต์เห็นสถานที่สำคัญ เช่น โบสถ์ เจดีย์ ซึ่งสร้างมานานแล้วชำรุด อนันต์
อยากให้รีบลงบปล่อยให้เป็นที่ว่างเปล่า นักเรียนเห็นด้วยกับความคิดของอนันต์หรือไม่

.....

เห็นด้วย

.....

ไม่เห็นด้วย

12. วารินโดยสารรถประจำทางกลับบ้าน มีผู้ใหญ่คนหนึ่งลุกให้วารินนั่ง วารินนั่งลง
โดยไม่กล่าวขอบคุณเพราะคิดว่าตนเองเป็นเด็ก เป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่ควรลุกให้เด็กนั่ง นักเรียน
เห็นด้วยกับความคิดของวารินหรือไม่

.....

เห็นด้วย

.....

ไม่เห็นด้วย

13. ครูเปรมจิตถามนักเรียนว่า ควรแนะนำให้ชาวต่างประเทศไปชม วัด โบสถ์ หรือ
เจดีย์ ซึ่งเป็นโบราณสถานที่สำคัญของจังหวัดหรือไม่ สมจินต์ตอบว่า ไม่ควรแนะนำให้ไปเพราะดู
แล้วไม่ได้ประโยชน์อะไร นักเรียนชอบคำตอบของสมจินต์หรือไม่

.....

ชอบ

.....

ไม่ชอบ

14. วิจิตตามแม่ไปทำบุญที่วัด วิจิตพบเพื่อนหลายคนจึงชวนเพื่อนไปวิ่งเล่นรอบบริเวณวัด
แทนที่จะไปฟังเทศน์กับแม่ ถ้านักเรียนเป็นวิจิตนักเรียนจะกระทำเช่นนั้นหรือไม่

.....

กระทำ

.....

ไม่กระทำ

15. เมื่อมีการแสดงดนตรีไทย ลินดาชวนอุษาไปชมการบรรเลงดนตรีไทย
อุษาปฏิเสธเพราะเบื่อหน่ายดนตรีไทย และว่าลินดาเป็นคนหัวโบราณ แต่ลินดา ยังไปชม
ดนตรีไทยด้วยความชื่นชม ถ้านักเรียนเป็นลินดานักเรียนจะกระทำเช่นนั้นหรือไม่

.....

กระทำ

.....

ไม่กระทำ

16. ในวันออกพรรษา แม่เตรียมอาหารไปทำบุญตักบาตร เพราะแม่เชื่อว่าเป็นการ
กระทำความดีอย่างหนึ่ง แต่สมศรีเชื่อว่าการทำบุญตักบาตรเป็นการเสียเวลาและเงินทองโดย
ไม่คุ้มค่า นักเรียนเห็นด้วยกับความคิดของสมศรีหรือไม่

.....

.....

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

17. ในวันขึ้นปีใหม่ทางโรงเรียนจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกและสนุกสนาน
จึงให้นักเรียนแต่ละชั้นส่งการแสดง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พร้อมใจกันจัดร่ายรำ
นักเรียนชอบดูการแสดงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือไม่

.....

.....

ชอบ

ไม่ชอบ

18. วันลอยกระทงเป็นประเพณีที่ปฏิบัติสืบต่อกันมานาน แต่ปัจจุบันประชาชนให้ความสำคัญ
น้อยลง ไม่ทราบจุดประสงค์ที่แท้จริงของการลอยกระทง เห็นว่าเป็นประเพณีที่ไร้ประโยชน์
รัฐบาลจึงฟื้นฟูประเพณีการลอยกระทง นักเรียนเห็นด้วยกับการฟื้นฟูประเพณีการลอยกระทงของ
รัฐบาลหรือไม่

.....

.....

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

19. อ้อยเปิดโทรทัศน์ดูภาพยนตร์จีน การดูญี่ปุ่น เมื่อมีการแสดง โขน หรือลิเก
อ้อยจะรีบเปลี่ยนไปดูรายการแสดงอย่างอื่น หรือปิดโทรทัศน์ทันที นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำ
ของอ้อยหรือไม่

.....

.....

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

20. ในวันวิสาขบูชาทางโรงเรียนพานักเรียนไปทำบุญ ฟังเทศน์และเวียนเทียนที่วัด
 บริษัทไม่ได้ไปร่วมงานด้วย เพราะคิดว่าเป็นการทำให้คนเชื่อในสิ่งที่ไม่ถูกต้องและเป็นเรื่อง
 ของคนแก่ นักเรียนชอบความคิดของบริษัทหรือไม่

.....

.....

ชอบ

ไม่ชอบ

21. ที่บ้านของพระณีนีมีการฝึกซ้อมการเล่นดนตรีไทย เช่น ระนาด ซอ ปี่ ขลุ่ย
 พระณีนีชวนวิภาไปฝึกซ้อมดนตรีไทยด้วยกัน เพราะเพื่อน ๆ ไปฝึกซ้อมกันหลายคน แต่วิภาไม่ไปฝึก
 ซ้อมด้วยโดยอ้างว่าดนตรีไทยล้าสมัย จังหวะไม่สนุก นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลของวิภาหรือไม่

.....

.....

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

22. ในช่วงเวลาว่างเสริมประสบการณ์ชีวิต ครูถามนักเรียนว่าหากมีชาวต่างประเทศ
 มาเที่ยวประเทศไทย นักเรียนจะแนะนำให้ไปเที่ยวที่ใด สุภาพตอบว่าควรแนะนำให้ไปเที่ยว
 ชมวัดพระแก้ว วัดอรุณราชวราราม นักเรียนชอบคำตอบของสุภาพหรือไม่

.....

.....

ชอบ

ไม่ชอบ

23. ในวันสงกรานต์ได้มีขบวนกุ่มและไก่สาดน้ำคนในรถยนต์ คนขับรถจักรยานยนต์
 หรือคนที่สัญจรไปมาบนท้องถนน กุ่มและไก่คัดค้านว่าเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เพราะอาจทำ
 ให้เกิดอันตราย และสร้างความลำบากให้ผู้คนที่สัญจรไปมา นักเรียนเห็นด้วยกับความคิดของกุ่ม
 และไก่หรือไม่

.....

.....

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

24 ในวันเด็กทางโรงเรียนพานักเรียนไปชม โบราณสถาน โบราณวัตถุ ที่สำคัญของ
จังหวัด สมพงษ์และวิโรจน์ไม่เห็นความสำคัญของโบราณสถาน และโบราณวัตถุ เพราะมีความคิดว่า
ไปดูแล้วไม่ได้ประโยชน์อะไร จึงไม่ไปด้วย นักเรียนเห็นด้วยกับความคิดของสมพงษ์และวิโรจน์หรือไม่

.....

เห็นด้วย

.....

ไม่เห็นด้วย

ภาคผนวก ข

โปรแกรมการใช้บทบาทสมมติ

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

โปรแกรมการใช้บทบาทสมมติ เรื่อง ความนิยมไทย

ครั้งที่	หัวข้อ	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1	ปฐมนิเทศ	สร้างความ คุ้นเคย	1. เพื่อให้ให้นักเรียนและครูคุ้นเคยกัน 2. เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจวิธีการและวัตถุประสงค์ของการแสดงบทบาทสมมติ 3. เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถบอกความหมายของความนิยมไทยได้	1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการทำความรู้จักกันระหว่างนักเรียนและครูกับนักเรียน ก่อนทำกิจกรรมทางการเรียน เริ่มด้วยครูแนะนำตนเองให้นักเรียนทุกคนรู้จัก 2. ให้นักเรียนร่วมกิจกรรมสร้างความคุ้นเคยโดยครูให้นักเรียนแต่ละคนหยิบรูปสัตว์ที่แบ่งเป็นส่วน ๆ คนละหนึ่งชิ้น 3. ให้นักเรียนนำชิ้นส่วนรูปสัตว์ที่ตนหยิบได้ไปหาชิ้นส่วนรูปสัตว์ที่เหลือจากเพื่อนคนอื่น ๆ เพื่อมาประกอบกันให้เป็นรูปสัตว์ที่สมบูรณ์ 4. ให้นักเรียนซักถามข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวเองแล้วออกมาหน้าชั้นเรียนทีละคู่

ครั้งที่	หัวข้อ	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
				นักเรียนพลัดกันแนะนำเพื่อน ที่เป็นคู่ของตนเองแก่ นักเรียนคนอื่น ๆ 5. ครูชี้แจงจุดมุ่งหมาย ตลอดจนวิธีการ บทบาทและ หน้าที่ของนักเรียนในการ ร่วมกิจกรรมการแสดง บทบาทสมมติ 6. ครูและนักเรียนร่วมกัน อภิปรายความหมายและ ลักษณะของความนิยมไทย 7. เปิดโอกาสให้นักเรียน ซักถามข้อสงสัยและนัดหมาย เวลาและสถานที่ที่จะพบกัน เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมทาง การเรียนครั้งต่อไป (ตั้งแต่ครั้งที่ 2 - 11 มีวิธี การเช่นเดียวกันทุกครั้ง)

ครั้งที่	หัวข้อ	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
2	ความนิยมไทย ด้านภาษา	เขียนถูกได้กำไร	เพื่อให้นักเรียนเห็น คุณค่าของภาษาไทย เขียนภาษาไทย ถูกต้อง	1. <u>ขั้นเตรียมการ</u> ครูสนทนาซักถามเกี่ยวกับ เรื่องที่จะใช้บทบาทสมมติ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ใน หัวข้อเรื่อง 2. <u>ขั้นแสดง</u> 2.1 หาอาสาสมัครเพื่อ เตรียมตัวแสดงโดย ทบทวนเวียนให้ทุกคนได้แสดง 2.2 แจกเอกสารบทบาท สมมติให้ผู้แสดงอ่าน ครูชี้ แนะเพิ่มเติมเพื่อให้การ แสดงสมจริงและ เป็นไปตาม ธรรมชาติ 2.3 ครูชี้แจงการสังเกต การแสดงบทบาทสมมติและ จัดสถานที่ให้เหมาะสมกับ การแสดงบทบาทสมมติ

ครั้งที่	หัวข้อ	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
				2.4 เริ่มแสดงบทบาทสมมติให้ผู้แสดงแสดงตามบทบาทของตนใช้เวลา10-15นาที ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้เป็นผู้สังเกตการณ์ 3. <u>ขั้นอภิปราย</u> นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปเกี่ยวกับบทบาทการแสดงในหัวข้อที่ครูกำหนดให้ 4. <u>ขั้นแสดงเพิ่มเติม</u> ครูให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของกลุ่ม 5. <u>ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์</u> 5.1. ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของหัวข้อเรื่อง

ครั้งที่	หัวข้อ	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
				5.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดและสิ่งที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติ <u>การประเมินผล</u> สังเกตการแสดง การตอบคำถาม การอภิปราย ตลอดจนการสรุปของนักเรียน
3	ความนิยมไทยทางด้านภาษา	เกือบได้รางวัล	เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าของภาษาไทยและอ่านภาษาไทยได้ถูกต้อง	
4	ความนิยมไทยทางด้านภาษา	มาพูดภาษาไทยกันเถอะ	เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าของภาษาไทย ไม่พูดภาษาไทยบนภาษาต่างประเทศ	
5	ความนิยมไทยทางด้านศิลปวัฒนธรรม	ครูครับผมขอโทษ	เพื่อให้นักเรียนมีมารยาทในการทำความเคารพ	

ครั้งที่	หัวข้อ	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
6	ความนิยมไทย ทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม	พูดอย่างไรดี	เพื่อให้นักเรียนมี มารยาทในการพูด	
7	ความนิยมไทย ทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม	สิ่งดีของไทย	เพื่อให้นักเรียนมี ความรู้ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญ ของโบราณสถาน โบราณวัตถุ	
8	ความนิยมไทย ทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม	วันงานโรงเรียน	เพื่อให้นักเรียนมี ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับความสำคัญ ของการแสดงดนตรี และนาฏศิลป์ไทย	
9	ความนิยมไทย ทางด้าน ขนบธรรมเนียม ประเพณี	ความสุขของ จ้อย	1. เพื่อนำให้นักเรียน มีความรู้ความ เข้าใจและเห็น คุณค่าของวันสำคัญ ทางประเพณีไทย 2. เพื่อนำนักเรียน เข้าร่วมกิจกรรมวัน	

ครั้งที่	หัวข้อ	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
10	ความนิยมไทย ทางด้าน ขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย	ทำอะไรกันบ้าง	สำคัญทางประเพณี ไทยปฏิบัติตนได้ถูก ต้อง 1. เพื่อให้นักเรียน มีความรู้ความ เข้าใจและเห็น คุณค่าของวันสำคัญ ทางพุทธศาสนา 2. เพื่อให้นักเรียน เข้าร่วมกิจกรรมวัน สำคัญทาง พุทธศาสนาและ ปฏิบัติตนได้ถูกต้อง	
11	ความนิยมไทย	ตุ๊กนิยมไทย	เพื่อให้นักเรียนเห็น ลักษณะรวมของ ความนิยมไทย	
12	ปัจฉิมนิเทศ		เพื่อให้นักเรียน เข้าใจ ความหมาย ของความนิยมไทย มีความรู้ลึกซึ้งต่อ ความเป็นไทยและ	1. ครูตั้งคำถามให้นักเรียน ตอบเกี่ยวกับ 1.1 ความหมายของ ความนิยมไทย 1.2 สิ่งที่ต้องช่วยกัน

ครั้งที่	หัวข้อ	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
			ช่วยกันรักษา เอกลักษณ์ของชาติ ไทยไว้	รักษาไว้ 1.3 วิธีการรักษาสิ่งที่ เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย 2. ครูและนักเรียนช่วยกัน สรุปเรื่องที่เรียนมา 3. ครูเปิดโอกาสให้ นักเรียนซักถามแสดงความ คิดเห็น 4. ครูกล่าวปิดการเข้าร่วม กิจกรรม

หมายเหตุ การทดลองแต่ละครั้ง ใช้เวลา 50 นาที

โปรแกรมการสอนแบบปกติ เรื่อง ความนิยมไทย

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์และ การประเมินผล
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อให้นักเรียนและครูคุ้นเคยกัน 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจวิธีการและวัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรม 3. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกความหมายของความนิยมไทยได้	1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการทำความรู้จักกันระหว่างนักเรียนและครูกับนักเรียนก่อนทำกิจกรรมทางการเรียนเริ่มด้วยครูแนะนำตนเองให้นักเรียนทุกคนรู้จัก 2. ให้นักเรียนร่วมกิจกรรมสร้างความคุ้นเคยโดยครูให้นักเรียนแต่ละคนหยิบรูปสัตว์ที่แบ่งเป็นส่วน ๆ คนละหนึ่งชิ้น 3. ให้นักเรียนนำชิ้นส่วนรูปสัตว์ที่ตนหยิบได้ไปหาชิ้นส่วนรูปสัตว์ที่เหลือจากเพื่อนคนอื่น ๆ เพื่อมาประกอบกันให้เป็นรูปสัตว์ที่สมบูรณ์	<u>อุปกรณ์</u> – รูปสัตว์ที่แบ่งออกเป็น 2 ส่วน <u>การประเมินผล</u> 1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย 2. สังเกตจากตอบคำถามการแสดงความคิดเห็น

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์และ การประเมินผล
			4. ให้นักเรียนซักถามข้อมูลส่วนตัวของตัวเองแล้วออกมาหน้าชั้นเรียนทีละคู่ นักเรียนพลัดกันแนะนำเพื่อนที่เป็นคู่ของตนเองแก่นักเรียนคนอื่น ๆ 5. ครูชี้แจงจุดมุ่งหมายตลอดจนวิธีการสอนแบบปกติ 6. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายความหมายและลักษณะของความนิยมไทย 7. เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยและนัดหมายเวลาและสถานที่ที่จะพบกันเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมทางการเรียนครั้งต่อไป	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์และ การประเมินผล
2	ความนิยมไทย ด้านภาษา	เพื่อให้นักเรียนเห็น คุณค่าของภาษาไทย เขียนภาษาไทย ถูกต้อง	(ตั้งแต่ครั้งที่ 2 - 11 มีวิธี การเช่นเดียวกันทุกครั้ง) 1. ครูสนทนากับนักเรียน ถึงเรื่องที่จะสอนตาม วัตถุประสงค์ 2. ครูแจกเอกสารเรื่องสั้น ให้นักเรียนทุกคน 3. ครูบรรยายเรื่องสั้นให้ นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียน ซักถาม 4. ครูและนักเรียนร่วมกัน สรุปเนื้อหาข้อคิดที่ได้รับจาก การสอนของครู โดยให้ สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้	อุปกรณ์ เอกสาร เรื่องสั้น "เขียนถูกได้ ถ้าไร" <u>การประเมินผล</u> 1. สังเกตจาก ความสนใจใน การฟัง 2. สังเกตจาก ตอบคำถามและ การสรุป
3	ความนิยมไทย ทางด้านภาษา	เพื่อให้นักเรียนเห็น คุณค่าของภาษาไทย และอ่านภาษาไทย ได้ถูกต้อง		อุปกรณ์ เอกสาร เรื่องสั้น เกือบได้รางวัล <u>การประเมินผล</u>

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์และ การประเมินผล
4	ความนิยมไทย ทางด้านภาษา	เพื่อให้นักเรียน เห็นคุณค่าของภาษา ไทย ไม่พูดภาษา ไทยปนภาษา ต่างประเทศ		1.สังเกตจาก ความสนใจใน การฟัง 2.สังเกตจาก ความสนใจใน การตอบคำถาม และการสรุป <u>อุปกรณ์ เอกสาร</u> เรื่องสั้น "พูดภาษาไทย กันเถอะ" <u>การประเมินผล</u> 1. สังเกตจาก ความสนใจใน การฟัง 2. สังเกตจาก การตอบคำถาม และการสรุป

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์และ การประเมินผล
5	ความนิยมไทย ทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม	เพื่อให้นักเรียนมี มารยาทในการทำ ความเคารพ		<u>อุปกรณ์</u> เอกสาร เรื่องสั้น "ครูครับผม ขอโทษ" <u>การประเมินผล</u> 1. สังเกตจาก ความสนใจใน การฟัง 2. สังเกตจาก การตอบคำถาม และการสรุป
6	ความนิยมไทย ทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม	เพื่อให้นักเรียนมี มารยาทในการพูด		<u>อุปกรณ์</u> เอกสาร เรื่องสั้น "พูดอย่างไรดี" <u>การประเมินผล</u> 1. สังเกตจาก ความสนใจใน การฟัง 2. สังเกตจาก

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์และ การประเมินผล
7	ความนิยมไทย ทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม	เพื่อให้นักเรียนมี ความรู้ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญ ของโบราณสถาน โบราณวัตถุ		การตอบคำถาม และการสรุป <u>อุปกรณ์</u> เอกสาร เรื่องสั้น "สิ่งดีของไทย" <u>การประเมิน</u> 1. สังเกตจาก ความสนใจใน การฟัง 2. สังเกตจาก การตอบคำถาม และการสรุป
8	ความนิยมไทย ทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม	เพื่อให้นักเรียนมี ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับความสำคัญ ของการแสดงดนตรี และนาฏศิลป์ไทย		<u>อุปกรณ์</u> เอกสาร เรื่องสั้น"วันงาน โรงเรียน" <u>การประเมิน</u> 1. สังเกตจาก ความสนใจใน การฟัง

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์และ การประเมินผล
9	ความนิยมไทย ทางด้าน ขนบธรรมเนียม ประเพณี	1. เพื่อให้นักเรียน มีความรู้ความเข้าใจ และเห็นคุณค่า ของวันสำคัญทาง ประเพณีไทย 2. เพื่อให้นักเรียน เข้าร่วมกิจกรรมวัน สำคัญทางประเพณี ไทยและปฏิบัติตนได้ ถูกต้อง		2. สังเกตจาก การตอบคำถาม และการสรุป <u>อุปกรณ์</u> เอกสาร เรื่องสั้น"ความ สนุกของจ้อย" <u>การประเมิน</u> 1. สังเกตจาก ความสนใจใน การฟัง 2. สังเกตจาก การตอบคำถาม และการสรุป
10	ความนิยมไทย ทางด้าน ขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย	1. เพื่อให้นักเรียน มีความรู้ความ เข้าใจและเห็น คุณค่าของวันสำคัญ ทางพุทธศาสนา 2. เพื่อให้นักเรียน		<u>อุปกรณ์</u> เอกสาร เรื่องสั้น "ทำอะไรกัน บ้าง" <u>การประเมินผล</u> 1. สังเกตจาก

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์และ การประเมินผล
11	ความนิยมไทย	เข้าร่วมกิจกรรม วันสำคัญทาง พุทธศาสนาและ ปฏิบัติตนได้ถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนเห็น ลักษณะรวมของ ความนิยมไทย		ความสนใจใน การฟัง 2. สังเกตจาก การตอบคำถาม และการสรุป <u>อุปกรณ์ เอกสาร</u> <u>เรื่องสั้น</u> <u>"ตึกนิยมไทย"</u> <u>การประเมินผล</u> 1. สังเกตจาก ความสนใจใน การฟัง 2. สังเกตจาก การตอบคำถาม และการสรุป
12	ปัจฉิมนิเทศ	เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ ความหมายของ ความนิยมไทย มีความรู้สึกที่ดีต่อ	1. ครูตั้งคำถามให้นักเรียน ตอบเกี่ยวกับ 1.1 ความหมายของ ความนิยมไทย	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์และ การประเมินผล
		ความเป็นไทยและ ช่วยกันรักษา เอกลักษณ์ของ ชาติไทยไว้	1.2 สิ่งที่ควรช่วยกัน รักษาไว้ 1.3 วิธีการรักษาสิ่งที่เป็น เอกลักษณ์ของชาติไทย 2. ครูและนักเรียนช่วยกัน สรุปเรื่องที่เรียนมา 3. ครูเปิดโอกาสให้ นักเรียนซักถามแสดงความ คิดเห็น 4. ครูกล่าวปิดการเข้าร่วม กิจกรรม	

หมายเหตุ การทดลองแต่ละครั้ง ใช้เวลา 50 นาที

โปรแกรมการใช้บทบาทสมมติ

ครั้งที่ 1

หัวข้อ	ปฐมนิเทศ
เวลา	50 นาที
วัตถุประสงค์	1. เพื่อให้นักเรียนและครูกับนักเรียนคุ้นเคยกัน 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจวิธีการ หน้าที่ และวัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรม 3. เพื่อให้นักเรียนบอกความหมายของความนิยมไทยได้
สื่อ	รูปสัตว์ที่แบ่งเป็นส่วน ๆ
วิธีดำเนินการ	1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการทำความรู้จักกันก่อนทำกิจกรรมทางการเรียน 2. ให้นักเรียนร่วมกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย โดยให้นักเรียนแต่ละคนหยิบรูปสัตว์ที่แบ่งเป็นส่วน ๆ คนละ 1 ชิ้น 3. ให้นักเรียนนำชิ้นส่วนรูปสัตว์ที่ตนหยิบได้ไปหาชิ้นส่วนที่เหลือจากเพื่อนเพื่อนำมาประกอบเป็นรูปสัตว์ที่สมบูรณ์ 4. ให้นักเรียนซักถามข้อมูลส่วนตัวของเพื่อนที่เป็นคู่ของตน แล้วออกมาหน้าชั้นผลิตภัณฑ์แนะนำเพื่อนที่เป็นคู่ของตัวเองแก่นักเรียนคนอื่น ๆ 5. ครูชี้แจงจุดมุ่งหมายตลอดจนวิธีการ บทบาท และหน้าที่ของนักเรียนในการทำกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ 6. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายความหมายและลักษณะของความนิยมไทย 7. เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย และนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ที่จะพบกันเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

1. สืบเกิดจากการซักถามข้อมูลซึ่งกันและกันของนักเรียนแต่ละคู่
2. สืบเกิดจากการแนะนำคู่ของตัวเองให้เพื่อนรู้จัก
3. สืบเกิดจากการร่วมอภิปราย
4. นักเรียนบอกความหมายของความนิยมไทยได้

โปรแกรมการใช้บทบาทสมมติ

ครั้งที่ 2

หัวข้อ ความนิยมไทยทางด้านภาษา

กิจกรรม เขียนถูกได้กำไร

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าของภาษาไทย และเขียนภาษาไทยได้ถูกต้อง

- สื่อ
1. เอกสารเรื่องสั้นการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง เขียนถูกได้กำไร
 2. วัสดุที่ใช้แสดงบทบาทสมมติ

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเตรียมการ

ครูสนทนากลุ่มนักเรียนเกี่ยวกับการเขียน ครูให้นักเรียนออกไปเขียนคำที่ครูบอกบนกระดานดำ

2. ขั้นแสดง

2.1 หาอาสาสมัครเพื่อเตรียมตัวแสดง

2.2 แจกเอกสารบทบาทสมมติของตัวแสดงแต่ละตัวให้ผู้แสดงอ่าน และเตรียมตัวแสดง พร้อมทั้งจัดสถานที่ให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง

2.3 เริ่มแสดงบทบาทสมมติ ให้ผู้แสดงแสดงบทบาทของตน สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้เป็นผู้สังเกตการณ์ ใช้เวลาแสดง 10 - 15 นาที

3. ขั้นอภิปราย

ให้นักเรียนทั้งหมดร่วมกันอภิปราย และสรุปบทบาทการแสดงในหัวข้อต่อไปนี้

3.1 ครูให้นักเรียนเขียนตามคำบอกเพราะเหตุใด

- 3.2 วันนี้ใครเป็นผู้ค้นหาคำถามบอกให้เพื่อน ๆ เขียน
- 3.3 นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับคำที่ครูพรทิพย์พูดว่า คนไทยมองข้ามความสำคัญของภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติไทย พูดและเขียนผิด ๆ
- 3.4 นักเรียนสามารถค้นหาคำที่อ่านหรือเขียนไม่ถูกต้องได้จากที่ใดบ้าง
- 3.5 นักเรียนคิดว่าการเขียนมีประโยชน์อย่างไร การเขียนไม่ถูกต้องมีผลเสียอย่างไร
- 3.6 นักเรียนเคยใช้ลักษณะนามผิดหรือไม่เพราะเหตุใด
- 3.7 ทำอย่างไรนักเรียนจะเขียนภาษาไทยได้ถูกต้อง
- 3.8 นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับข้อความที่อรอนงค์เขียนให้สุชาติ
4. ขั้นแสดงเพิ่มเติม
ครูให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะและความคิดของกลุ่ม
5. ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป
5.1 ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการเขียน
5.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดและสิ่งที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติ
ในสถานการณ์ที่กำหนดขึ้นเน้นให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและ
แนวโน้มที่จะแสดงความเป็นไทยทางด้านภาษา
6. การประเมินผล
6.1 สังเกตจากการแสดงของนักเรียน
6.2 สังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักเรียน

โปรแกรมการใช้บทบาทสมมติ

ครั้งที่ 3

หัวข้อ ความนิยมไทยทางด้านภาษา

กิจกรรม เกือบได้รางวัล

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าของภาษาไทยอ่านภาษาไทยได้ถูกต้อง

- สื่อ
1. เอกสารเรื่องสั้นการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง เกือบได้รางวัล
 2. วัสดุที่ใช้แสดงบทบาทสมมติ

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเตรียมการ

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการทำความเคารพครู อาจารย์ และพ่อแม่ ให้นักเรียนสาธิตวิธีทำความเคารพให้เพื่อน ๆ ดู

2. ขั้นแสดง

2.1 ทหาอาสาสมัครเพื่อเตรียมตัวแสดง

2.2 แจกเอกสารบทบาทสมมติของตัวแสดงแต่ละตัวให้ผู้แสดงอ่าน และเตรียมตัวแสดง พร้อมทั้งจัดสถานที่ให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง

2.3 เริ่มแสดงบทบาทสมมติ ให้ผู้แสดงแสดงบทบาทของตน สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้เป็นผู้สังเกตการณ์ ใช้เวลาแสดง 10 - 15 นาที

3. ขั้นอภิปราย

ให้นักเรียนทั้งหมดร่วมกันอภิปราย และสรุปบทบาทการแสดงในหัวข้อต่อไปนี้

3.1 ชนกว่าอ่านบทความหรือเรื่องใด

- 3.2 วราอ่านบทความบกพร่องในเรื่องใด
- 3.3 สุนีย์อ่านบทความบกพร่องในเรื่องใด
- 3.4 กันยาได้รับรางวัลจากการอ่านบทความเพราะเหตุใด
- 3.5 นักเรียนคิดว่าการอ่านมีประโยชน์อย่างไร และการอ่านไม่ถูกต้อง มีผลเสียอย่างไร
- 3.6 ทำอย่างไรนักเรียนจะอ่านหนังสือได้ถูกต้อง
- 3.7 นักเรียนรู้สึกภูมิใจภาษาไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เช่นเดียวกับ สุชาติหรือไม่ เพราะเหตุใด
4. **ขั้นแสดงเพิ่มเติม**
ครูให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะและความคิดของกลุ่ม
5. **ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป**
 - 5.1 ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการอ่าน
 - 5.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดและสิ่งที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติ
ในสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น เน้นให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและ
แนวโน้มที่จะแสดงความเป็นไทยทางด้านภาษา
6. **การประเมินผล**
 - 6.1 สังเกตจากการแสดงของนักเรียน
 - 6.2 สังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักเรียน

โปรแกรมการขับพาทสมมติ

ครั้งที่ 4

หัวข้อ	ความนิยมไทยทางด้านภาษา
กิจกรรม	มาพูดภาษาไทยกันเถอะ
เวลา	50 นาที
วัตถุประสงค์	เพื่อให้นักเรียนใช้ภาษาไทยถูกต้อง ไม่พูดภาษาอังกฤษปนภาษาไทย
สื่อ	1. เอกสารเรื่องสั้นการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง มาพูดภาษาไทยกันเถอะ 2. วัสดุที่ใช้แสดงบทบาทสมมติ
วิธีดำเนินการ	1. ขั้นเตรียมการ ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษที่นักเรียนเคยได้ยินจากวิทยุ โทรทัศน์ หรือคำภาษาอังกฤษที่นักเรียนนำมาพูดกับเพื่อน ๆ 2. ขั้นแสดง 2.1 หาอาสาสมัครเพื่อเตรียมตัวแสดง 2.2 แจกเอกสารบทบาทสมมติของตัวแสดงแต่ละตัวให้ผู้แสดงอ่านและเตรียมตัวแสดง พร้อมทั้งจัดสถานที่ให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง 2.3 เริ่มแสดงบทบาทสมมติ ให้ผู้แสดงแสดงบทบาทของตนสำหรับนักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้เป็นผู้สังเกตการณ์ ใช้เวลาแสดง 10 - 15 นาที 3. ขั้นอภิปราย ให้นักเรียนทั้งหมดร่วมกันอภิปราย และสรุปบทบาทการแสดงในหัวข้อต่อไปนี้ 3.1 ชัยพงษ์เล่าเรื่องอะไรให้มุกดาและปราวดีฟัง

- 3.2 ชัยพงษ์มีความคิดอย่างไรจึงพูดภาษาไทยบนภาษาอังกฤษ
- 3.3 ทำไมชัยพงษ์จึงบ่นว่าวิทยากรบรรยายไม่รู้เรื่อง
- 3.4 บราณีว่าอย่างไร จึงทำให้ชัยพงษ์ระวังในเรื่องการใช้ภาษาไทย
- 3.5 นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับผู้ที่พูดภาษาอังกฤษบนภาษาไทย
- 3.6 นักเรียนจะพูดภาษาอังกฤษหรือไม่และเมื่อไร
- 3.7 นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่ว่า เราเป็นคนไทยควรพูดภาษาไทย
เพราะเหตุใด

4. ขั้นแสดงเพิ่มเติม

ครูให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะและความคิดของกลุ่ม

5. ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป

- 5.1 ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการอ่าน
- 5.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดและสิ่งที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติ
ในสถานการณ์ที่กำหนด เน้นให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและ
แนวโน้มที่จะแสดงความเป็นไทยทางด้านภาษา

6. การประเมินผล

- 6.1 สังเกตจากการแสดงของนักเรียน
- 6.2 สังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักเรียน

โปรแกรมการใช้บทบาทสมมติ

ครั้งที่ 5

หัวข้อ ความนิยมไทยทางด้านศิลปวัฒนธรรม

กิจกรรม ครูครีမ်หมขอโทษ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้นักเรียนมีมารยาทในการเคารพ
2. เพื่อให้นักเรียนทำความเคารพครูอาจารย์ และพ่อแม่ได้ถูกต้อง

สื่อ เอกสารเรื่องสั้นการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง ครูครีမ်หมขอโทษ

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเตรียมการ

ครูสนทนากลุ่มนักเรียนเกี่ยวกับการทำความเคารพครู อาจารย์ และพ่อแม่ ให้นักเรียนสาธิตวิธีทำความเคารพให้เพื่อน ๆ ดู

2. ขั้นแสดง

2.1 ทหาอาสาสมัครเพื่อเตรียมตัวแสดง

2.2 แจกเอกสารบทบาทสมมติของตัวแสดงแต่ละตัวให้ผู้แสดงอ่าน และเตรียมตัวแสดง พร้อมทั้งจัดสถานที่ให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง

2.3 เริ่มแสดงบทบาทสมมติ ให้ผู้แสดงแสดงบทบาทของตน สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้เป็นผู้สังเกตการณ์ ใช้เวลาแสดง 10 - 15 นาที

3. ขั้นอภิปราย

ให้นักเรียนทั้งหมดร่วมกันอภิปราย และสรุปบทบาทการแสดงในหัวข้อต่อไปนี้

3.1 กิตติและอุดม มีนิสัยต่างกันอย่างไร

- 3.2 กิตติทำอะไรเมื่ออุคมบอกให้ลบกระดานดำและกลับมานั่งที่โต๊ะเรียน
- 3.3 ถ้านักเรียนเป็นครูโถมยง นักเรียนจะทำอะไรกับกิตติ เมื่อล้อเลียนครูและไม่ฟังคำสอนของครู
- 3.4 ทำไมกิตติจึงเข้าไปขอโทษครู
- 3.5 กิตติให้สัญญากับครูโถมยงในเรื่องใดบ้าง
- 3.6 นักเรียนจะประพจน์ตัวอย่างที่เกิดสัญญากับครูโถมยงได้หรือไม่
- 3.7 นักเรียนคิดว่าการทำความเคารพมีความสำคัญอย่างไร
4. **ขั้นแสดงเพิ่มเติม**
ครูให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะและความคิดของกลุ่ม
5. **ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป**
 - 5.1 ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำความเคารพครูพ่อแม่
 - 5.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดและสิ่งที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น เน้นให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงความเป็นไทยทางด้านศิลปวัฒนธรรม
6. **การประเมินผล**
 - 6.1 สังเกตจากการแสดงของนักเรียน
 - 6.2 สังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักเรียน

โปรแกรมการใช้บทบาทสมมติ

ครั้งที่ 6

- หัวข้อเรื่อง ความนิยมไทยทางด้านศิลปวัฒนธรรม
- กิจกรรม พูดอย่างไรดี
- เวลา 50 นาที
- วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนมีมารยาทในการพูด พูดจาสุภาพ รู้จักกล่าวคำขอบคุณ ขอโทษ
- สื่อ
1. เอกสารเรื่องสันการแสดงบทบาทสมมติ เรื่องพูดอย่างไรดี
 2. วัสดุ ที่ใช้แสดงบทบาทสมมติ หนังสือ สมุดแบบฝึกหัด ปากกา ยางลบ ลูกบอล
- วิธีดำเนินการ
1. ขั้นเตรียมการ

ครูสนทนากับนักเรียนว่า นักเรียนในชั้นเรียนใครเป็นผู้มีมารยาทในการพูด และแสดงออกอย่างไร ให้นักเรียนยกตัวอย่างให้เพื่อน ๆ ฟัง
 2. ขั้นแสดง
 - 2.1 หาอาสาสมัครเพื่อเตรียมตัวแสดง
 - 2.2 แจกเอกสารบทบาทสมมติของตัวแสดงแต่ละตัวให้ผู้แสดงอ่าน และเตรียมตัวแสดงพร้อมทั้งจัดสถานที่ให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
 - 2.3 เริ่มแสดงบทบาทสมมติ ให้ผู้แสดงแสดงบทบาทของตน สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้เป็นผู้สังเกตการณ์ ใช้เวลาแสดง 10 - 15 นาที
 3. ขั้นอภิปราย

ให้นักเรียนทั้งหมดร่วมกันอภิปราย และสรุปบทบาทการแสดงในหัวข้อต่อไปนี้

 - 3.1 ทำไมองศาจึงโกรธวิทยา
 - 3.2 วิทยามีนิสัยอย่างไร

- 3.3 ถ้านักเรียนเป็นวิทยา นักเรียนจะอย่างไร เมื่อขอยืมยางลบจากองงค์และ เมื่อคืนยางลบให้องงค์
- 3.4 ถ้านักเรียนเป็นวิทยานักเรียนจะอย่างไร เมื่อเขตลาดาไปโดนแขนของสุดา
- 3.5 นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับผู้ที่ยืมของไปใช้แล้วไม่กล่าวขอบคุณและโยนของคืนให้
- 3.6 การมีมารยาทในการพูด โดยกล่าวคำขอบคุณและขอโทษมีประโยชน์หรือมีโทษอย่างไร
- 3.7 นักเรียนสามารถกล่าวคำขอบคุณและขอโทษในโอกาสใดบ้าง
4. **ขั้นแสดงเพิ่มเติม**
ครูให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะและความคิดของกลุ่ม
5. **ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป**
 - 5.1 ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการพูด
 - 5.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดและสิ่งที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น เน้นให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มนที่จะแสดงความเป็นไทยทางด้านศิลปวัฒนธรรม
6. **การประเมินผล**
 - 6.1 สังเกตจากการแสดงของนักเรียน
 - 6.2 สังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักเรียน

โปรแกรมการใช้บทบาทสมมติ

ครั้งที่ 7

หัวข้อเรื่อง ความนิยมไทยทางด้านศิลปวัฒนธรรม

กิจกรรม สิ่งดีของไทย

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเห็นคุณค่าของโบราณสถาน
และโบราณวัตถุ

2. เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ รู้วิธีรักษาโบราณสถาน
และโบราณวัตถุ

สื่อ 1. เอกสารเรื่องสถานการณ์แสดงบทบาทสมมติเรื่อง สิ่งดีของไทย

2. วัสดุที่ใช้แสดงบทบาทสมมติ

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเตรียมการ

ครูสนทนากับนักเรียนว่านักเรียนเคยไปเที่ยวชมสถานที่สำคัญของ
จังหวัดที่ใดบ้าง

2. ขั้นแสดง

2.1 หาอาสาสมัครเพื่อเตรียมตัวแสดง

2.2 แจกเอกสารบทบาทสมมติของตัวแสดงแต่ละตัวให้ผู้แสดงอ่าน
และเตรียมตัวแสดง พร้อมทั้งจัดสถานที่ให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง

2.3 เริ่มแสดงบทบาทสมมติ ให้ผู้แสดงแสดงบทบาทของตน สำหรับนักเรียน
ที่ไม่ได้แสดงให้เป็นผู้สังเกตการณ์ ใช้เวลาแสดง 10 - 15 นาที

3. ขั้นอภิปราย

ให้นักเรียนทั้งหมดร่วมกันอภิปราย และสรุปบทบาทการแสดงในหัวข้อต่อไปนี้

- 3.1 ทำไมเด่นจึงอยากไปชมวัด ชมโบราณสถานและโบราณวัตถุ
- 3.2 ทำไมวินัยจึงไม่อยากพาเด่นไปชมวัด ชมโบราณสถานและโบราณวัตถุ
- 3.3 นักเรียนมีความคิดอย่างไรกับการกระทำของฝรั่งชายหญิงคู่นั้น
- 3.4 เหตุใดจึงมีเศษขวดแตกอยู่ในสระน้ำ จนทำให้เด่นถูกเศษขวดบาด
- 3.5 นักเรียนเห็นด้วยกับวินัยหรือไม่ที่ให้อริเจตย่องค์ที่เก่าและชำรุดลง
เพราะเหตุใด
- 3.6 นักเรียนมีวิธีการอย่างไร ในการช่วยรักษาโบราณวัตถุ และโบราณสถาน
- 3.7 นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร กับโบราณวัตถุ และโบราณสถาน
4. **ขั้นแสดงเพิ่มเติม**
ครูให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะและความคิดของกลุ่ม
5. **ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป**
 - 5.1 ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการชมโบราณสถาน
และโบราณวัตถุ
 - 5.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิด และสิ่งที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติ
ในสถานการณ์ที่กำหนด เน้นให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มน
ที่จะแสดงความเป็นไทยทางด้านศิลปวัฒนธรรม
6. **การประเมินผล**
 - 6.1 สังเกตจากการแสดงของนักเรียน
 - 6.2 สังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักเรียน

โปรแกรมการใช้บทบาทสมมติ

ครั้งที่ 8

หัวข้อ	ความนิยมไทยทางด้านศิลปวัฒนธรรม
กิจกรรม	วันงานโรงเรียน
เวลา	50 นาที
วัตถุประสงค์	เพื่อให้เด็กเรียนรู้ความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการแสดงดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย
สื่อ	1. เอกสารเรื่องสั้น วันงานโรงเรียน 2. วัสดุที่ใช้แสดงบทบาทสมมติ
วิธีดำเนินการ	1. ขั้นเตรียมการ ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการชม การแสดงดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ว่านักเรียนเคยไปชมการแสดง หรือนักเรียนเคยแสดงรำไทยหรือไม่ 2. ขั้นแสดง 2.1 หาอาสาสมัครเพื่อเตรียมตัวแสดง 2.2 แจกเอกสารบทบาทสมมติของตัวแสดงแต่ละตัวให้ผู้แสดงอ่าน และเตรียมตัวแสดง พร้อมทั้งจัดสถานที่ให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง 2.3 เริ่มแสดงบทบาทสมมติให้ผู้แสดงแสดงบทบาทของตน สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้เป็นผู้สังเกตการณ์ ใช้เวลาแสดง 10 - 15 นาที 3. ขั้นอภิปราย ให้นักเรียนทั้งหมดร่วมกันอภิปราย และสรุปบทบาทการแสดงในหัวข้อต่อไปนี้ 3.1 พิเชษฐเสนอให้มีการแสดงอะไร เหตุใดพิเชษฐจึงเสนอเช่นนั้น

- 3.2 พิสัยเสนอรายการแสดงอะไร นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับความคิดของพิสัย
- 3.3 ทำไมพิสัยและอุไรจึงคอยว่าค่อนข้างดีเพื่อน ๆ
- 3.4 ทำไมการแสดงของนักเรียนชั้นป. 6 จึงได้รับรางวัล
- 3.5 นักเรียนเห็นด้วยกับการแสดงของนักเรียนชั้นป. 6 หรือไม่ เพราะเหตุใด
- 3.6 ทำไมพิสัยและอุไรจึงขอเข้าร่วมการแสดงในครั้งหลังด้วย
- 3.7 นักเรียนสามารถช่วยกันรักษาการแสดงของไทยได้อย่างไร
- 3.8 ถ้านักเรียนมีโอกาสเรียนนาฏศิลป์ในเวลาว่าง นักเรียนจะเรียนหรือไม่ เพราะเหตุใด
4. ขึ้นแสดงเพิ่มเติม
ครูให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะและความคิดของกลุ่ม
5. ขึ้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป
 - 5.1 ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการชมหรือแสดงดนตรีนาฏศิลป์ไทย
 - 5.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดและสิ่งที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น เน้นให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงความเป็นไทยทางด้านศิลปวัฒนธรรม
6. ประเมินผล
 - 6.1 สังเกตจากการแสดงบทบาทสมมติ
 - 6.2 สังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักเรียน

โปรแกรมการใช้บทบาทสมมติ

ครั้งที่ 9

หัวข้อเรื่อง	ความนิยมไทยทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย
กิจกรรม	ความสนุกของจ้อย
เวลา	50 นาที
วัตถุประสงค์	1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของวันสำคัญทางประเพณีไทย 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางประเพณีไทยและปฏิบัติตนได้ถูกต้อง
สื่อ	1. เอกสารเรื่องเส้นการแสดงบทบาทสมมติ เรื่องความสนุกของจ้อย 2. วัสดุที่ใช้ในการแสดงบทบาทสมมติ
วิธีดำเนินการ	1. ขั้นเตรียมการ ครูสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับวันสงกรานต์ นักเรียนเคยร่วมกิจกรรมวันสงกรานต์อย่างไร 2. ขั้นแสดง 2.1 หาอาสาสมัครเพื่อเตรียมตัวแสดง 2.2 แจกเอกสารบทบาทสมมติของตัวแสดงแต่ละตัวให้ผู้แสดงอ่าน และเตรียมตัวแสดง พร้อมทั้งจัดสถานที่ให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง 2.3 เริ่มแสดงบทบาทสมมติให้ผู้แสดงแสดงบทบาทของตน สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้เป็นผู้สังเกตการณ์ ใช้เวลาแสดง 10 - 15 นาที

3. ขึ้นอภิปราย

ให้นักเรียนทั้งหมดร่วมกันอภิปราย และสรุปบทบาทการแสดงในหัวข้อต่อไปนี้

- 3.1 จ้อย โต้้ง และเปี้ยกเล่นสาคน้ำวันสงกรานต์อย่างไร
- 3.2 เหตุใดจ้อย โต้้ง และเปี้ยกจึงไม่เชื่อคำเตือนของแม่
- 3.3 ทำไมจ้อยต้องไปพักรักษาตัวที่โรงพยาบาล
- 3.4 แต่เดิมวันสงกรานต์มีความสำคัญอย่างไร และมีกิจกรรมใดบ้างในวันสงกรานต์
- 3.5 ถ้านักเรียนเป็นจ้อย โต้้ง และเปี้ยก นักเรียนจะเล่นสาคน้ำอย่างไร เพื่อไม่ให้เกิดอันตราย
- 3.6 วันสงกรานต์มีความสำคัญอย่างไร และนักเรียนควรปฏิบัติตนอย่างไรในวันสงกรานต์
- 3.7 นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับวันสงกรานต์ เพราะเหตุใด

4. ขึ้นแสดงเพิ่มเติม

ครูให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อ เสนอแนะและความคิดของกลุ่ม

5. ขึ้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป

- 5.1 ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับวันสงกรานต์
- 5.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดและสิ่งที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ที่กำหนด เน้นให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มนที่จะแสดงความเป็นไทยทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย

6. การประเมินผล

- 6.1 สังเกตจากการแสดงของนักเรียน
- 6.2 สังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักเรียน

โปรแกรมการเข้าพบบาทสมมติ

ครั้งที่ 10

หัวข้อ . ความนิยมไทยทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณี

กิจกรรม ทำอะไรกันบ้าง

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของวันสำคัญทางศาสนา

2. เพื่อให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาและปฏิบัติตนได้ถูกต้อง

สื่อ 1. เอกสารเรื่องสั้น การแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง ทำอะไรกันบ้าง

2. วัสดุที่ใช้ในการแสดงบทบาทสมมติ

วิธีดำเนินการ

1. ^{ขั้น}เตรียมการ

ครูสนทนากลุ่มนักเรียนเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา

2. ^{ขั้น}แสดง

2.1 หาอาสาสมัครเพื่อเตรียมตัวแสดง

2.2 แจกเอกสารบทบาทสมมติของตัวแสดงแต่ละตัวให้ผู้แสดงอ่าน

และเตรียมตัวแสดง พร้อมทั้งจัดสถานที่ให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง

2.3 เริ่มแสดงบทบาทสมมติ ให้ผู้แสดงแสดงบทบาทของตน สำหรับนักเรียน

ที่ไม่ได้แสดงให้เป็นผู้สังเกตการณ์ ใช้เวลาแสดง 10 - 15 นาที

3. ^{ขั้น}อภิปราย

ให้นักเรียนทั้งหมดร่วมกันอภิปราย และสรุปบทบาทการแสดงในหัวข้อต่อไปนี้

3.1 ทำไมเพื่อนในกลุ่มของเราถูกนำชายดู

3.2 กลุ่มของนรินทร์มีความประทับใจในเรื่องใด

- 3.3 กลุ่มของสมาชิกมีความประทับใจในเรื่องใด
- 3.4 นักเรียนเคยไปเวียนเทียนที่วัดในวันใดบ้าง และมีวิธีเวียนเทียนแบบใด
- 3.5 นักเรียนควรปฏิบัติตัวอย่างไรเมื่อไปร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา
- 3.6 นักเรียนชอบวันสำคัญทางศาสนาวันใดบ้าง เพราะเหตุใด
4. **ขั้นแสดงเพิ่มเติม**
ครูให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะและความคิดของกลุ่ม
5. **ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป**
 - 5.1 ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับวันสำคัญทางศาสนา
 - 5.2 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและสิ่งที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติ
ในสถานการณ์ที่กำหนด เน้นให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและ
แนวโน้มที่จะแสดงความเป็นไทยทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย
6. **การประเมินผล**
 - 6.1 สังเกตจากการแสดงของนักเรียน
 - 6.2 สังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักเรียน

โปรแกรมการใช้บทบาทสมมติ

ครั้งที่ 11

หัวข้อ ความนิยมไทย

กิจกรรม หนูดีกนิยมไทย

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนเห็นภาพรวมของความนิยมไทย

- สื่อ
1. เอกสารเรื่องสั้น การแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง หนูดีกนิยมไทย
 2. วัสดุที่ใช้แสดงบทบาทสมมติ

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเตรียมการ

ครูสนทนากลุ่มเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เช่น การทำบุญตักบาตร การทำความเคารพ การพูด

2. ขั้นแสดง

2.1 หาอาสาสมัครเพื่อเตรียมตัวแสดง

2.2 แจกเอกสารบทบาทสมมติของตัวแสดงแต่ละตัวให้ผู้แสดงอ่าน และเตรียมตัวแสดง พร้อมทั้งจัดสถานที่ให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง

2.3 เริ่มแสดงบทบาทสมมติ ให้ผู้แสดงแสดงบทบาทของตน สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้เป็นผู้สังเกตการณ์ ใช้เวลาแสดง 10 - 15 นาที

3. ขั้นอภิปราย

ให้นักเรียนทั้งหมดร่วมกันอภิปราย และสรุปบทบาทการแสดงในหัวข้อต่อไปนี้

3.1 หนูดีกตื่นแต่เช้าเพราะเหตุใด

3.2 เมื่อตักบาตรแม่สอนดีกอย่างไร

3.3 นักเรียนเคยรดน้ำขอพรผู้ใหญ่ในวันสงกรานต์เช่นหนูดีกหรือไม่

- 3.4 ทำไมหนูตุ๊กไม่รับเงินจากฝรั่ง
- 3.5 นักเรียนคิดว่าเหตุใดฝรั่งชอบมาเที่ยวชมวัดพระแก้วและ เมืองไทย
- 3.6 นักเรียนเห็นด้วยกับคำสอนของพ่อในเรื่องการใช้ภาษาไทยหรือไม่
- 3.7 หนูตุ๊กนิยมไทยในเรื่องใดบ้าง และนักเรียนรู้สึกอย่างไรกับสิ่งที่ตุ๊กนิยม
- 3.8 นักเรียนมีความนิยมไทยเหมือนหนูตุ๊กหรือไม่ เพราะเหตุใด
4. **ขั้นแสดงเพิ่มเติม**
ครูให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อ เสนอแนะและความคิดของกลุ่ม
5. **ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป**
 - 5.1 ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการทำบุญ การพูด การทำความเคารพ
 - 5.2 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและสิ่งที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติ
เน้นให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงความเป็นไทย
ในด้านต่าง ๆ
6. **การประเมินผล**
 - 6.1 สังเกตจากการแสดงของนักเรียน
 - 6.2 สังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักเรียน

โปรแกรมการใช้บทบาทสมมติ

ครั้งที่ 12

หัวข้อ บัณฑิตนิเทศ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายและประโยชน์ของความนิยมไทย
2. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อความเป็นไทยและช่วยกันรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทยไว้

สื่อ บัตรคำ

วิธีดำเนินการ

1. ครูแจกบัตรคำให้นักเรียนคนละ 1 ใบ
2. ครูให้นักเรียนจับคู่บัตรคำที่เข้าคู่กัน ตามข้อคำถามต่อไปนี้
 - 2.1 ความหมายของความนิยมไทย
 - 2.2 ประโยชน์ของความนิยมไทย
 - 2.3 สิ่งที่นักเรียนควรช่วยกันรักษา
 - 2.4 วิธีการรักษาสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของไทย
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่เรียนมา
4. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น
5. ครูกล่าวปิดการเข้าร่วมกิจกรรม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมจับคู่
2. สังเกตจากการสรุปและการแสดงความคิดเห็น

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 1

หัวข้อเรื่อง ปฐมนิเทศ

เวลา 50 นาที

- วัตถุประสงค์
1. เพื่อให้นักเรียนและครูกับนักเรียนคุ้นเคยกัน
 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจวิธีการ หน้าที่และวัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรม
 3. เพื่อให้นักเรียนบอกความหมายของความนิยมไทยได้

สื่อ รูปสัตว์ที่แบ่งเป็นส่วน ๆ

วิธีดำเนินการ

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการทำความรู้จักกัน ก่อนทำกิจกรรมทางการเรียน เริ่มด้วยครูแนะนำตนเองให้นักเรียนรู้จัก
2. ให้นักเรียนร่วมกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย โดยครูให้นักเรียนแต่ละคน หยิบรูปสัตว์ที่แบ่งเป็นส่วน ๆ คนละ 1 ชิ้น
3. ให้นักเรียนนำชิ้นส่วนรูปสัตว์ที่ตนหยิบได้ไปหาชิ้นส่วนที่เหลือจากเพื่อน เพื่อนำมาประกอบเป็นรูปสัตว์ที่สมบูรณ์
4. ให้นักเรียนซักถามข้อมูลส่วนตัวของเพื่อนที่เป็นคู่ของตน แล้วออกมาหน้าชั้น ผลัดกันแนะนำเพื่อนที่เป็นคู่ของตัวเองแก่นักเรียนคนอื่น ๆ
5. ครูชี้แจงจุดมุ่งหมายตลอดจนวิธีการ บทบาท และหน้าที่ของนักเรียน ในการร่วมกิจกรรมทางการเรียน
6. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายความหมายและลักษณะของความนิยมไทย
7. เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย และนัดหมาย วันเวลา และสถานที่ที่จะพบกันเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตจากการซักถามข้อมูลซึ่งกันและกันของนักเรียนแต่ละคู่
2. สังเกตจากการแนะนำตัวของตนเองให้เพื่อนรู้จัก
3. สังเกตจากการร่วมกันอภิปราย
4. นักเรียนบอกความหมายของความนิยมไทยได้

โปรแกรมการสอนปกติ

ครั้งที่ 2

หัวข้อ ความนิยมไทยทางคำภาษา

กิจกรรม เขียนถูกได้กำไร

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าของภาษาไทย และเขียนภาษาไทยได้ถูกต้อง

สื่อ เอกสารเรื่องสั้น เขียนถูกได้กำไร

วิธีดำเนินการ

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในการพูด และการเขียน ครูยกตัวอย่างคำ แล้วให้นักเรียนออกไปเขียนคำบนกระดานดำ
2. ครูเล่าเรื่องเขียนถูกได้กำไร ให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งบอกให้นักเรียนติดตามไปด้วย
3. เมื่อครูเล่าจบแล้ว ให้นักเรียนตอบคำถามลงในกระดาษที่ครูแจกให้ตามข้อคำถามต่อไปนี้
 - 3.1 ครูให้นักเรียนเขียนตามคำบอกเพราะเหตุใด
 - 3.2 วันนี้ใครเป็นผู้ค้นหาคำมาบอกให้เพื่อน ๆ เขียน
 - 3.3 นักเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับคำที่ครูพรทิพย์พูดว่า คนไทยมองข้ามความสำคัญของภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติไทย พูดและเขียนผิด ๆ
 - 3.4 นักเรียนสามารถค้นหาคำที่อ่านหรือเขียนไม่ถูกต้องได้จากที่ใดบ้าง
 - 3.5 นักเรียนคิดว่าการเขียนมีประโยชน์อย่างไร การเขียนไม่ถูกต้องมีผลเสียอย่างไร
 - 3.6 นักเรียนเคยใช้ลักษณะนามผิดหรือไม่เพราะเหตุใด

3.7 ทำอย่างไรนักเรียนจะเขียนภาษาไทยได้ถูกต้อง

3.8 นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับข้อความที่สุชาติและอรอนงค์เขียนโต้ตอบกัน

4. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย

5. ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนมา และครูสรุปเพิ่มเติมเน้นให้นักเรียน
มีความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงความเป็นไทยทางด้านภาษา

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการฟัง
2. สังเกตจากการตอบคำถามและการสรุป

โปรแกรมการสอนบทกวี

ครั้งที่ 3

หัวเรื่อง ความนิยมไทยทางด้านภาษา

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าของภาษาไทยและอ่านภาษาไทยได้ถูกต้อง

สื่อ เอกสารเรื่องสั้น เกือบได้รางวัล

วิธีดำเนินการ

1. ครูสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับการอ่าน ครูเขียนคำบนกระดานคำให้นักเรียนอ่าน
2. ครูเล่าเรื่อง เกือบได้รางวัล ให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งบอกให้คิดตามไปด้วย
3. เมื่อครูเล่าจบแล้ว ให้นักเรียนตอบคำถามลงในกระดาษที่ครูแจกให้ตามข้อคำถามต่อไปนี้
 - 3.1 ชนกว่าอ่านบทความหรือเรื่องใด
 - 3.2 วราอ่านบทความหรือเรื่องใด
 - 3.3 สุรีย์อ่านบทความหรือเรื่องใด
 - 3.4 กันยาได้รับรางวัลจากการอ่านบทความเพราะเหตุใด
 - 3.5 นักเรียนคิดว่าการอ่านมีประโยชน์อย่างไร และการอ่านไม่ถูกต้องมีผลเสียอย่างไร
 - 3.6 ทำอย่างไรนักเรียนจะอ่านหนังสือได้ถูกต้อง
 - 3.7 นักเรียนรู้สัญลักษณ์ภาษาไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เช่นเดียวกับสุชาติหรือไม่ เพราะเหตุใด
4. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย

5. ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนมาทั้งหมด และครูช่วยสรุปเพิ่มเติม
เน้นให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงความเป็นไทย
ทางด้านศิลปวัฒนธรรม

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการฟัง
2. สังเกตจากการตอบคำถามและสรุป

โปรแกรมการสอนปกติ

ครั้งที่ 4

หัวข้อ ความนิยมไทยทางด้านภาษา

กิจกรรม มาพูดภาษาไทยกันเถอะ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนใช้ภาษาไทยถูกต้อง ไม่พูดภาษาอังกฤษปนภาษาไทย

สื่อ เอกสารเรื่องสั้น เรื่อง มาพูดภาษาไทยกันเถอะ

วิธีดำเนินการ

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษที่นักเรียนเคยได้ยินจากวิทยุหรือโทรทัศน์ หรือคำภาษาอังกฤษที่นักเรียนนำมาพูดกับเพื่อน ๆ
2. ครูเล่าเรื่อง มาพูดภาษาไทยกันเถอะ ให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งบอกให้คิดตามไปด้วย
3. เมื่อครูเล่าจบแล้ว ให้นักเรียนตอบคำถามลงในกระดาษที่ครูแจกให้ตามข้อคำถามต่อไปนี้
 - 3.1 ชัยพงษ์เล่าเรื่องอะไรให้ครูถามและปราชญ์ฟัง
 - 3.2 ชัยพงษ์มีความคิดอย่างไรจึงพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ
 - 3.3 ทำไมชัยพงษ์จึงบอกว่าวิทยากรบรรยายไม่รู้เรื่อง
 - 3.4 ปราชญ์ว่าอย่างไร จึงทำให้ชัยพงษ์ระวังในเรื่องการใช้ภาษาไทย
 - 3.5 นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับผู้พูดภาษาอังกฤษปนภาษาไทย
 - 3.6 นักเรียนจะพูดภาษาอังกฤษหรือไม่และเมื่อไร
 - 3.7 นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่ว่าเราเป็นคนไทย ควรพูดภาษาไทยเพราะเหตุใด

4. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย
5. ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนมาทั้งหมด และครูช่วยสรุปเพิ่มเติม
เน้นให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงความเป็นไทย
ทางด้านภาษา

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการฟัง
2. สังเกตจากการตอบคำถามและสรุป

โปรแกรมการสอนปกติ

ครั้งที่ 5

หัวเรื่อง ความนิยมไทยทางด้านศิลปวัฒนธรรม

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้นักเรียนมีมารยาทในการทำความเคารพ
2. เพื่อให้นักเรียนทำความเคารพครูอาจารย์ และพ่อแม่ ได้ถูกวิธี

สื่อ เอกสารเรื่องสั้น ครูครับผมขอโทษ

วิธีดำเนินการ

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการทำความเคารพครูอาจารย์ และพ่อแม่ ให้นักเรียนสาธิตวิธีทำความเคารพ ให้เพื่อน ๆ นักเรียนดู
2. ครูเล่าเรื่อง ครูครับผมขอโทษ ให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งบอกให้คิดตามไปด้วย
3. เมื่อครูเล่าจบแล้ว ให้นักเรียนตอบคำถามลงในกระดาษที่ครูแจกให้ตามข้อคำถามต่อไปนี้
 - 3.1 กิตติและอุดม มีนิสัยต่างกันอย่างไร
 - 3.2 กิตติทำอะไรเมื่ออุดมบอกให้ลบกระดานดำและกลับมานั่งที่โต๊ะเรียน
 - 3.3 ถ้านักเรียนเป็นครูโถมยง นักเรียนจะอย่างไรกับกิตติเมื่อล้อเลียนครูและไม่ฟังครูสอนของครู
 - 3.4 ทำไมกิตติจึงเข้าไปขอโทษครูโถมยง
 - 3.5 กิตติให้สัญญากับครูโถมยงในเรื่องใดบ้าง
 - 3.6 นักเรียนจะประพจน์ตัวอย่างที่กิตติสัญญากับครูโถมยงได้หรือไม่
 - 3.7 นักเรียนคิดว่าการทำความเคารพมีความสำคัญอย่างไร

4. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย
5. ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนมาทั้งหมด และครูช่วยสรุปเพิ่มเติม
เน้นให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงความเป็นไทย
ทางด้านศิลปวัฒนธรรม

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการฟัง
2. สังเกตจากการตอบคำถามและสรุป

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 6

หัวเรื่อง ความนิยมไทยทางด้านศิลปวัฒนธรรม

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ นักเรียนมีมารยาทในการพูด พูดจาสุภาพ รู้จักกล่าวคำขอบคุณ ขอโทษ
สื่อ เอกสารเรื่องสั้น เรื่อง พูดอย่างไรดี

วิธีดำเนินการ

1. ครูสนทนาซักถามนักเรียน ว่านักเรียนในชั้นเรียนใครเป็นผู้มีมารยาทในการพูด แสดงออกอย่างไร ให้นักเรียนยกตัวอย่างให้เพื่อน ๆ ฟัง
2. ครูเล่าเรื่อง "พูดอย่างไรดี" ให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งบอกให้ติดตามไปด้วย
3. เมื่อครูเล่าจบแล้ว ให้นักเรียนตอบคำถาม ลงในกระดาษที่ครูแจกให้ตามข้อคำถามต่อไปนี้
 - 3.1 ทำไมองศาจึงโกรธวิทยา
 - 3.2 วิทยามีนิสัยอย่างไร
 - 3.3 ถ้านักเรียนเป็นวิทยา นักเรียนจะทำอย่างไร เมื่อขอยืมยางลบจากองศาและเมื่อคืนยางลบให้องศา
 - 3.4 ถ้านักเรียนเป็นวิทยานักเรียนจะทำอย่างไร เมื่อเขตลาดาไปโดนแขนของสุชาดา
 - 3.5 นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับผู้ที่ยืมของไปใช้แล้วไม่กล่าวขอบคุณและโยนของคืนให้

3.6 การมีมารยาทในการพูด โดยกล่าวคำขอบคุณและขอโทษมีประโยชน์
หรือมีโทษอย่างไร

3.7 นักเรียนสามารถกล่าวคำขอบคุณและขอโทษในโอกาสใดบ้าง

4. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย
5. ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนมาทั้งหมด และครูช่วยสรุปเพิ่มเติม
เน้นให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงความเป็นไทย
ทางด้านศิลปวัฒนธรรม

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการฟัง
2. สังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักเรียน

โปรแกรมการสอนปกติ

ครั้งที่ 7

- หัวข้อเรื่อง ความนิยมไทยทางด้านศิลปวัฒนธรรม
- เวลา 50 นาที
- วัตถุประสงค์
1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เห็นคุณค่าของโบราณสถาน และโบราณวัตถุ
 2. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ รู้วิธีการรักษาโบราณสถานและโบราณวัตถุ
- สื่อ เอกสารเรื่องสั้น สิ่งดีของไทย
- วิธีดำเนินการ
1. ครูสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับการชมสถานที่สำคัญของจังหวัด ชื่อโบราณสถานและโบราณวัตถุที่นักเรียนรู้จัก
 2. ครูเล่าเรื่อง สิ่งดีของไทย ให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งบอกให้นักเรียน คิดตามไปด้วย
 3. เมื่อครูเล่าจบแล้วให้นักเรียนตอบคำถามลงในกระดาษที่ครูแจกให้ ตามข้อคำถาม
 - 3.1 ทำไมเด่นจึงอยากไปชมวัด ชมโบราณสถาน และโบราณวัตถุ
 - 3.2 ทำไมวินัยจึงไม่อยากพาเด่นไปชมวัด ชมโบราณสถานและโบราณวัตถุ
 - 3.3 นักเรียนมีความคิดอย่างไรกับการกระทำของฝรั่งชายหญิงคู่นั้น
 - 3.4 เหตุใดจึงมีเศษขวดแตกอยู่ในสระน้ำ จนทำให้เด่นถูกเศษขวดบาด
 - 3.5 นักเรียนเห็นด้วยกับวินัยหรือไม่ที่ให้อื้อเจตีย่องค์ที่เก่าและชำรุดลง เพราะเหตุใด
 - 3.6 นักเรียนมีวิธีการอย่างไร ในการช่วยรักษาโบราณวัตถุ และโบราณสถาน
 - 3.7 นักเรียนมีความรู้สึกละอย่างไร กับโบราณวัตถุ และโบราณสถาน

4. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย
5. ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเรียนทั้งหมด และครูช่วยสรุปเพิ่มเติม
 เน้นให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงความเป็นไทย
 ทางด้านศิลปวัฒนธรรม

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการฟัง
2. สังเกตจากการตอบคำถามและการสรุป

โปรแกรมการสอนปกติ

ครั้งที่ 8

หัวเรื่อง ความนิยมไทยทางด้านศิลปวัฒนธรรม

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการแสดงดนตรีและนาฏศิลป์ไทย

สื่อ เอกสารเรื่องสั้น วันงานโรงเรียน

วิธีดำเนินการ

1. ครูสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับการชมการแสดงดนตรีไทย นาฏศิลป์ไทย นักเรียนเคยไปชมการแสดงหรือนักเรียนเคยแสดงรำไทยหรือไม่
2. ครูเล่าเรื่อง วันงานโรงเรียน ให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งบอกให้นักเรียนติดตามไปด้วย
3. เมื่อครูเล่าจบแล้ว ให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถามลงในกระดาษที่ครูแจกให้ตามข้อคำถามต่อไปนี้
 - 3.1 พิเชษฐ์เสนอให้มีการแสดงอะไร เหตุใดพิเชษฐ์จึงเสนอเช่นนั้น
 - 3.2 พิสมัยเสนอรายการแสดงอะไรและนักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการแสดงที่พิสมัยเสนอ
 - 3.3 ทำไมพิสมัยและอุไรจึงคอยว่าค่อนข้างเพื่อน ๆ
 - 3.4 ทำไมการแสดงของนักเรียนชั้นป. 6 จึงได้รับรางวัล
 - 3.5 นักเรียนเห็นด้วยกับการแสดงของนักเรียนชั้นป. 6 หรือไม่ เพราะเหตุใด

- 3.6 ทำไมพิสมัยและอุไรจึงขอเข้าร่วมการแสดงในครั้งหลังด้วย
- 3.7 นักเรียนสามารถช่วยกันรักษาการแสดงของไทยได้อย่างไร
- 3.8 ถ้านักเรียนมีโอกาสเรียนนาฏศิลป์ในเวลาว่าง นักเรียนจะเรียนหรือไม่
เพราะเหตุใด
4. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย
5. ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนมา และครูสรุปเพิ่มเติม
เน้นให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงความเป็นไทย
ทางด้านศิลปวัฒนธรรม

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการฟัง
2. สังเกตจากการตอบคำถามและการสรุป

โปรแกรมการสอนปกติ

ครั้งที่ 9

หัวเรื่อง	ความนิยมไทยทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย
เวลา	50 นาที
วัตถุประสงค์	1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและเห็นความสำคัญของวันสำคัญทางประเพณีไทย 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางประเพณีไทยและปฏิบัติตนได้ถูกต้อง
สื่อ	เอกสารเรื่องสั้น ความสนุกของจ้อย

วิธีดำเนินการ

1. ครูสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับวันสงกรานต์ นักเรียนเคยร่วมกิจกรรมวันสงกรานต์อย่างไร
2. ครูเล่าเรื่อง ความสนุกของจ้อย ให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งบอกให้นักเรียนติดตามไปด้วย
3. เมื่อครูเล่าจบแล้ว ให้นักเรียนตอบคำถามลงในกระดาษที่ครูแจกให้ตามข้อคำถามต่อไปนี้
 - 3.1 จ้อย ไต้ง และเปียกเล่นสาดน้ำวันสงกรานต์อย่างไร
 - 3.2 เหตุใดจ้อย ไต้ง และเปียกจึงไม่เชื่อคำเตือนของแม่
 - 3.3 ทำไมจ้อยต้องไปพักรักษาตัวที่โรงพยาบาล
 - 3.4 แต่เดิมวันสงกรานต์มีความสำคัญอย่างไร และมีกิจกรรมใดบ้างในวันสงกรานต์

- 3.5 ถ้านักเรียนเป็นจ้อย ใต้ และ เปี้ยก นักเรียนจะมีวิธีเล่นสาดน้ำ
อย่างไร เพื่อไม่ให้เกิดอันตราย
- 3.6 วันสงกรานต์มีความสำคัญอย่างไร และนักเรียนควรปฏิบัติตนเช่นไร
ในวันสงกรานต์
- 3.7 นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับวันสงกรานต์ เพราะเหตุใด
4. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย
5. ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนมาทั้งหมด และครูช่วยสรุปเพิ่มเติม
เน้นให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงความเป็นไทย
ทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการฟัง
2. สังเกตจากการตอบคำถามและการสรุป

โปรแกรมการสอนปกติ

ครั้งที่ 10

หัวข้อ	ความนิยมไทยทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณี
กิจกรรม	ทำอะไรกันบ้าง
เวลา	50 นาที
วัตถุประสงค์	1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของวันสำคัญทางศาสนา 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาและปฏิบัติตนได้ถูกต้อง
สื่อ	เอกสารเรื่องสั้น ทำอะไรกันบ้าง
วิธีดำเนินการ	- ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา - ครูเล่าเรื่อง ทำอะไรกันบ้างให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งบอกให้นักเรียนคิดตามไปด้วย - เมื่อครูเล่าจบแล้ว ให้นักเรียนตอบคำถามลงในกระดาษที่ครูแจกให้ตามข้อคำถามต่อไปนี้ - ทำไมเพื่อนในกลุ่มของเราถูกน้ำชาयकु - กลุ่มของนรินทร์มีความประทับใจในเรื่องใด - กลุ่มของสมพิศมีความประทับใจในเรื่องใด - นักเรียนเคยไปเวียนเทียนที่วัดในวันใดบ้าง และมีวิธีเวียนเทียนแบบใด - นักเรียนควรปฏิบัติตัวอย่างไร เมื่อไปร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา - นักเรียนชอบวันสำคัญทางศาสนาวันใดบ้าง เพราะเหตุใด - ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย

5. ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนมาทั้งหมด และครูช่วยสรุปเพิ่มเติม
เน้นให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงความเป็นไทย
ทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการฟัง
2. สังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักเรียน

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 11

หัวข้อ ความนิยมไทย

กิจกรรม หนูตึกนิยมไทย

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนเห็นภาพรวมของความนิยมไทย

สื่อ เอกสารเรื่องสั้น เรื่อง หนูตึกนิยมไทย

วิธีดำเนินการ

1. ครูสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เช่น การทำบุญตักบาตร การทำความเคารพ การพูด
2. ครูเล่าเรื่อง หนูตึกนิยมไทย ให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งบอกให้นักเรียนติดตามไปด้วย
3. เมื่อครูเล่าจบแล้ว ให้นักเรียนตอบคำถามลงในกระดาษที่ครูแจกให้ตามข้อคำถามต่อไปนี้
 - 3.1 หนูตึกตื่นแต่เช้าเพราะเหตุใด
 - 3.2 เมื่อตักบาตรแม่สอนตึกว่าอย่างไร
 - 3.3 นักเรียนเคยรคน้ำขอพรผู้ใหญ่ในวันสงกรานต์เช่นหนูตึกหรือไม่
 - 3.4 ทำไมหนูตึกไม่รับเงินจากฝรั่ง
 - 3.5 นักเรียนคิดว่าเหตุใดฝรั่งชอบมาเที่ยวชมวัดพระแก้วและเมืองไทย
 - 3.6 นักเรียนเห็นด้วยกับคำสอนของพ่อในเรื่องการใช้ภาษาไทยหรือไม่
 - 3.7 หนูตึกนิยมไทยในเรื่องใดบ้าง และนักเรียนรู้สึกอย่างไรกับสิ่งที่ตึกนิยม
 - 3.8 นักเรียนมีความนิยมไทยเหมือนหนูตึกหรือไม่ เพราะเหตุใด

4. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย
5. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนมา โดยครูช่วยสรุปเพิ่มเติม
ในสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น เน้นให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มน
ที่จะแสดงความเป็นไทยในด้านต่าง ๆ

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการฟัง
2. สังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักเรียน

โปรแกรมการสอนปกติ

ครั้งที่ 12

หัวข้อเรื่อง บัณฑิตนิเทศ

เวลา 50 นาที

- วัตถุประสงค์
1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายและประโยชน์ของความนิยมไทย
 2. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อความนิยมไทยและช่วยกันรักษาสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยไว้

สื่อ บัตรคำ

วิธีดำเนินการ

1. ครูแจกบัตรคำให้นักเรียนคนละ 1 ใบ
2. ให้นักเรียนจับคู่บัตรคำที่เข้าคู่กัน ตามข้อความถามต่อไปนี้
 - 2.1 ความหมายของความนิยมไทย
 - 2.2 ประโยชน์ของความนิยมไทย
 - 2.3 สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของไทยที่ควรช่วยกันรักษา
 - 2.4 วิธีการรักษาสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของไทย
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่เรียนมา
4. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม
5. ครูกล่าวปิดการเข้าร่วมกิจกรรม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมจับคู่
2. สังเกตจากการสรุปและการแสดงความคิดเห็น

เขียนถูกได้กำไร

ในช่วงมกราคมไทย ครูพรทิพย์จะใช้เวลาประมาณ 10 นาที ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก 10 คำ เพราะตั้งแต่ต้นเทอมครูตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียน พบว่านักเรียนเขียนคำ สะกดคำผิด กันมาก ครูจึงใช้วิธีนี้เพื่อให้นักเรียนมีความตั้งใจและสนใจการเขียนคำมากขึ้น โดยในครั้งแรก ครูพรทิพย์นำคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วในบทเรียนแรก ๆ และนักเรียนเขียนผิดกันมากมายมาบอกให้นักเรียน เขียน ครั้งต่อมาครูเลือกผู้ที่เขียนคำศัพท์ได้ถูกต้องมากที่สุดในแต่ละวัน ให้นำใบปลิวค้นหาคำศัพท์จาก พจนานุกรมหรือประมวลคำจากบทเรียนมาบอกเพื่อน ๆ นักเรียนเหล่านี้ต้องเตรียมหาคำศัพท์ เขียนใส่สมุดมาให้ครูตรวจก่อนช่วงเรียนทุกวัน

วันนี้เป็นหน้าที่ของบักส์สรไปค้นหาคำศัพท์มา เมื่อบักส์สรบอกคำศัพท์ให้เพื่อนเขียน ครูพรทิพย์สังเกตเห็นอรอนงค์ทำท่าลูกลี้ลูกกลน และแอบลิ้นใส่สุชาติ ครูพรทิพย์จึงให้บักส์สรหยุดก่อน ครูเดินไปที่อรอนงค์และถามสาเหตุ อรอนงค์ลุกขึ้นยืนและตอบครูว่า ปากกาหนูหมักหมดค่ะ และครู หันไปถามสุชาติว่า สุชาติทำอะไรอรอนงค์ สุชาติลุกขึ้นยืนตอบครูว่า อรอนงค์ขอยืมปากกาจากผม ผมบอกว่ามีอันเดียว ครูพรทิพย์จึงให้อรอนงค์พูดประโยคที่บอกครูครั้งแรกให้ชัดเจนและพูดให้ เต็มประโยค อรอนงค์จึงพูดให้ครูพรทิพย์ฟังอีกครั้งว่าปากกาของหนู หมักหมด จึงจะขอยืมสุชาติ หนึ่งด้ามค่ะ ครูพรทิพย์หันมาที่สุชาติ ถามสุชาติว่าลักษณะนามของปากกาเรียกว่าอะไร สุชาติจึง ลุกขึ้นบอกครูพรทิพย์ว่า ด้ามครับ ครูพรทิพย์พยักหน้ารับครั้งนี้ว่าสุชาติตอบได้ถูกต้อง บักส์สรถาม ครูพรทิพย์ว่า ลักษณะนามของไข่คือฟองไข่ไหมคะ หนูได้ยืนสุชาติเรียกว่าใบทุกครั้ง ครูพรทิพย์บอกว่า ลักษณะนามของไข่คือฟองถูกต้องแล้ว ครูพรทิพย์พูดต่อไปว่า เดียวนี้คนไทยมองข้ามความสำคัญของ ภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติ พูดและเขียนผิด ๆ คนที่ได้ยินก็จำไปใช้ผิด ทำให้ภาษาไทย ด้อยค่าลงไป พวกเราเป็นนักเรียนควรรักษาภาษาไทยให้ถูกต้องทั้งการพูดและเขียน เพราะพวกเรา จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า ต้องช่วยกันรักษาภาษาไทยไว้เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยต่อไป โดยเริ่มที่ตัวเราก่อน เราต้องช่วยกัน จากนั้นครูพรทิพย์จึงถามนักเรียนว่าใครมีปากกาให้อรอนงค์

ยืมได้บ้าง บักสสรจึงให้ยืมปากกาเพราะวันนี้บักสสรไม่ต้องเขียน บักสสรเริ่มบอกคำให้เพื่อนเขียนต่อไป เมื่อทุกคนเขียนเสร็จแล้วครูจึงให้นักเรียนแลกเปลี่ยนสมุดกับเพื่อน เพื่อเปลี่ยนกันตรวจ บักสสรเขียนคำที่บอกลงบนกระดานดำ นักเรียนตั้งใจตรวจสอบของเพื่อนและคืนสมุดคำให้เพื่อนเมื่อตรวจเสร็จแล้ว ปรากฏว่าผู้ที่เขียนถูกมากที่สุดในวันนี้คืออรอนงค์ เพื่อน ๆ ประทับใจที่อรอนงค์ ส่วนคนที่เขียนผิดนอกจากจะไม่ได้ไปค้นหาคำมาบอกเพื่อน ๆ ยังต้องแก้คำผิดมาส่งครูในวันรุ่งขึ้นอีก ผิด 1 คำ ต้องแก้คำผิด 3 คำ สุชาติจึงเขียนข้อความใส่กระดานดำขึ้นว่าพรุ่งนี้เราตั้งใจจะเขียนคำศัพท์ให้ถูกทุกคำเลยนะ เราอยากเป็นผู้ค้นหาคำมาบอกเพื่อน ๆ บ้างจังเลย! อรอนงค์จึงเขียนตอบว่า แล้วเธอเขียนผิดทำไมล่ะ เธอต้องพยายามสักวันหนึ่งเธอคงเขียนคำได้ถูกต้อง คนที่เขียนถูกได้กำไรหลายอย่าง เช่น ไม่ต้องเสียเวลามแก้คำผิด ได้ไปค้นคำจากพจนานุกรม พบคำใหม่ ๆ น่าสนใจหลายคำ และได้เป็นคนบอกคำบอกให้เพื่อน ๆ เขียนด้วย ครูพรทิพย์เห็นการกระทำของสุชาติและอรอนงค์ จึงถามสุชาติว่าทำอะไร สุชาติเอากระดาษที่อรอนงค์เขียนมาให้ครูอ่าน ครูพูดว่าอรอนงค์เข้าใจถูกต้องแล้ว เราควรฝึกหัดเขียนภาษาไทยให้ถูกต้อง เพราะเป็นภาษาประจำชาติไทย หากเขียนคำผิดจะทำให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายของคำที่เราเขียนผิดไป สื่อความหมายกันไม่เข้าใจ สุชาติจึงพูดกับครูว่า ผมภูมิใจที่ชาติไทยเรามีอักษรไทยไว้เขียนเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ผมจะพยายามเขียนภาษาไทยและสะกดคำให้ถูกต้องยิ่งขึ้น เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของน้อง และจะได้มีผลการเรียนที่ดีด้วย

บทบาทของครูพรทิพย์

ฉันทิพรทิพย์ เป็นครูสอนวิชาภาษาไทย ฉันทิพรทิพย์สังเกตเห็นจากการตรวจสอบแบบฝึกหัดของนักเรียนว่านักเรียนเขียนคำ สะกดคำผิดกันมาก ฉันทิพรจึงใช้เวลาต้นชั่วโมงภาษาไทย ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกวันละ 10 คำ โดยครั้งแรกฉันทิพรเป็นผู้บอกให้นักเรียนเขียน แล้วคัดผู้ที่เขียนได้ถูกมากที่สุดในแต่ละวันเป็นผู้ไปค้นหาคำศัพท์มาบอกให้เพื่อน ๆ เขียน วันนี้เป็นหน้าที่ของบักสสร

ขณะที่ภัสสรบอกให้เพื่อนเขียนคำศัพท์อยู่นั้น ฉันสังเกตเห็นอรอนงค์ทำท่าลู่กลิ้งและแลบลิ้นใส่ สุชาติ ฉันบอกให้ภัสสรหยุดแล้วจึงเดินไปหาอรอนงค์ ถามถึงปัญหาที่เกิดขึ้นอรอนงค์ลุกขึ้นตอบว่า ปากกาหมึกหมด เมื่อถามสุชาติ สุชาติบอกว่าอรอนงค์ขอยืมปากกาผมว่ามีอันเดียว ฉันจึงให้อรอนงค์ หุตประโยชน์ที่ตอบฉันให้ถูกต้องเต็มประโยคและถามสุชาติว่า ลักษณะนามของปากกาคืออะไร สุชาติ ลุกขึ้นตอบ ฉันจึงพยักหน้าไปว่าเป็นคำตอบที่ถูก เมื่อนักเรียนตรวจคำนอกเสร็จแล้ว ฉันเห็นสุชาติ และอรอนงค์ยืนกระต่ายให้สุชาติ ฉันจึงถามสุชาติ สุชาติให้กระต่ายฉันอ่าน ฉันจึงบอกว่าอรอนงค์ เข้าใจถูกต้องแล้ว เราควรฝึกเขียนภาษาไทยให้ถูกต้อง เพราะเป็นภาษาประจำชาติไทย หากเขียนคำผิดจะทำให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายของคำที่เราเขียนผิดไป สื่อความหมายกันไม่เข้าใจ บทบาทของอรอนงค์

ฉันชื่ออรอนงค์ เมื่อภัสสรเริ่มบอกให้เพื่อน ๆ เขียนคำศัพท์ ฉันทำท่าลู่กลิ้ง และแลบลิ้นใส่สุชาติ ครูพรทิพย์เดินมาหาฉันถามว่ามีอะไร ฉันจึงบอกครูพรทิพย์ว่าปากกาของหนู หมึกหมด ครูจึงบอกให้ฉันพูดให้ถูกต้องชัดเจน ฉันจึงพูดให้ครูฟังว่าปากกาของหนูนี้หมึกหมดค่ะ ครูพรทิพย์ถามสุชาติ สุชาติบอกว่าฉันขอยืมปากกาจากเขา เขาตอบว่ามีปากกาอันเดียว ครูพรทิพย์ จึงพูดว่าเดี๋ยวนี้คนไทยมองเห็นความสำคัญของภาษาน้อยลง เขียนหรือพูดคำผิด ๆ เสมอ และอธิบาย ถึงความสำคัญของภาษาไทย และครูถามนักเรียนในห้องว่าใครมีปากกาให้ฉันยืมได้บ้าง ภัสสร จึงให้ฉันยืมปากกา เมื่อตรวจคำศัพท์ที่เขียนเรียบร้อยแล้ว ปรากฏว่าฉันเขียนถูกมากที่สุดในวันนี้ เพื่อน ๆ ประทับใจฉัน สุชาติเขียนข้อความในกระต่ายยื่นให้ฉันอ่านว่า แหมวันนี้เราตั้งใจเขียน คำศัพท์ให้ถูกทุกคำเลยนะ เราอยากเป็นผู้หาคำศัพท์มาบอกเพื่อน ๆ บ้างจังเลย ฉันจึงเขียน ตอบไปว่า แล้วเธอเขียนผิดทำไม! เธอต้องพยายามสักวันหนึ่งเธอคงเขียนได้ถูกต้อง คนที่เขียนถูก ได้กำไรหลายอย่าง เช่น ไม่ต้องเสียเวลาแก้คำผิด ได้ใบสั่งหาคำจากพจนานุกรมได้พบคำใหม่ ๆ น่าสนใจหลายคำ และได้เป็นคนบอกคำบอกให้เพื่อน ๆ เขียนด้วย

บทบาทของปัสสร

ฉันชื่อปัสสร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วันนี้ฉันได้รับมอบหมายจากครูให้ไปค้นหาคำศัพท์มาบอกให้เพื่อน ๆ เขียน ฉันเริ่มบอกให้เพื่อนเขียน ครูพรทิพย์บอกให้ฉันหยุดบอก เพราะปากกาของอรอนงค์หมดน้ำหมึก ฉันจึงให้อรอนงค์ยืมปากกา และถามครูพรทิพย์ถึงลักษณะนามของไอซ์ว่าใช้เป็นพองไอซ์หรือไม่ ครูพรทิพย์ตอบว่าฉันเข้าใจถูกต้องแล้ว

บทบาทของสุชาติ

ฉันชื่อสุชาติ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ขณะที่ปัสสรเริ่มบอกให้เพื่อน ๆ เขียนคำศัพท์ อรอนงค์ขอยืมปากกาจากฉัน ฉันตอบว่ามีปากกาอันเดียว อรอนงค์ทำท่าแลกลิ้นสฉัน ครูพรทิพย์สังเกตเห็นจึงมาถามฉัน ฉันตอบครูพรทิพย์เหมือนที่ตอบอรอนงค์ ครูพรทิพย์ถามฉันถึงลักษณะนามของปากกา ฉันจึงตอบครูพรทิพย์ไปและครูพยักหน้ารับว่าฉันตอบถูกต้อง เมื่อเพื่อน ๆ ตรวจคำที่เขียนแล้ว อรอนงค์เขียนถูกมากที่สุด ฉันเขียนข้อความมาส่งกระดาษยื่นให้อรอนงค์อ่าน อรอนงค์เขียนตอบฉันมา ครูพรทิพย์สังเกตเห็นจึงถามฉัน ฉันจึงให้ครูอ่านข้อความในกระดาษ ครูบอกว่าอรอนงค์เข้าใจถูกต้องแล้ว ครูพูดถึงความสำคัญของภาษาไทยให้นักเรียนฟัง ฉันจึงพูดกับครูว่า ผมภูมิใจที่ชาติไทยมีภาษาเขียนเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ผมจะพยายามเขียนภาษาไทยให้ถูกต้องยิ่งขึ้น เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของน้อง และจะได้มีผลการเรียนดีด้วย

เกือบได้รางวัล

ในช่วงเวลาภาษาไทย ครูฤกษ์ณาจัดกิจกรรมแข่งขันการอ่าน และให้รางวัลเป็นหนังสือนิทานสำหรับนักเรียนที่อ่านได้ถูกต้องในแต่ละวัน วันนี้ครูขออาสาสมัครนักเรียน 4 คน นักเรียนต่างมองหน้ากัน ในที่สุด ชนก สุณีย์ วราและกันยา ยกมือขึ้น ครูให้ทั้ง 4 คน ออกมาหน้าชั้นเรียนให้ตกลงกันว่าใครจะเป็นผู้อ่านก่อนหลังตามลำดับ เมื่อนักเรียนทั้ง 4 คน ตกลงกันได้แล้ว ครูแจกบทความให้นักเรียนทั้ง 4 คน และแจกให้นักเรียนที่นั่งอยู่หน้าชั้นเรียนด้วย ครูบอกให้นักเรียนที่ไม่ได้อ่านคอยฟังว่าใครจะอ่านได้ถูกต้องที่สุด ชนกเป็นผู้อ่านก่อน ชนกอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว ไม่ชัดเจน สุณีย์อ่านเป็นคนที่ 2 ออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ไม่ชัดเจนเช่นเดียวกันและอ่านแบ่งวรรคตอนผิด วราอ่านเป็นคนที่ 3 ออกเสียง คำควบกล้ำ ร ล ว ไม่ชัดเจนและอ่านผิด กันยาอ่านคนสุดท้าย ด้วยเสียงดังออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ชัดเจน และแบ่งวรรคตอนถูกต้อง เมื่อนักเรียนทั้ง 4 คนอ่านจบ ครูจึงถามนักเรียนในห้องว่าใครอ่านได้ถูกต้องควรได้รับรางวัลในการอ่านครั้งนี้ พิชิตตอบว่า "กันยาครับ เพราะอ่านได้ถูกต้อง เสียงดังชัดเจน แบ่งวรรคตอนและอ่านคำควบกล้ำได้ถูกต้อง สำหรับชนกก็อ่านได้ถูกต้องแต่ออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจน คะแนนสู้กัน แต่ผมว่ากันยาน่าจะได้รับรางวัลมากกว่า" ครูพยักหน้า ครูให้คะแนนกันยามากที่สุด รองลงมาคือ ชนก ครูฤกษ์ณาชี้แจงข้อบกพร่องของนักเรียนแต่ละคนให้นักเรียนฟัง ชนกบ่นเสียดยเพราะอยากได้รับรางวัลเป็นหนังสือนิทานไปอวดพ่อและแม่ที่บ้าน ครูจึงบอกให้ชนกและนักเรียนคนอื่น ๆ หัดอ่านหนังสือให้เก่ง หัดอ่านคำควบกล้ำให้ถูกต้อง เพราะวันต่อไปครูจะให้นักเรียนแข่งขันอ่านกันอีก และครูชี้แจงให้ทราบถึงประโยชน์ของการอ่านหนังสือ และเน้นให้เห็นว่าปัจจุบันคนอ่านหนังสือไม่ค่อยถูกต้องเมื่อนำมาพูดก็พูดไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะคำควบกล้ำ ร ล ว คนมักพูดไม่ชัดเจน ทำให้ความหมายของคำผิดไปด้วย ชนกพูดกับครูว่าวันนี้ผมเกือบได้รางวัล วันต่อไปผมจะระมัดระวังการอ่านให้ชัดเจนคงจะได้รับรางวัลบ้าง และที่สำคัญที่สุดจากการฟังกันยาอ่านวันนี้ การพูดคำควบกล้ำชัดเจนทำให้น่าฟังมากขึ้น

บทบาทของครูฤๅษณา

ฉันชื่อฤๅษณาเป็นครูสอนวิชาภาษาไทย วันนี้ฉันขออาสาสมัครนักเรียน 4 คน ให้ออกมาหน้าชั้นเรียนเพื่ออ่านบทความที่เตรียมมา นักเรียน 4 คน ชื่อ ชนก สุณีย์ วราและกันยาเป็นผู้ยกมือฉันจึงให้ 4 คน ออกมาหน้าชั้นเรียน ให้ทั้ง 4 คน ตกลงกันว่าใครจะอ่านก่อนและหลังตามลำดับเมื่อนักเรียนตกลงกันได้แล้ว ฉันแจกบทความให้นักเรียนทั้ง 4 คน และแจกให้นักเรียนในชั้นเรียนด้วย ฉันให้นักเรียนในชั้นเรียนอ่านบทความตามใบด้วยดูว่าใครอ่านได้ถูกต้องที่สุด เมื่อทั้ง 4 คนอ่านบทความจบ ฉันถามนักเรียนในชั้นเรียนว่าใครควรเป็นผู้ได้รับรางวัล พิชิตตอบว่าควรเป็นกันยาเพราะอ่านได้ถูกต้องชัดเจน ฉันพยักหน้าและบอกว่าฉันให้กันยาได้คะแนนมากและรองลงมาคือชนกฉันบอกให้นักเรียนทุกคนอ่านหนังสือให้มาก และชี้แจงให้เห็นประโยชน์ของการอ่านหนังสือให้ถูกต้อง

บทบาทของชนก

ฉันชื่อชนก เมื่อครูขออาสาสมัครนักเรียน 4 คน แข่งขันอ่านบทความ ฉันยกมืออาสาสมัครครูจึงให้ฉัน สุณีย์ วราและกันยาออกไปยืนหน้าชั้นเรียน ครูให้ตกลงกันว่าใครจะเป็นผู้อ่านก่อนหลังตามลำดับ ฉันเป็นผู้ได้อ่านก่อน ครูแจกบทความให้ฉันและเพื่อน ๆ เมื่ออ่านบทความแล้วครูให้คะแนนฉันรองลงมาจากกันยา เพราะฉันอ่านคำอื่น ๆ ได้ถูกต้อง แต่ฉันอ่านคำควบกล้ำบางคำไม่ชัดเจนฉันเสียตายเพราะฉันอยากได้รางวัล ฉันจะหัดอ่านหนังสืออ่านคำควบกล้ำให้ถูกต้อง เพราะครูยังจัดให้มีการแข่งขันการอ่านบทความอีก ฉันพูดกับครูว่า วันนี้ผมเกือบได้รับรางวัล วันต่อไป ผมจะระมัดระวังการอ่านให้ชัดเจน คงจะได้รับรางวัลบ้างและที่สำคัญที่สุดจากการฟังกันยาอ่านวันนี้ ผมคิดว่าการพูดคำควบกล้ำชัดเจนทำให้ฟังมากขึ้น

บทบาทของสุนีย์

ฉันชื่อสุนีย์ เมื่อครูขออาสาสมัคร 4 คน เพื่อแข่งขันอ่านบทความ ฉันยกมืออาสาสมัคร ครูจึงให้ฉัน ชนก วราและกันยาออกไปยืนหน้าชั้นเรียน ฉันอ่านบทความเป็นคนที่ 2 ต่อจากชนก ฉันอ่านบทความออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ไม่ชัดเจนและอ่านแบ่งวรรคตอนผิด

บทบาทของวรา

ฉันชื่อวรา เมื่อครูขออาสาสมัคร 4 คน เพื่อแข่งขันอ่านบทความ ฉันยกมืออาสาสมัคร ครูจึงให้ฉัน สุนีย์ ชนก และกันยาออกไปยืนหน้าชั้นเรียน ฉันอ่านบทความเป็นคนที่ 3 ต่อจากชนกและ สุนีย์ ฉันออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ไม่ชัดเจนและอ่านผิด

บทบาทของกันยา

ฉันชื่อกันยา เมื่อครูขออาสาสมัครนักเรียน 4 คน ฉันยกมืออาสาสมัครเพื่อแข่งขันอ่าน บทความ ครูให้ฉัน ชนก สุนีย์ และวราออกไปยืนหน้าชั้นเรียน ฉันอ่านบทความเป็นคนสุดท้าย ฉันอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ได้ชัดเจน แบ่งวรรคตอนได้ถูกต้อง ฉันได้รับรางวัลจากการอ่านบทความในวันนี้

บทบาทของพิชิต

ฉันชื่อพิชิต เมื่อครูให้เพื่อน ๆ อ่านบทความจบครบทั้ง 4 คน ครูถามว่าใครควรได้ คะแนนสูงสุดและควรได้รับรางวัลในวันนี้ ฉันตอบว่าควรให้กันยาได้รับคะแนนสูงสุดและได้รับ รางวัลในวันนี้ เพราะฉันฟังกันยาอ่านบทความอย่างตั้งใจ กันยาอ่านบทความได้ถูกต้อง ออกเสียง ควบกล้ำ ร ล ว ได้ชัดเจนแบ่งวรรคตอนได้ถูกต้อง และคิดว่าฉันได้คะแนนสูงลิ่วกับกันยานั่นเอง

พูดภาษาไทยกันเถอะ

ชัยพงษ์ มุกดา และปราณี เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตอนเย็นมุกดาและปราณี จะกลับบ้านพร้อมกัน วันหนึ่งขณะที่ทั้งสองกำลังเดินกลับบ้าน พบชัยพงษ์กำลังเดินกลับบ้านเหมือนกัน ทั้ง 3 คน จึงเดินกลับบ้านพร้อมกัน ปราณีถามชัยพงษ์ถึงการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ที่ครูวิยะดาสอนเมื่อเช้า ชัยพงษ์รีบบอกว่าเขาเข้าใจตลอดเรื่อง และพยายามอธิบายให้ปราณี ฟังว่า "ในการนำ Vegetable (เวจเทเบิล = ผัก) ไปประกอบ food (ฟู้ด = อาหาร) นั้น ควรล้าง Vegetable ด้วย Water (วอเตอร์ = น้ำ) ให้ไหลผ่านไปอย่างน้อย two หรือ three ครั้ง จะทำให้สารพิษลดลงได้หลายเท่า ไม่ควรนำ Vegetable ใช้น้ำเพราะจะทำให้ สารที่ตกค้างซึมเข้าไปใน Vegetable ได้เหมือนเดิม"

มุกดาและปราณีมองหน้ากัน ปราณีบอกว่าฟังไม่เข้าใจทำไมต้องพูดภาษาอังกฤษบน ภาษาไทย ชัยพงษ์หัวเราะและตอบว่า ทำแล้วแต่ดูเหมือนคนเก่งด้วย มุกดาและปราณีส่ายหน้า และรีบเดินกลับบ้าน

ในห้องสมุดของวันรุ่งขึ้น ชัยพงษ์เดินถือหนังสือเรื่องแมลงเข้าไปหาวันชัย วันชัยถามว่า อ่านหนังสืออะไร ชัยพงษ์รีบตอบว่าหนังสือเรื่องแมลง และอธิบายให้วันชัยฟังว่า "การใช้น้ำฆ่าแมลง มากเกินไปทำให้ water และ food เป็นพิษ นอกจากนี้ในแต่ละปีมีผู้ป่วย about (อะเบาท์ = ประมาณ) ครึ่งล้านคน ได้รับสารพิษจากยาฆ่าแมลงเข้าไปผลที่ follow (ฟอลโลว์ = ตามมา) อีกอย่างหนึ่งคือ แมลงและศัตรูพืชเริ่มดื้อยา และยาฆ่าแมลงยังมีฤทธิ์ทำลายสิ่งมีชีวิตที่ Small (สแมอล = เล็ก ๆ) ที่เป็นประโยชน์ต่อพืชให้ตายไปอย่างไม่รู้วิธีไหนไหนไปด้วย" วันชัยมองหน้า ชัยพงษ์เมื่ออธิบายจบ วันชัยลุกขึ้นแล้วบอกว่าพูดภาษาอะไรฟังไม่รู้เรื่องเลย แล้วเดินหนีไป วันชัย นั่งงงแล้วบ่นกับตัวเองว่า "เป็นอะไรของเค้าจะอุตส่าห์อธิบายให้ฟังยัง 모르เรื่องอีก"

ในตอนท้ายของวันนี้ ครูสอนวิชาเกษตร เชิญวิทยากรที่เชี่ยวชาญมาบรรยายให้นักเรียน ฟัง วิทยากรบรรยายใช้ภาษาอังกฤษบนภาษาไทยว่า "ปัจจุบันอุตสาหกรรมใน Country (คันทรี = ประเทศ) ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูป Product (พรอดัก = ผลผลิต) ทางเกษตร

เสียส่วนใหญ่ อันที่จริงก็เหมาะกับ Country ที่ยึดเกษตรกรรมเป็นอาชีพ Main (เมน = หลัก) อย่างบ้านเรา ที่เน้นใน Process (พรอเซส = กระบวนการ) ของการผลิตย่อมมี Waste (เวส = ของเสีย) ที่เกิดจากการกำจัด Part (พาร์ท = ส่วน) ที่ do not (ดู นอท = ไม่) Want (ต้องการ) ings เช่น เปลือกผลไม้ กระดุก และ Blood (บลัด = เลือด) ของ Animal (แอนนิมอล = สัตว์) เป็นต้น ถ้าเราสามารถ Think (ซิง = คิด) นำ Waste มาแปรรูปให้มีคุณค่าก็จะเป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น"

หลังจากวิทยากรบรรยายจบ ชัยพงษ์ วันชัย มุกดา และปราณี เดินออกจากห้องเรียน ชัยพงษ์ เดินสายหน้าและบ่นว่า "ไม่เห็นรู้เรื่องเลย พูดภาษาไทยก็ยังฟังไม่รู้เรื่อง แถมยังใช้ภาษาอังกฤษปนด้วย เลยฟังไม่รู้เรื่องกันใหญ่"

วันชัยพูดว่า "แล้วที่เธอละ ชอบพูดภาษาอังกฤษปนด้วยเหมือนกันแหละ"

ชัยพงษ์ "ก็เรารู้มันเท่าดี เหมือนคนเก่ง แล้วเรารู้เรื่องที่เรารู้ด้วย"

มุกดา "เธอรู้เรื่องเพราะเธอเป็นคนพูด แต่คนฟังเขาไม่รู้เรื่องหรือฟังแล้วไม่ต่อเนื่องกัน"

ชัยพงษ์ "ทำไมเป็นงั้นละ"

ปราณี "เธอก็ลองคิดถึงตัวเองซิ ที่วิทยากรพูดเมื่อกี้ เขารู้เรื่องของเขาแล้ว เธอรู้เรื่องมัยละ เราเป็นคนไทย ถึงแม้ว่าภาษาอังกฤษจะเป็นสิ่งจำเป็น เราก็ควรใช้ทีละภาษาเลือกเอาว่าจะใช้ภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษ โดยดูให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และผู้ฟังไงละ"

ชัยพงษ์ "จริงจิเนะ ต่อไปเราจะระวังเรื่องการใช้ภาษาไทย จะไม่ใช้ภาษาอังกฤษปน ภาษาไทยอธิบายให้พวกเธอฟังอีกแล้ว เราเป็นคนไทยควรใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง"

บทบาทของชัยพงษ์

ฉันชื่อชัยพงษ์ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เย็นวันหนึ่งฉันเดินกลับบ้านพร้อมกับ มุกดา และปราณี ปราณีถามฉันถึงวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่เรียนเมื่อตอนเช้า ฉันตอบว่า ฉันเข้าใจเรื่องดี และอธิบายให้ปราณีฟังว่าในการนำ Vegetable (เวจเทเบิล = ผัก) ไปประกอบ food (ฟู้ด = อาหาร) นั้น ควรล้าง Vegetable ด้วย Water (วอเตอร์ = น้ำ) ให้ไหลผ่านอย่างน้อย two หรือ three ครั้ง จะทำให้สารพิษลดลงได้หลายเท่า ไม่ควรนำ Vegetable แช่น้ำเพราะจะทำให้สารที่ตกค้างซึมเข้าไปใน Vegetable ได้เหมือนเดิม

ในห้องสมุดฉันถือหนังสือเรื่องแมลงเดินไปหาวันชัย วันชัยถามฉันว่าอ่านหนังสืออะไร ฉันรีบตอบและอธิบายให้วันชัยฟังว่า การใช้ยาฆ่าแมลงมากเกินไปทำให้ Water (วอเตอร์ = น้ำ) และ food (ฟู้ด = อาหาร) เป็นพิษ นอกจากนี้ในแต่ละปีมีผู้ป่วย About (อะเบาท์ = ประมาณ) ครึ่งล้านคน ได้รับสารพิษจากยาฆ่าแมลงเข้าไปผลที่ Follow (ฟอลโลว์ = ตามมา) อีกอย่างหนึ่งคือ แมลงและศัตรูพืชเริ่มดื้อยา และยาฆ่าแมลงยังมีฤทธิ์ทำลายสิ่งมีชีวิตที่ Small (สแมล = เล็ก ๆ) ที่เป็นประโยชน์ต่อพืชให้ตายไปอย่างไม่รู้วิธีไหนอีกแล้ว

เมื่อฉันอธิบายเสร็จ วันชัยลุกขึ้นยืน และบ่นว่า ฉันพูดภาษาอะไร ฟังไม่รู้เรื่อง แล้ว เดินหนีไป ฉันนั่งงง และบ่นกับตัวเองว่า เป็นอะไร อุตส่าห์เล่าให้ฟังยังไม่รู้เรื่องอีก

ตอนบ่ายครูเชิญวิทยากรมาบรรยาย วิทยากรบรรยายโดยใช้ภาษาอังกฤษบนภาษาไทย เมื่อวิทยากรบรรยายจบ ฉันเดินออกมาจากห้องกับวันชัย มุกดา ปราณี ฉันบ่นกับเพื่อน ๆ ว่า ฟังไม่รู้เรื่อง พูดภาษาไทยก็ยังไม่รู้เรื่องยังใช้ภาษาอังกฤษบนด้วย เลยฟังไม่รู้เรื่องกันใหญ่ วันชัยจึงว่าฉันยังใช้ภาษาอังกฤษบนภาษาไทยเวลาพูดเหมือนกัน ฉันตอบว่าเพราะเทดี เหมือน คนเก่ง และฉันก็รู้เรื่อง มุกดาว่า ฉันเป็นคนพูดสิ่งรู้เรื่องแต่คนฟังไม่เข้าใจเพราะฟังแล้ว ไม่ต่อเนื่อง ปราณีให้ฉันคิดว่า วิทยากรเขาพูดเขาก็ฟังรู้เรื่อง แล้วฉันรู้เรื่องไหม เราเป็นคนไทย ควรพูดภาษาไทย ควรเลือกใช้ภาษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ฉันเห็นด้วยกับคำพูดของปราณีและ ตั้งใจว่าจะไม่พูดภาษาอังกฤษบนภาษาไทยกับเพื่อน ๆ อีก

บทบาทของวิทยากร

ฉันเป็นวิทยากรมาบรรยายให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฟังว่า ปัจจุบันอุตสาหกรรมใน Country (คันทรี่ = ประเทศ) ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูป Product (พรอดัก = ผลผลิต) ทางเกษตรเสียส่วนใหญ่ อันที่จริงก็เหมาะกับ Country ที่ยึดเกษตรกรรมเป็นอาชีพ Main (เมน = หลัก) อย่างบ้านเรา ที่เน้น Process (พรอสเสส = กระบวนการ) ของการผลิตย่อมมี Waste (เวส = ของเสีย) ที่เกิดจากการกำจัด Part (พาร์ท = ส่วน) ที่ Do not (ดู นอท = ไม่) Want (ต้องการ) ทั้ง เช่น เปลือกผลไม้ กระดูก และ Blood (บลัด = เลือด) ของ Animal (แอนนิมอล = สัตว์) เป็นต้น ถ้าเราสามารถ Think (ซิงค์ = คิด) นำ Waste มาแปรรูปให้มีคุณค่าก็จะเป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น

บทบาทของวันชัย

ฉันชื่อวันชัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉันนั่งอยู่ในห้องสมุด ชัยพงษ์ถือหนังสือ เดินเข้ามาหาฉัน ฉันถามว่าอ่านหนังสืออะไร ชัยพงษ์รีบตอบและอธิบายให้ฉันฟัง เมื่อชัยพงษ์อธิบายจบลงฉันลุกขึ้นยืนและบ่นว่า พูดภาษาอะไร ฟังไม่รู้เรื่อง แล้วฉันจึงเดินหนีไป เมื่อครูเชิญวิทยากร มาบรรยาย ชัยพงษ์บ่นว่า ฟังไม่รู้เรื่อง เพราะพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ ฉันจึงว่าชัยพงษ์ ก็ชอบพูดภาษาอังกฤษเหมือนกัน

บทบาทของปราณี

ฉันชื่อปราณี เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตอนเย็นวันหนึ่งฉันเดินกลับบ้านกับมุกดา พบชัยพงษ์ จึงเดินกลับบ้านด้วยกัน ฉันถามชัยพงษ์ถึงวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชัยพงษ์ตอบว่า

เขาเข้าใจและอธิบายให้ฉันฟัง ฉันและมุกดาฟังไม่เข้าใจ จึงถามชัยพงษ์ว่าทำไมต้องพูดภาษาบนกัน ชัยพงษ์ตอบว่า ทานแล้วเท่าและดูเหมือนคนเก่งด้วย ตอนบ่ายวันหนึ่งครูเจริญวิทยากรมาบรรยาย ชัยพงษ์บ่นว่าฟังไม่รู้เรื่อง ฉันจึงให้ชัยพงษ์คิดถึงตัวเองบ้างที่ชอบพูดภาษาไทยบนภาษาอังกฤษ วิทยากรพูดภาษาไทยบนภาษาอังกฤษ เขาก็รู้เรื่องของเข ฉันเตือนให้ชัยพงษ์ใช้ภาษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์และผู้ฟังด้วย

บทบาทของมุกดา

ฉันชื่อมุกดา เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตอนเย็นวันหนึ่งฉันเดินกลับบ้านกับปราณี พบชัยพงษ์จึงเดินกลับบ้านด้วยกัน ปราณีถามชัยพงษ์ถึงเรื่องที่เรียนเมื่อเช้า ชัยพงษ์รีบอธิบายให้ฟัง ฉันฟังไม่เข้าใจ เพราะชัยพงษ์พูดภาษาไทยบนภาษาอังกฤษ แต่ชัยพงษ์คิดว่าเท่าและดูเหมือนตัวเองเป็นคนเก่ง

เมื่อครูเจริญวิทยากรมาบรรยาย ชัยพงษ์บ่นว่าฟังไม่รู้เรื่อง วันชัยว่า ชัยพงษ์ก็ชอบพูดภาษาไทยบนภาษาอังกฤษเหมือนวิทยากร ชัยพงษ์ก็ตอบว่าทานแล้วเท่า และดูเหมือนตัวเองเป็นคนเก่ง และเขาก็รู้เรื่องด้วย ฉันจึงว่าชัยพงษ์ว่า ชัยพงษ์รู้เรื่องเพราะเธอเป็นคนพูด แต่คนฟังเขาไม่รู้เรื่อง เพราะฟังแล้วไม่ต่อเนื่องกัน

ครูศรีภมพร

กิตติเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เอาแต่ใจตนเอง เกเร และไม่มีสัมมาคารวะ ชอบส่งเสียงดังในชั้นเรียน ขวนเพื่อนคุยในขณะที่ครูสอน ชอบล้อเลียนชื่อพ่อแม่ของเพื่อน ๆ ชอบล้อเลียนท่าทางและคำพูดของครูหลังเสมอ

ในชั่วโมงจริยศึกษา ซึ่งเป็นชั่วโมงสุดท้ายในวันนี้ ขณะที่ครูผู้สอนวิชาจริยศึกษา ชื่อ ครูจรรยา ซึ่งมีรูปร่างอ้วน สวมแว่นสายตาทนาคะ กำลังเดินเข้ามาใกล้ชั้นเรียน ครูได้ยินเสียงอุทุมซึ่งเป็นหัวหน้าชั้นเรียนบอกหาเพื่อน ๆ นั่งทำให้เรียบร้อย และบอกหาที่กิตติซึ่งยืนวาดรูปอยู่ที่กระดานดำ ลบกระดานดำและกลับมาที่นั่งที่ แต่กิตติกลับย้อนล้อเลียนชื่อพ่อของอุทุม และยังวาดรูปบนกระดานเป็นรูปครูจรรยาถือไม้กระบอกและมีเขี้ยวยื่นออกมาข้างปาก ครูจรรยาเข้ามาได้ยินกิตติล้อชื่อพ่อของอุทุม และเห็นกิตติวาดรูปตนเองอยู่ ครูจรรยาโกรธกิตติแต่ก็ระงับอารมณ์ไว้ได้

วันนี้ครูจรรยาสอนนักเรียนเรื่องการทำความเคารพครูและพ่อแม่ ครูนำรูปภาพมาให้ นักเรียนดู และสาธิตวิธีทำความเคารพให้นักเรียนดู นักเรียนคนอื่น ๆ ตั้งใจฟังครู แต่กิตติพยายามแหย่วันชัย ซึ่งนั่งอยู่ใกล้ ๆ และบางครั้งก็ล้อเลียนคำพูดของครู ครูจรรยาเรียกอุทุมและวันชัยออกมาทำความเคารพครูหาเพื่อน ๆ ดู ทั้งอุทุมและวันชัยทำถูกต้องและสวยงาม ครูจรรยาจึงกล่าวชมเชย ครูเห็นกิตติไม่ตั้งใจฟัง ครูจึงเรียกกิตติออกมาแสดงความเคารพหาเพื่อน ๆ ดู แต่กิตติหาไม่ได้ ครูจึงหาที่กิตติยืนอยู่หน้าชั้นเรียน แล้วสอนนักเรียนคนอื่น ๆ ต่อไป จนกระทั่งเสียงออกดังขึ้นเป็นสัญญาณว่าโรงเรียนเลิกแล้ว ครูให้นักเรียนสวดมนต์และปล่อยให้นักเรียนมาเข้าแถวและกลับบ้านได้ ขณะที่กิตติยังคงยืนอยู่หน้าชั้นเรียน ครูจรรยายังคงนั่งตรวจงานของนักเรียนอยู่โดยไม่สนใจกิตติ นักเรียนคนอื่น ๆ กลับบ้านกันหมดแล้ว กิตติเริ่มกระสับกระส่าย เพราะความกลัว ความหิว และความเมื่อย จนในที่สุดกิตติทนไม่ได้จึงเดินเข้ามาหาครูจรรยาและบอกว่า ครูครับ .. ผมขอโทษ ผมจะไม่ทำอย่างนั้นแล้วมาอีก ผมให้สัญญา ครูจรรยาจึงยกโทษให้กิตติ และสอนกิตติว่า ควรมีความเคารพครู พ่อแม่ และผู้ที่อาวุโสกว่า ไม่ควรล้อชื่อพ่อแม่ของผู้อื่นมาล้อเลียนคิดว่าเป็นเรื่องสนุก หากมีคนมาล้อชื่อพ่อแม่ของกิตติเอง

กิตติจะชอบหรือไม่ กิตติตอบว่าไม่ชอบ และผมให้สัญญาอีกครั้งว่า ผมจะจำเหตุการณ์วันนี้ไว้เป็นข้อเตือนใจ ให้มีความเคารพ ครู พ่อแม่และผู้ที่อยู่รอบตัวตลอดไป ครูจึงอนุญาตให้กิตติกลับบ้านได้ โดยครูจะไปส่งที่บ้าน กิตติยกมือไหว้ครูและกล่าวขอบคุณ

บทบาทของกิตติ

ฉันชื่อ กิตติ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉันไม่ค่อยทำความเคารพครูหรือพ่อแม่ ฉันชอบนำชื่อพ่อแม่ของเพื่อน ๆ มาล้อเลียนอยู่เสมอ ฉันชอบแกล้งเพื่อน ชวนเพื่อนคุยหรือหยอ่เพื่อน ในขณะที่ครูสอน ฉันชอบล้อเลียนท่าทางและคำพูดของครู ในชั่วโมงจริยศึกษาอุดมบอกำให้เพื่อน ๆ นั่งท่าให้เรียบร้อย และให้ฉันลบกระดานดำ ซึ่งกำลังว่าครูบครูจอมยงติอไม่กระบองและมีเขี้ยวยื่นออกมาข้าง ๆ บาก กลับมานั่งที่ ฉันไม่เชื่ออุดมและล้อชื่อพ่อของอุดมแทน ฉันกลับมานั่งที่เมื่อครูเข้ามาในห้อง ในขณะที่ครูจอมยงสอนฉันแหย่วันชัยซึ่งนั่งอยู่ใกล้ ๆ ไม่ให้ฟังครูพูด และบางครั้งฉันล้อเลียนท่าทางคำพูดของครู ครูให้ฉันออกไปแสดงท่าทางการทำความเคารพครูและพ่อแม่ที่ถูกวิธี ฉันทำไม่ได้ครูจึงพาฉันยืนอยู่หน้าชั้นเรียนโดยไม่สนใจฉัน ครูบสอยาให้เพื่อน ๆ กลับบ้านหมด ครูนั่งตรวจงานของนักเรียนเหมือนไม่มีฉันอยู่ชั้นเรียน ฉันหิว ฉันกลัว ฉันเมื่อย ฉันจึงเดินเข้าไปหาครู และบอกครูว่า ครูครับผมขอโทษ ผมจะไม่ทำสิ่งที่ไม่ดีอีกแล้ว ผมให้สัญญา ครูยกโทษให้ฉัน และพาฉันไปส่งบ้าน ฉันตั้งใจว่าฉันจะทำอย่างที่ผมสัญญากับครูอย่างแน่นอน ครูสอนให้ฉันมีความเคารพ ครู พ่อแม่ และผู้รอบรู้รอบตัว ไม่ควรนำชื่อพ่อแม่ของผู้อื่นมาล้อเลียน คิดว่าเป็นเรื่องสนุก หากมีคนมาล้อเลียนชื่อพ่อของฉัน ฉันจะชอบหรือไม่ ฉันตอบว่า ไม่ชอบ และฉันให้สัญญากับครูอีกครั้งว่า ฉันจะจำเหตุการณ์วันนี้ไว้เป็นข้อเตือนใจให้มีความเคารพครู พ่อแม่ และผู้ที่อยู่รอบตัวตลอดไป ครูอนุญาตให้ฉันกลับบ้านได้ โดยครูเป็นผู้ไปส่ง ฉันยกมือไหว้ครูและกล่าวขอบคุณครู

บทบาทของครูโถมยง

ฉันชื่อ โถมยง เป็นครูสอนวิชาจริยศึกษา ในชั่วโมงสุดท้ายของวันนี้ ขณะที่ฉันเดินมาใกล้ชั้นเรียนได้ยินเสียงอุคมซึ่งเป็นหัวหน้าชั้นเรียนบอกให้นักเรียนคนอื่นนั่งที่ให้เรียบร้อย และบอกให้กิตติลบกระดานดำ ฉันได้ยินเสียงกิตติล้อเลียนชื่อพ่อของอุคม เมื่อฉันเดินเข้ามาในห้องเรียนพบกิตติวาดรูปฉันถือไม้กระบองและมีเขี้ยวยื่นออกมาข้างปาก ฉันโกรธกิตติแต่ระงับอารมณ์ไว้ได้ วันนี้ฉันสอนเรื่อง การทำความเคารพครูและพ่อแม่ โดยนำรูปภาพมาให้นักเรียนดูและสาธิตวิธีการทำความเคารพให้นักเรียนดู ฉันเรียกอุคมและวันชัยมาทำความเคารพให้เพื่อน ๆ อุคมและวันชัยทำดีถูกต้องและสวยงาม ฉันเห็นกิตติไม่ตั้งใจฟังและนั่งแหงนวันชัยอยู่ ฉันจึงเรียกกิตติออกมาแสดงความเคารพให้เพื่อน ๆ อุ กิตติทำไม่ได้ ฉันจึงให้กิตติยืนอยู่หน้าชั้นเรียนโดยไม่สนใจกิตติเลยจนกระทั่งเสียงออกดังขึ้นเป็นสัญญาณว่า โรงเรียนเลิกแล้ว ฉันให้นักเรียนสวดมนต์และปล่อยให้นักเรียนเข้าแถวกลับบ้านได้ ฉันเข้ามานั่งตรวจงานของนักเรียนโดยไม่สนใจกิตติ กิตติเริ่มกระสับกระส่ายและเดินเข้ามาหาฉันพร้อมกับพูดว่า ครูครับผมขอโทษผมทำสัญญาณว่าจะไม่ทำอย่างที่แล้วมาอีก ฉันยกโทษให้กิตติ ฉันสอนกิตติว่า ควรมีความเคารพครู พ่อแม่ และผู้ที่อาวุโสกว่าไม่ควรนำชื่อพ่อแม่ของคนอื่นมาล้อเลียนคิดว่าเป็นเรื่องสนุก หากมีคนมาล้อเลียนพ่อแม่ของกิตติเองกิตติจะทำอย่างไร กิตติฟังคำสอนของฉัน และให้สัญญาณอีกครั้งว่า จะจำเหตุการณ์ในวันนี้อย่างเป็นข้อเตือนใจ ให้มีความเคารพครู พ่อแม่และผู้ที่มีอาวุโสกว่า

บทบาทของอุดม

ฉันชื่อ อุดม เป็นหัวหน้าชั้นเรียน ในชั่วโมงจริยศึกษาฉันบอกให้เพื่อน ๆ นั่งที่ให้เรียบร้อย และบอกให้กอดติลบกกระดานดำและกลับมานั่งที่ แต่กิดติไม่ทำตามทีฉันบอก กลับล้อเลียนชื่อพ่อของฉัน พ่อคือครูโถมยงเข้ามาในชั้นเรียน วันนี้ครูสอนมารยาทในการทำความเคารพครูอาจารย์ และพ่อแม่ ครูรูปภาพมาให้ให้นักเรียนดูและสาธิตวิธีการทำความเคารพให้ถูกต้อง ครูเรียกฉันและวันชัย ออกไปทำความเคารพให้เพื่อน ๆ ดู ฉันทำได้ถูกต้องและสวยงามจึงได้รับความชมจากครู

บทบาทของวันชัย

ในชั่วโมงจริยศึกษา ครูโถมยงสอนเรื่องมารยาทในการทำความเคารพครูอาจารย์ และผู้ปกครอง ครูรูปภาพมาให้ให้นักเรียนดูและสาธิตวิธีการทำความเคารพ ฉันนั่งอยู่ใกล้กิดติ จึงถูกกิดติแหย่แต่ฉันก็ตั้งใจฟังครูอธิบาย เมื่อครูเรียกฉันและอุดมออกไปสาธิตวิธีการทำความเคารพ ฉันและอุดมทำได้ถูกต้องครูจึงกล่าวชมเชยฉันและอุดม

สิ่งดีของไทย

เด่นเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ย้ายตามบิดามารดาจากต่างจังหวัดมาเข้าเรียน
 ในโรงเรียนเดียวกับวินัย และบ้านของเด่นยังอยู่ใกล้บ้านของวินัยด้วย เด่นและวินัยจึงเป็นเพื่อน
 สนิทกัน วันหนึ่งเด่นขอให้วินัยพาไปเที่ยวชมวัดแห่งหนึ่งซึ่งเป็นวัดที่สำคัญของจังหวัด เด่นทราบว่า
 วัดนี้มีพระพุทธรูปซึ่งประชาชนนับถือว่า มีความศักดิ์สิทธิ์ ในพระอุโบสถมีภาพเขียนฝาผนังที่สวยงาม
 ภายในวัดมีเจดีย์ซึ่งเป็นโบราณสถานที่สำคัญ และยังมีโบราณวัตถุที่สำคัญซึ่งทางวัดจัดไว้ให้ประชาชน
 เข้าชม เมื่อเด่นขอให้วินัยพาไปชมวัด วินัยก็ตอบว่าไม่อยากพาเด่นไป เพราะเคยไปเที่ยวชม
 มาหลายครั้งแล้ว และรู้สึกว่าเป็นบุญแล้วก็ไม่必有ประโยชน์อะไร เจดีย์ก็เก่าแก่ทรุดโทรมมากสมควรรื้อ
 ลงโบราณวัตถุก็เก่าหัก สึกกร่อนไปมากแล้ว วินัยจึงเสนอจะพาไปเที่ยวสวนสนุก แต่เด่น
 ขอร้องวินัยให้พาไปสักครั้ง ครั้งต่อไปจะไปดูเองโดยไม่รบกวนวินัยอีก เด่นถือว่าวินัยว่าไม่ทักทายน่าที่
 แนะนำสถานที่ที่สำคัญของจังหวัดให้คนอื่นได้รู้จัก และยังไม่เห็นความสำคัญของโบราณสถานและ
 โบราณวัตถุ ตัวของเด่นเองได้ยืมชื่อวัดนี้มานานแล้วและอยากมาเที่ยวชม เมื่อถูกต่อว่า วินัยจึงยอม
 พาเด่นไปเที่ยวชมวัด วินัยพาเด่นเป็นจูงไปตามทางลัดเขาจนถึงบริเวณวัด เด่นรู้สึกเหนื่อยและร้อน
 จึงขอให้วินัยนั่งรอใต้ต้นไม้ก่อน เด่นถอดรองเท้าเดินลงไปที่สระน้ำเพื่อล้างหน้าแขนขา ให้
 คลายร้อนทันใดนั้นเด่นก็ร้องขึ้นด้วยความเจ็บปวด ยกเท้าขึ้นดูเห็นเลือดไหลเพราะถูกเศษขวด
 แตกบาด วินัยจึงรีบมาพุงาให้ไปนั่งใต้ต้นไม้และช่วยห้ามเลือดให้ ขณะนั้นทั้งสองเห็นฝรั่งชายหญิง
 คู่หนึ่งเดินผ่านเด่นและวินัยไปยังหน้าพระอุโบสถ และถ่ายรูปรอบ ๆ พระอุโบสถหลายรูป แล้วตรง
 ไปยังพระพุทธรูปซึ่งประดิษฐานอยู่หน้าพระอุโบสถ ฝรั่งชายเป็นจูงไปบนฐานพระพุทธรูปใช้มือรอบ
 เคียรพระให้ฝรั่งหญิงถ่ายรูปให้พอดีมีพระภิกษุรูปหนึ่งเดินออกมาจากพระอุโบสถเห็นการกระทำ
 ของฝรั่งชายหญิงคู่หนึ่งจึงเข้าไปห้ามและชี้แจงมาให้เขาเช่นนั้น ฝรั่งทั้งคู่จึงเดินออกจากวัดไป
 พระภิกษุรูปนั้นเดินตรงมาที่เด่นและวินัย เมื่อทราบว่าเด่นถูกขวดบาด พระภิกษุจึงบ่นาให้เด่นและ
 วินัยฟังว่า เกิดจากผู้มาเที่ยวชมวัด ต้มเครื่องต้มต้มน้ำชาชงไปบาทั้งลงในสระน้ำจึงทำหมี

เศษขวดแตกมากมายทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนอยู่เสมอ แล้วพระภิกษุจึงพาวิญญูญงค์ไปที่พระอุโบสถ
 ช่วยท่านแผลให้ และถามเด่นกับวิญญูญงค์ว่าทำไมจึงขึ้นมาที่วัดนี้ วิญญูญงค์เล่าว่าพาเด่นมาเที่ยวชมวัด
 ชมโบราณสถานและโบราณวัตถุเพราะเด่นเพิ่งย้ายมาอยู่ในจังหวัดนี้ ส่วนตัววิญญูญงค์เองอยู่ในจังหวัดนี้
 มาเที่ยวชมวัดนี้บ่อยจึงไม่ค่อยเห็นความสำคัญของสิ่งต่าง ๆ ในวัดนี้เท่าใดนัก พระภิกษุพาเด่นและ
 วิญญูญงค์เจดีย์ ซึ่งเป็นโบราณสถานที่เก่าแก่ของวัดสร้างด้วยฝีมือประณีต วิญญูญงค์ถามว่าทำไมไม่
 เจดีย์องค์นี้ลงเพราะเก่าแก่มากแล้ว พระภิกษุอธิบายว่า เจดีย์นี้มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์
 สร้างด้วยฝีมือประณีต เมื่อรื้อลงแล้วจะสร้างให้มีศิลปะเหมือนเดิมไม่ได้ เราจึงควรรักษาเจดีย์นี้
 ไว้ให้นานที่สุด พระภิกษุอธิบายความสำคัญของโบราณสถานและโบราณวัตถุให้เด็กทั้งสองคนฟังว่า
 โบราณสถานหรือโบราณวัตถุมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเจริญก้าวหน้า
 ทั้งในด้านศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ เราจึงควรศึกษาหาความรู้ และ
 ช่วยกันดูแลรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติสืบไป พระภิกษุรูปนั้น ถามวิญญูญงค์และเด่นว่ามีความรู้สึก
 อย่างไรกับโบราณสถานและโบราณวัตถุ เด่นตอบว่าชอบ อยากไปเที่ยวชมโบราณวัตถุและ
 โบราณสถานที่สำคัญของประเทศไทยและอยากให้นักคนไทยทุกคนเห็นความสำคัญของโบราณวัตถุ
 และโบราณสถาน ช่วยกันดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดี สะอาด เรียบร้อย เด่นพูดว่าเคยอ่านข่าว
 เกี่ยวกับการขโมยโบราณวัตถุไปขาย การกระทำเหล่านี้เป็นการไม่ช่วยกันรักษาโบราณวัตถุที่สำคัญ
 ของไทย หากผมทราบว่ามีการขโมยโบราณวัตถุผมจะแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบทันที เด่นพูด
 ต่อไปอีกว่า แม้เราเป็นเด็กก็ช่วยรักษาโบราณวัตถุ และโบราณสถานได้ โดยการไม่ขีดเขียน
 บนฝาผนังโบสถ์ กานพวงวัดไม่ทิ้งขยะให้สกปรก ไม่จับ และต้องโบราณวัตถุ ตามคำแนะนำ
 หรือคำเตือนของเจ้าหน้าที่ที่ดูแลโบราณวัตถุและโบราณสถาน วิญญูญงค์ฟังเด่นคุยกับพระภิกษุถึงเรื่อง
 ความสำคัญของโบราณสถานและโบราณวัตถุด้วยความชื่นชมความคิดของเด่นเพื่อนใหม่ของเขา
 และคิดว่าต่อไปเขาควรหาเวลาคุยกับเด่นเพื่อหาความรู้เรื่องโบราณวัตถุและโบราณสถานที่สำคัญ
 ของประเทศไทย บางทีอาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตบ้าง

บทบาทของเด่น

ฉันชื่อ เต้น เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ย้ายตามบิดามารดามาเรียนในโรงเรียนเดียวกับวินัย และบ้านอยู่ใกล้กัน ฉันกับวินัยจึงสนิทกัน วันหนึ่งฉันขอให้วินัยพาไปเที่ยวชมวัดแห่งหนึ่ง ซึ่งมีโบราณสถานและโบราณวัตถุที่สำคัญของจังหวัด วินัยไม่ยอมพาไปอ้างว่าตนเองไปดูมาหลายครั้งแล้วดูแล้วไม่ได้ประโยชน์อะไร เจตีย์เก่าแก่ทรุดโทรมสมควรรื้อลง โบราณวัตถุเก่าหัก สึกพรอบมากแล้ว วินัยจะพาฉันไปเที่ยวสวนสนุก ฉันจึงขอร้องให้วินัยพาไปสักครั้ง ครั้งต่อไป ฉันจะไปดูเอง ฉันต่อว่าวินัยว่าไม่ยอมแนะนำให้คนอื่นรู้จักสถานที่ที่สำคัญของจังหวัดและไม่เห็นคุณค่าของโบราณสถานโบราณวัตถุ วินัยจึงยอมพาฉันไปเที่ยวชมวัด คุยพาเป็นฉันไปตามหลังเขา เมื่อถึงบริเวณวัดฉันรู้สึกเหนื่อยและร้อนจึงให้วินัยไปนั่งรอใต้ต้นไม้ ส่วนฉันถอดรองเท้า เดินลงไปยังหน้าแขวนชา ฉันถูกเศษขวดแตกบาดเป็นแผล วินัยจึงมาพุงาให้นั่งใต้ต้นไม้และช่วยห้ามเลือดให้ ฉันเห็นฝรั่งชายหญิงคู่หนึ่งเดินเข้ามาในบริเวณวัดถ่ายรูปรอบ ๆ พระอุโบสถหลายรูป จากนั้นฝรั่งชายเดินตรงไปยังพระพุทธรูปซึ่งประดิษฐานอยู่หน้าพระอุโบสถ ฝรั่งชายปีนขึ้นไปบนฐานพระพุทธรูป ไข่มือรอบเศียรพระพุทธรูป ให้ฝรั่งหญิงถ่ายรูปให้ พอดีมีพระภิกษุรูปหนึ่งเดินออกมาจากพระอุโบสถ เห็นเหตุการณ์จึงเข้ามาห้ามและชี้แจงไม่ให้กระทำเช่นนั้น ฝรั่งชายหญิงจึงเดินออกจากวัดไป พระภิกษุเดินมาหาฉันและวินัย เมื่อทราบว่าฉันถูกขวดบาดจึงพาฉันไปใส่ยาทาแผลให้ และพาฉันและวินัยเดินชมเจตีย์ซึ่งเป็นโบราณสถานที่เก่าแก่ของวัด พระภิกษูดามวินัยและฉันว่ามีความรู้สักอย่างไรรกับโบราณวัตถุและโบราณสถาน ฉันตอบว่าอยากไปเที่ยวชม โบราณวัตถุและโบราณสถานของไทย อยากให้คนไทยทุกคนเห็นความสำคัญของโบราณวัตถุและโบราณสถาน ช่วยกันดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดี สะอาด เรียบร้อย ฉันคิดว่าถึงแม้ว่าฉันจะเป็นเด็กก็สามารถช่วยรักษาโบราณวัตถุและโบราณสถานได้โดยไม่ต้องเขียน ผาผนังโบสถ์ กานพวงวัด ไม่ทิ้งขยะให้สกปรก ไม่จับแะต้อง โบราณวัตถุ ตามคำแนะนำหรือคำประกาศเตือนของเจ้าหน้าที่ ที่ดูแลโบราณวัตถุและโบราณสถาน

บทบาทของวินัย

ฉันชื่อ วินัย เป็นเพื่อนสนิทของเด่น เด่นขอให้ฉันพาไปเที่ยวชมวัด โบราณสถานและโบราณวัตถุ ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญของจังหวัด ฉันไม่ยอมพาเด่นไปดูเพราะฉันไปเที่ยวมาหลายครั้งแล้ว ฉันจะพาเด่นไปชมสวนสนุกแต่เด่นไม่ยอมไป ฉันอ้างว่าโบราณสถานโบราณวัตถุดูแล้วไม่มีประโยชน์อะไร โบราณสถาน เช่น เจดีย์เก่าทรุดโทรมมาก โบราณวัตถุเก่า หักเลอะเลือนมากแล้ว ฉันถูกเด่นต่อว่า ว่าไม่ให้ความสำคัญของโบราณสถานโบราณวัตถุและไม่แนะนำให้คนอื่น ๆ รู้จักสถานที่ที่สำคัญของจังหวัด ฉันจึงยอมพาเด่นไปชมวัด ฉันพาเด่นไปใกล้เขาจีนโบ เด่นให้ฉันนั่งพักใต้ต้นไม้ ตัวเด่นเองลงไปล้างหน้าขนขาที่สระน้ำและถูกเศษขวดบาดเป็นแผล ฉันจึงพุงเต๋มานั่งใต้ต้นไม้และห้ามเลือดให้ ฉันเห็นฝรั่งชายหญิงคู่หนึ่งเดินเข้ามาในบริเวณวัดถ่ายรูปพระอุโบสถหลายรูป ฝรั่งชายป็นจีนไปบนฐานพระพุทธรูปาัมมือรอบเศียรพระพุทธรูปให้ฝรั่งหญิงถ่ายรูปพอดีพระภิกษุรูปหนึ่งออกมาเห็นจึงห้ามและชี้แจงมาให้ทำเช่นนั้น พระภิกษุรูปนั้นเดินมาที่ฉันและเด่น เมื่อทราบว่าเป็นถูกขูดบาดจึงพาฉันไปทาแผลที่พระอุโบสถ และถามฉันและเด่นว่า ขึ้นมาที่วัดทำไม ฉันตอบว่าขึ้นมาเพื่อพาเด่นมาเที่ยวชมวัดเด่นอยากมาชมโบราณสถานและโบราณวัตถุ ส่วนฉันมาชมหลายครั้งแล้ว พระภิกษุจึงพาฉันและเด่นเดินดูเจดีย์ซึ่งเป็นโบราณสถานที่เก่าแก่ฉันถามว่าทำไมไม่รื้อลง พระภิกษุรูปนั้นอธิบายว่าเจดีย์นี้สร้างมานานแล้ว เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญนับเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญจึงควรช่วยกันรักษาไว้ พระภิกษุถามฉันและเด่นว่ารู้ลึกอย่างไรกับโบราณวัตถุและโบราณสถานเด่นตอบว่าชอบ อยากไปเที่ยวชมโบราณวัตถุ และโบราณสถานที่สำคัญของประเทศไทยและอยากให้คนไทยทุกคนเห็นความสำคัญของโบราณวัตถุและโบราณสถาน ช่วยกันดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดีสะอาด เรียบร้อย ฉันยินฟังเด่นและพระภิกษุพูดถึงเรื่องความสำคัญของโบราณสถานและโบราณวัตถุด้วยความชื่นชมความคึกของเด่นและคิดว่าต่อไป ฉันจะหาเวลาคุยกับเด่นเพื่อหาความรู้เรื่องโบราณสถานและโบราณวัตถุที่สำคัญของประเทศไทย

บางทีอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตบ้าง

บทบาทของฝรั่งชาย

ฉันเป็นนักท่องเที่ยวฝรั่งมาเที่ยวเมืองไทย ฉันทราบว่า เมืองไทยมีสถานที่ที่น่าสนใจท่องเที่ยวหลายแห่ง แต่ฉันชอบชมสิ่งที่เป็นโบราณสถานและโบราณวัตถุของเมืองไทย เพราะสร้างด้วยฝีมือประณีตมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ฉันมาเที่ยววัดนี้ฉันถ่ายรูปรอบ ๆ พระอุโบสถหลายรูป ฉันอยากถ่ายรูปกับพระพุทธรูปจึงปีนขึ้นไปบนฐานพระพุทธรูปใช้มือโอบเศียรพระพุทธรูป ให้ฝรั่งหญิงเพื่อนของฉันถ่ายรูป ฉันจะเอารูปไปอวดที่เมืองของฉัน แต่ฉันถูกพระภิกษุรูปหนึ่งห้ามไม่ให้ทำเช่นนั้น เพราะเป็นการไม่เคารพพระพุทธรูป ขัดต่อวัฒนธรรมของไทย

บทบาทของฝรั่งหญิง

ฉันเป็นนักท่องเที่ยวมาเที่ยวเมืองไทย ฉันทราบว่า เมืองไทยมีสถานที่ที่น่าสนใจท่องเที่ยวหลายแห่ง แต่ฉันชอบชมสิ่งที่เป็นโบราณสถานและโบราณวัตถุของเมืองไทย เพราะสร้างด้วยฝีมือประณีต มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ฉันมาเที่ยววัดนี้ ฉันถ่ายรูปพระอุโบสถหลายรูป แต่ฉันถูกห้ามไม่ให้ถ่ายรูปเพื่อนของฉันที่ปีนขึ้นไปยืนอยู่บนฐานพระพุทธรูป ใช้มือโอบเศียรพระพุทธรูปไว้ เพราะเป็นการไม่เคารพพระพุทธรูป ขัดต่อวัฒนธรรมของไทย

บทบาทของพระภิกษุ

ฉันเป็นพระภิกษุอยู่ที่วัดนี้ ฉันเดินออกจากพระอุโบสถเห็นฝรั่งชายคนหนึ่งปีนขึ้นไปบนฐานพระพุทธรูปใช้มือโอบเศียรพระพุทธรูป ให้ฝรั่งหญิงถ่ายรูป ฉันจึงห้ามไม่ให้ทำเช่นนั้น เพราะเป็นการไม่เคารพพระพุทธรูป ขัดต่อวัฒนธรรมของไทย เมื่อฝรั่งชายหญิงคู่นั้นไปแล้ว ฉันเห็นเด็กชายคนหนึ่งนั่งอยู่ใต้ต้นไม้ ฉันเดินไปดูพบว่า เด็กคนหนึ่งถูกเศษขวดบาด ฉันจึงพาเด็ก

มาทานผล เด็กอีกคนหนึ่งเล่าให้ฟังว่า เพื่อนอยากมาชมวัดนี้ ชมโบราณสถานและโบราณวัตถุ
ฉันจึงพาทั้งสองคนไปดูเจดีย์ ซึ่งสร้างมานานแล้ว เด็กคนที่ไม่ได้ถูกขูดบาดถามว่า เจดีย์นี้เก่าแก่
มากแล้วทำไมไม่รื้อลง ฉันจึงอธิบายว่า เจดีย์นี้สร้างมานานแล้ว มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์
สร้างด้วยฝีมือประณีตหากรื้อลงจะสร้างให้มีฝีมือประณีตเหมือนเดิมอีกไม่ได้แล้วจึงควรช่วยกัน
รักษาให้คงอยู่สืบไป แล้วฉันถามเด็กทั้งสองว่า มีความรู้สึกอย่างไรกับโบราณวัตถุและโบราณสถาน
เด็กทั้งสองตอบว่าชอบ อยากไปเที่ยวชมโบราณวัตถุและโบราณสถาน และพร้อมที่จะช่วยกันรักษา
โบราณวัตถุและโบราณสถาน ฉันชอบความคิดของเด็กทั้งสองคนมาก

วันงานโรงเรียน

เช้าวันหนึ่ง หลังจากเชิฐรงชาติขึ้นสู่ยอดเสาและสวดมนต์แล้ว ครูใหญ่แจ้งให้นักเรียนทราบว่าทางโรงเรียนจะจัดให้มีงานประจำปีในอีกไม่กี่วันข้างหน้า งานนี้โรงเรียนเคยจัดมาเป็นประจำทุกปี ขอให้นักเรียนแต่ละชั้นจัดส่งรายการแสดงเข้าร่วมด้วย จะมีการตัดสินมอบรางวัลให้กับรายการที่แสดงได้ยอดเยี่ยมที่สุดด้วย

เป็นวันนี้หลังจากเลิกเรียนแล้ว นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ยังจับกลุ่มปรึกษาเรื่องรายการแสดง นทีซึ่งเป็นหัวหน้าชั้นขอความคิดเห็นจากเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน พิสมัยเสนอให้มีการแสดงมอเติร์นแดนซ์ อุไรเสนอให้มีการเดินแฟชั่นโชว์ในชุดต่าง ๆ พิเชษฐ์ซึ่งเป็นนักเรียนชายเสนอให้มีการแสดงรำไทยซึ่งทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายสามารถแสดงร่วมกัน เมื่อไม่มีใครเสนอรายการแสดงอย่างอื่น ๆ อีก นทีจึงขอความคิดเห็นจากสมาชิกในชั้นเรียนแต่ก็ยังคงลังกันไม่ได้พอดีครูดวงใจ ซึ่งเป็นครูประจำชั้นเดินเข้ามาในห้องเรียน นทีเล่าเรื่องให้ครูฟัง ครูดวงใจจึงให้นักเรียนเขียนรายการที่เพื่อนเสนอไว้บนกระดานดำ ครูให้นักเรียนยกมือสนับสนุนรายการที่ตนเองชอบ ผลการลงมติจากเสียงส่วนใหญ่สนับสนุนให้มีการแสดงรำไทย ครูดวงใจจึงขออาสาสมัครในการแสดงครั้งนี้ นักเรียนหลายคนอาสาสมัครเข้าแสดง ยกเว้นพิสมัยและอุไร ครูดวงใจจึงนัดวันฝึกซ้อมโดยใช้เวลาหลังเลิกเรียนทุก ๆ วัน

เป็นวันหนึ่งหลังจากเลิกซ้อมแล้ว เด็ก ๆ ขวนกันเดินกลับบ้าน ต่างเดินไปตามถนนและพูดคุยกันถึงรายการแสดง ต่างสงสัยว่าแต่ละห้องจะแสดงรายการอะไร พิสมัยและอุไรบอกรายการแสดงของชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นการเต้นประกอบเพลงฝรั่ง พิสมัยและอุไรพูดก่อนขอผลการแสดงของเพื่อน ๆ ว่าเขย ล้าสมัยไม่เข้าท่า ว่าเป็นนางละครแสนอ่อนอย่างหวังว่าจะชนะการแสดงของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นที พิเชษฐ์ และมาลินี ขวนกันรีบเดินโดยไม่เอาใจใส่กับคำพูดของพิสมัยและอุไร

หลังจากเป็นนั้นแล้วกลุ่มของพิสมัยและอุไร ก็ยังตามกระเจ้าเข้าเหย้า พุดจาซ่อนซอด กลุ่มของนที พิเชษฐ์ และมาลินีอยู่เสมอ แต่กลุ่มของนทีและพวกที่ฝึกซ้อมรำไทยก็ยังตั้งใจฝึกซ้อม รำอยู่ทุกวัน

เมื่อวันงานมาถึง การแสดงของนักเรียนคาเนินไปเรื่อย ๆ จนถึงการแสดงของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนแสดงอย่างตั้งใจ จนได้รับคำชมเชยจากครูใหญ่ ราชได้ดีสวยงาม ทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย และการแสดงของนักเรียนชั้นประถมศึกษา 6 ได้รับรางวัล การแสดงยอดเยี่ยม ครูดวงใจบอกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ว่า ครูตั้งใจที่นักเรียนตั้งใจ ฝึกซ้อมและได้รับรางวัล ครูภูมิใจที่นักเรียนรักศิลปะการแสดงแบบไทย การแสดงนี้เป็นมรดก ทางวัฒนธรรมอันมีค่าของบรรพบุรุษของเรา เป็นการถูกต้องที่นักเรียนได้ช่วยกันรักษา ถ้าพวกนักเรียนไม่ช่วยกันรักษา มรดกทางวัฒนธรรมอันมีค่านี้จะสูญหายไป ครูดวงใจยังบอก นักเรียนอีกว่าครูใหญ่จะพานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปแสดงในงานฉลองศูนย์พัฒนาตำบล แต่เราต้องการคนแสดงเพิ่มเติมอีก พิสมัยและอุไรยกมือและพูดว่า หนูสมัครด้วยค่ะ ทุกคนหัน มามองพิสมัยและอุไร ผู้ซึ่งเคยคิดว่า การรำไทยเป็นของเขย คร่ำครี และโบราณ แต่ทุกคน ก็ยื่นมาหิพิสมัยและอุไร พิสมัยพูดกับครูว่าหนูสมัครซ้อมรำไทยเพราะชื่นชมในความสามารถของเพื่อน เมื่อได้ชมรำไทยจึงเกิดความชอบและคิดว่ารำไทยเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของไทยที่ควรรักษาไว้ หนูจะหัดรำไทยให้เก่งและต่อไปถ้าอยู่โรงเรียนมัธยมศึกษาหรือได้เรียนในมหาวิทยาลัยที่มีชมรม ศิลปะการแสดงของไทย หนูจะสมัครเป็นสมาชิกด้วยคุณครูคิดว่าดีไหมคะ ครูดวงใจพยักหน้า และพูดว่าครูตั้งใจที่พิสมัย เห็นความสำคัญของศิลปะการแสดงของไทย

บทบาทของครูใหญ่

นั้นเป็นครูใหญ่ หลังจากนักเรียนเคารพธงชาติและสวดมนต์แล้ว ฉันแจ้งให้นักเรียน ทราบว่าทางโรงเรียนจะจัดให้มีงานประจำปีในอีกไม่กี่วันข้างหน้า จึงขอให้นักเรียนแต่ละชั้น

ส่งรายการแสดงเข้าร่วมด้วย การแสดงที่ยอดเยี่ยมที่สุดจะได้รับรางวัล เมื่อวันงานมาถึงฉันชมการแสดงของนักเรียนแต่ละชั้นด้วยความชื่นชม ฉันได้มอบรางวัลให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพราะนักเรียนแสดงด้วยความตั้งใจராได้ดีทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

บทบาทของนที

ฉันเชื่อมั่นที่เป็นหัวหน้าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากที่คุณครูใหญ่จึงให้ทราบว่าทางโรงเรียนจะจัดงานและให้นักเรียนแต่ละชั้นส่งรายการแสดงด้วย เป็นวันหนึ่งหลังเลิกเรียน ฉันและเพื่อน ๆ จึงปรึกษากัน ฉันให้นักเรียนแต่ละคนเสนอรายการแสดง พิสมัยเสนอให้มีการเต้นมอเดิร์นแดนซ์ อุราเสนอให้มีการเดินแฟชั่นโชว์ชุดต่าง ๆ พิสมัยเสนอให้มีการแสดงรำไทย เมื่อไม่มีผู้เสนออีกฉันจึงขอให้เพื่อนยกมือสนับสนุนรายการแสดง แต่เพื่อน ๆ ยังตกลงกันไม่ได้ ครูดวงใจเดินเข้ามาในห้องเรียน ฉันจึงเล่าเรื่องให้ครูฟัง ครูให้นักเรียนเขียนรายการที่เสนอบนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนยกมือสนับสนุนเลือกรายการแสดง ผลการลงมติสนับสนุนให้มีการแสดงรำไทย ฉันจึงขอร่วมฝึกซ้อมรำไทยด้วย เมื่อครูขออาสาสมัคร ฉันและเพื่อน ๆ ถูกพิสมัยและอุราว่ากระทบกระเทือนเบรียบเปรย แต่ฉันและเพื่อนไม่สนใจกับคำพูดนั้น ตั้งใจฝึกซ้อมการแสดงจนถึงวันแสดง รายการแสดงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้รับรางวัล และได้รับความชมเชยจากครูใหญ่และครูดวงใจด้วย

บทบาทของพิสมัย

ฉันเชื่อพิสมัย เมื่อนทีซึ่งเป็นหัวหน้าชั้นนำให้เพื่อน ๆ เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดง ฉันเสนอให้มีการเต้นมอเดิร์นแดนซ์ และเมื่อมีการยกมือสนับสนุนฉันก็ยกมือสนับสนุนให้มีการแสดงมอเดิร์นแดนซ์เหมือนเดิม ฉันไม่พอใจ เมื่อเสียงส่วนใหญ่ให้มีการแสดงรำไทย ฉันจึงไม่อาสาสมัครเข้าร่วมฝึกซ้อมด้วย ฉันจะคอยไปดูการแสดงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ฉันชอบการแสดงมอเติร์นแดนซของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คิดว่าเขาคงได้รับรางวัลเพราะเป็นการแสดงที่ทันสมัย ฉันคอยว่าก่อนขอตกกลุ่มเพื่อนที่แสดงรำไทย เมื่อการแสดงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้รับรางวัลฉันดีใจกับเพื่อน ๆ ด้วย เมื่อครูขออาสาสมัครรำไทยเพิ่มเติมฉันจึงอาสาสมัครเข้าร่วมฝึกซ้อมด้วย พิสมัยพูดกับครูว่าหนูสมัครซ้อมรำไทยเพราะชื่นชมในความสามารถของเพื่อน เมื่อได้ชมรำไทยจึงเกิดความชอบและคิดว่ารำไทยเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของไทยที่ควรรักษาไว้ หนูจะหัดรำไทยให้เก่ง และต่อไปถ้าอยู่โรงเรียนมัธยมศึกษา หรือได้เรียนในระดับมหาวิทยาลัยที่มีชมรมศิลปะการแสดงของไทย หนูจะสมัครเป็นสมาชิกด้วย คุณครูคิดว่าดีไหมคะ

บทบาทของอุไร

ฉันชื่ออุไร เมื่อนี่ซึ่งเป็นหัวหน้าชั้นให้เพื่อน ๆ เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดง ฉันเสนอให้มีการเดินแฟชั่นโชว์ในชุดต่าง ๆ เมื่อมีการยกมือสนับสนุน ฉันยกมือสนับสนุนให้มีการแสดงแฟชั่นโชว์เหมือนเดิม ฉันไม่พอใจเมื่อเสียงส่วนใหญ่ให้มีการแสดงรำไทย ฉันจึงไม่อาสาสมัครเข้าร่วมฝึกซ้อมด้วย ฉันจะคอยไปดูการแสดงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พร้อมกับพิสมัย ฉันชื่นชมและชอบการแสดงของนักเรียนของนักเรียนทั้งสองห้องนี้มาก คิดว่าเขาคงได้รับรางวัลเพราะเป็นการแสดงที่ทันสมัย ฉันคอยว่าก่อนขอตกกลุ่มเพื่อนที่แสดงรำไทยอยู่เสมอ เมื่อการแสดงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้รับรางวัลฉันดีใจกับเพื่อน ๆ ด้วย ฉันชื่นชมในความสามารถของเพื่อน ๆ และคิดว่าการแสดงรำไทยเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งที่ควรรักษาไว้ เมื่อครูอาสาสมัครเข้าร่วมฝึกซ้อมรำไทยเพิ่มเติมฉันจึงอาสาสมัครเข้าฝึกซ้อมด้วย

บทบาทของดวงใจ

ฉันชื่อดวงใจ เป็นครูประจำชั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉันเข้ามาในห้องเรียนในตอนเย็นวันหนึ่ง นทีเล่าเรื่องที่เกิเกิดขึ้นให้ฟัง ฉันจึงอ่านที่เขียนรายชื่อการแสดงที่เพื่อน ๆ เสนอ ลงบนกระดานดำ ให้นักเรียนยกมือสนับสนุน เสียงส่วนใหญ่ให้มีการแสดงรำไทย ฉันขออาสาสมัครเข้าร่วมแสดงและฝึกซ้อมตอนเย็นหลังเลิกเรียน เมื่อการแสดงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้รับรางวัลชนะเลิศกับนักเรียน ฉันชื่นชมในความสามารถของนักเรียน ฉันขออาสาสมัครเพิ่มเติมเพื่อไปแสดงรำไทยในงานเปิดศูนย์พัฒนาตำบล ตามที่ครูใหญ่แจ้งให้ทราบ พิสมัยและอุไร ขออาสาเข้าฝึกซ้อมรำไทยด้วย พิสมัยบอกฉันว่า สมัครซ้อมรำไทยเพราะชื่นชมในความสามารถของเพื่อน เมื่อได้ชมรำไทยเกิดความชอบและคิดว่ารำไทยเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของไทยที่ควรรักษาไว้ จะให้รำไทยให้เก่ง ต่อไปถ้าอยู่โรงเรียนมัธยมศึกษาหรือได้เรียนในมหาวิทยาลัย ที่มีชมรมศิลปะการแสดงของไทย จะเข้าเป็นสมาชิกด้วย พิสมัยถามความคิดเห็นของฉัน ฉันพยักหน้าและพูดว่า ครูดีใจที่พิสมัยเห็นความสำคัญของศิลปะการแสดงแบบไทย

ความสุขของจ้อย

วันนี้เป็นวันสงกรานต์จ้อยตื่นนอนแต่เช้า เพื่อไปปรับตั้งและเปียกมาเล่นสาดน้ำที่หน้าบ้าน จ้อย โต้้ง และเปียก ตกลงกันว่าตอนเช้าจะเล่นสาดน้ำกัน ส่วนตอนบ่ายจะไปดูขบวนแห่นางสงกรานต์ และร่วมขบวนแห่ที่ตลาดด้วย เมื่อทั้งสามคนมาถึงบ้านพบแม่หิวปิ่นโตและตะกร้าใส่ของกำลังจะออกจากบ้านเพื่อไปทำบุญที่วัด จ้อยจึงขออนุญาตแม่ให้เพื่อน ๆ เล่นสาดน้ำที่บ้าน และขอให้สายยางต่อน้ำจากก๊อกมาใส่ถังเพื่อเล่นสาดน้ำกัน แม่เตือนให้ทั้งสามคนเล่นกันอย่างระวัง ไม่ควรสาดน้ำใส่รถยนต์ที่แล่นผ่านไปมา เมื่อแม่ไปแล้วทั้งสามคนใช้สายยางต่อน้ำจากก๊อกมาใส่ถังและใช้ขันตักน้ำสาดกันเอง บางครั้งต่างก็แย่งสายยางจากก๊อกฉีดน้ำสาดกันเอง ใช้แป้งมันละลายน้ำมาทาสากันจนเนื้อตัวเสื้อผ้าขาว จ้อยนึกสนุกจึงชวนโต้้งและเปียกตักน้ำสาดรถยนต์ที่แล่นผ่านไปมาด้วย โต้้งเตือนว่าแม่ไม่ให้สาดน้ำใส่รถยนต์ จ้อยบอกว่าสาดสนุก ๆ ไม่ก็คันหรือ และแม่ก็ไม่อยู่แล้ว ทั้งสามจึงตักน้ำสาดรถยนต์ที่แล่นผ่านไปมา คนขับรถยนต์บางคนเมื่อเห็นเด็ก ๆ สาดน้ำอยู่ข้างถนนก็ชะลอความเร็วให้เด็กสาดน้ำได้ คนขับรถยนต์บางคนเร่งความเร็วขึ้นเพื่อหนีไม่ให้เด็ก ๆ สาดน้ำได้ทัน จ้อยจึงออกความคิดว่าจะใช้น้ำที่สูงแล้วไปใส่รถยนต์ที่แล่นหนี ขณะนั้นมีรถจักรยานยนต์แล่นมา ทั้งสามคนเตรียมสาดน้ำอีก จ้อยบอกว่าให้เปียกไปสาดน้ำทางออกไปอีก ส่วนโต้้งให้สาดอยู่ตรงกลาง ตัวจ้อยเองจะใช้สายยางฉีดอยู่เป็นคนสุดท้าย เปียกสาดน้ำก่อนตามมาด้วยโต้้ง รถจักรยานยนต์เสียหลักพุ่งเข้าชนจ้อยล้มลง คนขับรถจักรยานยนต์พลิกตัวหลบไปได้ รถจักรยานยนต์ทับร่างของจ้อยอยู่ โต้้งและเปียกตกใจรีบมาช่วยยกรถขึ้น แม่กลับมาเห็นเหตุการณ์จึงพาจ้อยส่งโรงพยาบาล จ้อยแขนหักเนื้อตัวลวก ต้องพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล โต้้งและเปียกส่งสารจ้อยมาเยี่ยมจ้อยทุกวัน เมื่ออยู่พร้อมหน้ากัน จ้อย โต้้ง และเปียกกเล่าวขอโทษแม่ที่แม่เชื่อฟังคำเตือนของแม่ แม่ยกโทษให้ทั้งสามคน และแม่เล่าความสำคัญของวันสงกรานต์ให้ฟังว่า วันสงกรานต์ คือ วันที่กำหนดเป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทยเรามาแต่โบราณ เริ่มตั้งแต่วันที่ 13 ถึงวันที่ 15 เมษายน ของทุกปี เมื่อถึงวันสงกรานต์จะมีการทำบุญตักบาตร ถวายพระเจดีย์ทราย สรงน้ำพระ รดน้ำญาติผู้ใหญ่ บ่อยนุก บ่อยปลา และมีการละเล่นพื้นเมืองต่าง ๆ เช่น

มอญซ่อนผ้า การเล่นลูกช่วง แต่ในปัจจุบันชาวไทยละเลยประเพณีที่ดีงามของไทย เล่นสงกรานต์
ไม่ถูกต้องโดยเฉพาะการสาดน้ำ ใช้น้ำไม่สะอาด ใช้น้ำใส่ถุงพลาสติกขว้างปากันอย่างไม่สุภาพ
ซึ่งเป็นทั้งเรื่องเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่ผู้อื่นและตัวเองได้ เช่น การเล่นของจ้อย รัดัง และเปียก
ใช้สายยางฉีดรถจักรยานยนต์ซึ่งผู้ขับไม่ระมัดระวังจึงทำให้เกิดอันตราย ทั้งสามคนเข้าใจวิธีการเล่น
สงกรานต์ที่ดีขึ้นและรู้สึกที่ตัวผิวน้ำมากขึ้นที่ไม่ปฏิบัติตามประเพณีที่ดีงาม ทั้งสามจึงสัญญากันว่าจะไม่เล่น
สงกรานต์ด้วยวิธีผิด ๆ อีกแล้ว โดยจ้อยบอกว่า ชอบประเพณีวันสงกรานต์ ในวันสงกรานต์ปีหน้า
จ้อยจะชวนเพื่อน ๆ ไปทำบุญที่วัดกับแม่ รดน้ำขอพรจากญาติผู้ใหญ่ จะเล่นสาดน้ำกับเพื่อน ๆ
อย่างสุภาพ ไม่สาดน้ำจนทำให้เกิดอุบัติเหตุเหมือนในปีนี้ รัดังก็บอกว่าชอบประเพณีสงกรานต์
และจะเล่นสงกรานต์วันปีหน้าอย่างถูกต้องเช่นกัน หากเห็นเด็กอื่น ๆ เล่นสาดน้ำไม่ถูกต้องก็จะ
อธิบายให้เด็ก ๆ นั้นเล่นสงกรานต์ให้ถูกต้อง เพื่อจะรักษาประเพณีสงกรานต์ที่ดีของไทยไว้

บทบาทของจ้อย

ฉันชื่อ จ้อย ฉันตั้งใจเมื่อวันสงกรานต์มาถึงจึงตื่นนอนแต่เช้าไปรับรดังและเปียกมาเล่น
สาดน้ำที่บ้าน ฉันชวนให้รดังและเปียกมาเล่นสาดน้ำในตอนเช้า ส่วนตอนบ่ายจะไปดูขบวนแห่
และร่วมขบวนแห่ทางสงกรานต์ที่ตลาด ฉันพาโรดังและเปียกมาถึงบ้านพบว่าแม่กำลังหัวป้อนรด
และตะกร้าใส่ของไปทำบุญที่วัด ฉันจึงขออนุญาตแม่ให้รดังและเปียกมาเล่นสาดน้ำที่บ้านและ
ขออนุญาตใช้สายยางรดน้ำจากก๊อกน้ำถึงเพื่อเล่นสาดน้ำ แม่เตือนให้รดังและเปียกเล่นอย่างระวัง
ไม่เล่นสาดน้ำรถยนต์ที่ผ่านเข้ามา เมื่อแม่ไปวัดแล้วฉันใช้สายยางฉีดน้ำรดังและเปียก ใช้แป้ง
ละลายน้ำทาโรดังและเปียกจนหน้าและเนื้อตัวขาว ฉันชวนให้รดังและเปียกสาดน้ำรถยนต์ที่ผ่าน
เข้ามา รดบางคันย็นดีให้ฉันสาดน้ำ รถยนต์บางคันเร่งความเร็วหนีไป ฉันโกรธจึงอยากเอาน้ำใส่ถุง
ปาสี ฉันเห็นรถจักรยานยนต์แล่นมาจึงให้รดังและเปียกช่วยกันสาดน้ำ โดยยืนอยู่ห่าง ๆ กัน
ให้เปียกยืนสาดน้ำด้านหลัง รัดังสาดน้ำอยู่ตรงกลาง ส่วนฉันใช้สายยางฉีดอยู่ปลายทาง เมื่อเปียก
และรดังสาดน้ำทำให้รถจักรยานยนต์เสียหลักพุ่งเข้าชนฉันล้มลง รถจักรยานยนต์ทับอยู่บนตัวฉัน

เป๊ยกและร่ำเต็กใจรับมาช่วยยกรดจักรยานยนต์ขึ้น แม่มาเห็นเหตุการณ์จึงนำฉันส่งโรงพยาบาล ฉันต้องพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล เป๊ยกและร่ำเต็กมาเยี่ยมฉันทุกวัน ฉัน เป๊ยกและร่ำเต็กขอโทษแม่ แม่ยกโทษให้ฉัน ร่ำเต็กและเป๊ยก แล้วแม่เล่าถึงความสำคัญและวิธีเล่นสงกรานต์ที่ถูกต้องให้ฟัง ฉันสัญญากับเป๊ยกและร่ำเต็กว่าต่อไปจะไม่เล่นสงกรานต์แบบผิด ๆ อีก ฉันบอกว่า ชอบประเพณี วันสงกรานต์ ในวันสงกรานต์ปีหน้าฉันจะชวนเพื่อน ๆ ไปทำบุญที่วัดกับแม่ และรดน้ำขอพรจากญาติผู้ใหญ่ จะเล่นสาดน้ำกับเพื่อน ๆ อย่างสุภาพ ไม่สาดจนทำให้เกิดอุบัติเหตุเหมือนในปีนี้

บทบาทของร่ำเต็ก

ฉันชื่อ ร่ำเต็ก วันสงกรานต์จ้อยไปรับฉันและ เป๊ยกให้มาเล่นสาดน้ำ ฉันพบแม่ของจ้อย จะไปทำบุญที่วัด จ้อยขออนุญาตแม่ให้ฉันและ เป๊ยกเล่นสาดน้ำที่หน้าบ้าน ฉันช่วยจ้อยใช้สายยางต่อน้ำจากก๊อกาสั่งและเล่นสาดน้ำกัน ฉันช่วยจ้อยตัดน้ำสาด เป๊ยกและจ้อยและฉันแบ่งมันและลายน้ำทาเป๊ยกและจ้อยด้วย ฉันช่วยจ้อยและเป๊ยกตัดน้ำสาดรถยนต์ที่เล่นผ่านใบมา และสาดน้ำรดจักรยานยนต์ที่เล่นผ่านมาทำให้รดจักรยานยนต์เสียหลักพุ่งเข้าชนจ้อยล้มลง ฉันตกใจช่วย เป๊ยกยกรดจักรยานยนต์ที่ทับร่างของจ้อยขึ้น จ้อยต้องรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล ฉันและ เป๊ยกไปเยี่ยมจ้อยทุกวัน ฉันจ้อยและเป๊ยกสนิทผิดจึงขอโทษแม่ แม่ยกโทษให้ แม่เล่าความสำคัญและวิธีเล่นสงกรานต์ที่ถูกต้องให้ฟัง ฉันสัญญากับจ้อยและเป๊ยกว่าต่อไปจะไม่เล่นสงกรานต์แบบผิด ๆ อีก ฉันบอกจ้อยและเป๊ยกว่า ฉันก็ชอบประเพณีสงกรานต์ และจะเล่นสงกรานต์ในปีหน้าอย่างถูกต้องเช่นกัน หากเห็นเด็กอื่น ๆ เล่นสาดน้ำไม่ถูกต้องก็จะอธิบายให้เด็ก ๆ นั้นเล่นสงกรานต์ให้ถูกต้อง เพื่อจะรักษาประเพณีสงกรานต์ที่ดีของไทยไว้

บทบาทของเป๊ยก

ฉันชื่อ เป๊ยก วันสงกรานต์จ้อยไปรับฉันและรุ่งให้มาเล่นสาคน้ำ ฉันพบแม่ของจ้อย จะไปทำบุญที่วัด จ้อยขออนุญาตแม่ให้ฉันและรุ่งเล่นสาคน้ำที่หน้าบ้าน ฉันช่วยจ้อยและรุ่งใช้ สายยางต่อน้ำจากก๊อกน้ำถึงและเล่นสาคน้ำกัน ฉันใช้ขันตักน้ำสาครุ่งและจ้อย และใช้ถังมัน ละลายน้ำใส่สารีและจ้อย ฉันช่วยรุ่งและจ้อยตักน้ำสาครถยนต์ที่เล่นผ่านเข้ามา และสาคน้ำ รถจักรยานยนต์ที่เล่นผ่านมาจากท่าให้รถจักรยานยนต์เสียหลักพุ่งเข้าชนจ้อยล้มลง ฉันตกใจช่วย รุ่งยกรถจักรยานยนต์ที่ทับร่างของจ้อยขึ้น จ้อยต้องพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล ฉันและรุ่ง ไปเยี่ยมทุกวัน ฉันจ้อยและเป๊ยกสนิทสนมคิดถึงขอโทษแม่ แม่ยกโทษให้แล้วแม่เล่าความสำคัญและ วิธีเล่นสงกรานต์ที่ถูกต้องให้ฟัง ฉัน จ้อยและรุ่ง สัญญาว่าต่อไปจะไม่เล่นสงกรานต์ แบบผิด ๆ อีก

บทบาทของแม่

ฉันเป็นแม่ของจ้อย วันสงกรานต์ฉันจะไปทำบุญที่วัด จ้อยไปรับเพื่อน ๆ มาเล่น ที่หน้าบ้าน และขออนุญาตใช้สายยางต่อน้ำจากก๊อกน้ำถึงเล่นสาคน้ำกัน ฉันจึงเตือนให้ทั้งสามคน เล่นกันอย่างระวัง ฉันกลับมาอีกครั้งเห็นจ้อยถูกรถจักรยานยนต์ชน ฉันจึงพาจ้อยมาส่งโรงพยาบาล จ้อยต้องรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล เพื่อน ๆ ของจ้อยมาเยี่ยมทุกวัน ทั้งสามคนสนิทสนมและขอโทษ ฉันยกโทษให้และเล่าความสำคัญของวันสงกรานต์และวิธีเล่นสงกรานต์ให้เด็กทั้งสามคนฟังด้วย

บทบาทของคนขับรถจักรยานยนต์

ฉันเป็นคนขับรถจักรยานยนต์ ขับรถจักรยานยนต์มา เด็กทั้งสามคนสาคน้ำใส่ฉัน น้ำเข้าตาทำให้รถเสียหลักพุ่งเข้าชนจ้อย ฉันไม่เป็นอันตราย

ทำอะไรกันบ้าง

ในช่วงมรสุมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ครูประสงค์ให้นักเรียนจัดป้ายนิเทศเรื่องวันสำคัญทางศาสนาโดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม และมอบหมายให้จัดป้ายนิเทศานหัวข้อความสำคัญความเป็นมา สิ่งที่ประชาชนควรปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา และสิ่งที่นักเรียนประทับใจในการเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา ตามที่นักเรียนแต่ละกลุ่มได้รับมอบหมาย เมื่อนักเรียนทำป้ายนิเทศเสร็จแล้วให้ส่งตัวแทนมาพูดข้อสรุปการอภิปรายของกลุ่มพร้อมทั้งแสดงป้ายนิเทศให้เพื่อน ๆ ดู นักเรียนทุกกลุ่มต่างช่วยกันจัดป้ายนิเทศอย่างตั้งใจและอภิปรายสิ่งที่นักเรียนประทับใจในวันสำคัญทางศาสนา

กลุ่มที่ 1 ได้รับมอบหมายให้จัดป้ายนิเทศเรื่องวันมาฆบูชา

เรณูเป็นตัวแทนของกลุ่มออกมาอธิบายให้เพื่อน ๆ ฟังตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย และสรุปสิ่งที่สมาชิกในกลุ่มประทับใจในการเข้าร่วมกิจกรรมวันมาฆบูชา คือ ได้ไปเวียนเทียนที่วัดในตอนกลางคืน ได้พูดคุยกับเพื่อนอย่างสนุกสนาน จนกระทั่งเพื่อนคนหนึ่งทำธูปไปถูกเสื้อของน้ำชายขาดเป็นรูจึงถูกน้ำชายดู

กลุ่มที่ 2 ได้รับมอบหมายให้จัดป้ายนิเทศเรื่องวันวิสาขบูชา

ทวีเป็นตัวแทนของกลุ่ม ออกมาอธิบายให้เพื่อนฟังตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย ทวีพูดถึงสิ่งที่สมาชิกในกลุ่มประทับใจในการเข้าร่วมกิจกรรมวันวิสาขบูชา คือ ครูพานักเรียนไปทำบุญที่วัดแล้วช่วยทำความสะอาดบริเวณวัด และได้เวียนเทียนที่วัด เจ้าอาวาสวัดสอนวิธีเวียนเทียนที่ถูกต้อง ให้นักเรียนที่ไปเวียนเทียน

กลุ่มที่ 3 ได้รับมอบหมายให้จัดป้ายนิเทศเรื่องวันอาสาฬหบูชา

นรินทร์ เป็นตัวแทนของกลุ่มออกมาอธิบายให้เพื่อน ๆ ฟัง ตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย และพูดถึงสิ่งที่สมาชิกในกลุ่มประทับใจในการเข้าร่วมกิจกรรมวันอาสาฬหบูชา คือ เพื่อนหลายคนได้ไปทำบุญที่วัด บางคนวิ่งเล่นรอบ ๆ บริเวณวัดทำเสียงดังจนถูกดู บางคนทำกระดาษรูปเทียนของวัดแตก

กลุ่มที่ 4 ได้รับมอบหมายให้จัดป้ายนิเทศเรื่องวันเข้าพรรษา

สมพิศเป็นตัวแทนของกลุ่มออกมาอธิบายให้เพื่อนฟังตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย

และสิ่งที่สมาชิกในกลุ่มประทับใจในการเข้าร่วมกิจกรรมวันเข้าพรรษาคือ ครูให้นักเรียนหลายคน แต่งชุดไทยร่วมขบวนแห่หน้าเทียนพรรษาไปถวายที่วัด และได้ช่วยกันปลูกต้นไม้ในบริเวณโรงเรียน ด้วยเพราะวันเข้าพรรษาทางราชการจัดให้เป็นวันต้นไม้แห่งชาติด้วย ขณะนี้ต้นไม้ที่ปลูกในวันเข้าพรรษาที่ผ่านมามีดอกสวยงามแล้ว

กลุ่มที่ 5 ได้รับมอบหมายให้จัดป้ายนิเทศเรื่องวันออกพรรษา

ปรางทิพย์เป็นตัวแทนของกลุ่มออกมาอธิบายให้เพื่อนฟังตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย

และสิ่งที่สมาชิกในกลุ่มประทับใจในการเข้าร่วมกิจกรรมวันออกพรรษา คือ เพื่อน ๆ ได้ไปร่วมทำบุญตักบาตรเทโวกับพ่อและแม่ที่วัด

เมื่อตัวแทนของแต่ละกลุ่มนำป้ายนิเทศมาให้เพื่อน ๆ ดูและอธิบายให้เพื่อน ๆ ฟังแล้ว ครูกล่าวชมเชยนักเรียนทุกคนที่ร่วมมือกันจัดป้ายนิเทศ และเสนอความคิดเห็นให้ตัวแทนออกมา รายงานให้เพื่อนฟัง จากนั้นครูประสงค์จึงสรุปความสำคัญ ความเป็นมา และสิ่งที่ประชาชนปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ให้นักเรียนฟังอีกครั้งว่า วันสำคัญทางศาสนามีประวัติความเป็นมาและมีความสำคัญต่างกัน แต่วิธีการปฏิบัติของประชาชนคล้ายกัน คือ จะมีการทำบุญตักบาตร ฟังเทศน์ และเวียนเทียน ดังนั้นเมื่อนักเรียนไปทำบุญตักบาตร ฟังเทศน์หรือเวียนเทียนควรปฏิบัติด้วยความตั้งใจจริง ไม่ไปวิ่งเล่นชุกชนทำสิ่งของของวัดเสียหายไม่ทำเสียงดังรบกวนผู้อื่น หรืออาจทำสิ่งที่เป็นอันตรายแก่ตัวเอง วันสำคัญทางศาสนาเป็นประเพณีที่ปฏิบัติกันมานานจึงควรช่วยกันรักษาสืบไป

ทวี ยกมือขึ้นแล้วพูดกับครูว่า ผมเคยไปทำบุญกับแม่ที่วัด และเคยไปร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาที่โรงเรียนจัดเสมอ ผมเคยชวนเพื่อน ๆ ไปเวียนเทียนที่วัด และตั้งใจเวียนเทียนไม่ชวนเพื่อน ๆ ลอย เพราะกลัวเผลอทำรูปเทียนไปถูกเสื้อของผู้อื่น

นรินทร์ ยกมือขึ้น พูดต่อจากทวีว่า ผมเคยไปทำบุญที่วัด ผมไม่ตั้งใจฟังพระสวดมนต์ และทำภาระทางรูปของวัดแตก ต่อไปนี้ ผมจะตั้งใจฟังพระสวดมนต์ และจะปฏิบัติตนให้ถูกต้องเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา

บทบาทของครูประสงค์

ฉันชื่อประสงค์เป็นครูสอนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ในชั่วโมงนี้ฉันมอบหมายให้นักเรียนจัดป้ายนิเทศเรื่องวันสำคัญทางศาสนา ในหัวข้อความสำคัญประวัติ ความเป็นมา สิ่งที่ประชาชนควรปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา และสิ่งที่นักเรียนประทับใจเกี่ยวกับวันสำคัญทางศาสนาตามที่นักเรียนได้รับมอบหมาย เมื่อนักเรียนจัดป้ายนิเทศเสร็จให้นักเรียนมาแสดงและส่งตัวแทนออกมารายงานให้เพื่อน ๆ ฟังตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มรายงานเสร็จแล้ว ฉันกล่าวชมเชยนักเรียนทุกคนที่ร่วมกันจัดป้ายนิเทศและเสนอความคิดเห็นให้ตัวแทนออกมารายงานให้เพื่อน ๆ ฟัง จากนั้นฉันสรุปความสำคัญ ความเป็นมา และสิ่งที่ประชาชนปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา รวมถึงการปฏิบัติตนของนักเรียน เมื่อจบรวมกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา วันสำคัญทางศาสนาเป็นประเพณีที่ปฏิบัติกันมานานจึงควรช่วยกันรักษาสืบไป

บทบาทของเรณู

ฉันชื่อเรณู วันนี้ครูประสงค์มอบหมายให้กลุ่มของฉันจัดป้ายนิเทศวันมาฆบูชา ในหัวข้อความสำคัญ ความเป็นมา สิ่งที่ประชาชนควรปฏิบัติ และสิ่งที่นักเรียนในกลุ่มประทับใจในการเข้าร่วมกิจกรรมในวันมาฆบูชา ฉันและเพื่อน ๆ ช่วยกันจัดป้ายนิเทศและร่วมกันอภิปรายถึงสิ่งที่สมาชิกในกลุ่มประทับใจในการเข้าร่วมกิจกรรมวันมาฆบูชา สรุปว่าเพื่อน ๆ ได้ไปเวียนเทียนที่วัด พูดคุยกันอย่างสนุกสนาน ท้าทายใบถูกเลือกของน้ำชายชาตเป็นรู จึงถูกดู ฉันได้เป็นตัวแทนของกลุ่มป้ายนิเทศไปอธิบายให้เพื่อน ๆ ฟังตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมายจากครู

บทบาทของทวิ

ฉันชื่อทวิ วันนี้ครูประสงค์มอบหมายให้กลุ่มของฉันจัดป้ายนิเทศวันวิสาขบูชาในหัวข้อ ความสำคัญ ความเป็นมา สิ่งที่ประชาชนควรปฏิบัติ และสิ่งที่นักเรียนในกลุ่มประทับใจในการเข้าร่วมกิจกรรมวันวิสาขบูชา ฉันและเพื่อน ๆ ช่วยกันจัดป้ายนิเทศ และร่วมกันอภิปรายสิ่งที่สมาชิกในกลุ่มประทับใจในการเข้าร่วมกิจกรรมวันวิสาขบูชา สรุปว่า ครูพานักเรียนไปทำบุญที่วัด แล้วช่วยกันทำความสะอาดบริเวณวัด และได้เวียนเทียนที่วัด เจ้าอาวาสวัดสอนวิธีการเวียนเทียน ที่ถูกต้องให้นักเรียนที่ร่วมเวียนเทียน ฉันได้เป็นตัวแทนของกลุ่มนำป้ายนิเทศไปอธิบายให้เพื่อน ๆ ฟังตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมายจากครู เมื่อครูสรุปความสำคัญ ความเป็นมาและสิ่งที่ควรปฏิบัติ ในวันสำคัญทางศาสนา ฉันยกมือขออนุญาตครู แล้วพูดกับครูว่าผมเคยไปทำบุญที่วัดกับแม่ และเคย ร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาที่โรงเรียนจัดเสมอ ผมเคยชวนเพื่อน ๆ ไปเวียนเทียนที่วัดและ ตั้งใจเวียนเทียนไม่ชวนเพื่อนคุย เพราะกลัวเผลอทำรูปเทียนไปถูกเสื้อของผู้อื่น

บทบาทของนรินทร์

ฉันชื่อนรินทร์ วันนี้ครูประสงค์มอบหมายให้กลุ่มของฉันจัดป้ายนิเทศวันอาสาฬหบูชาในหัวข้อ ความสำคัญ ความเป็นมา สิ่งที่ประชาชนควรปฏิบัติ และสิ่งที่นักเรียนในกลุ่มประทับใจในการเข้าร่วมกิจกรรมวันอาสาฬหบูชา ฉันและเพื่อน ๆ ช่วยกันจัดป้ายนิเทศ และร่วมกันอภิปรายสิ่งที่สมาชิกในกลุ่มประทับใจในการเข้าร่วมกิจกรรมวันอาสาฬหบูชา สรุปว่า เพื่อน ๆ หลายคนได้ไป ทำบุญที่วัด บางคนวิ่งเล่นรอบ ๆ บริเวณวัด ทำเสียงดังจนถูกดุ บางคนทำกระดางรูปเทียนของ วัดแตก ฉันได้เป็นตัวแทนของกลุ่มนำป้ายนิเทศไปอธิบายให้เพื่อน ๆ ฟังตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย จากครู ผมยกมือขออนุญาตครูพูดต่อจากทวิว่า ผมเคยไปทำบุญที่วัด ผมไม่ตั้งใจฟังพระสวดมนต์ และทำกระดางรูปของวัดแตก ต่อไปนี้ผมจะตั้งใจฟังพระสวดมนต์ และจะปฏิบัติตนให้ถูกต้อง เกี่ยวกับสิ่งที่ควรปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา

บทบาทของสมพิศ

ฉันชื่อสมพิศ วันนี้ครูประสงค์มอบหมายให้กลุ่มของฉันจัดป้ายนิเทศวันเข้าพรรษาในหัวข้อ ความสำคัญ ความเป็นมา สิ่งที่ประชาชนควรปฏิบัติ และสิ่งที่นักเรียนในกลุ่มประทับใจในการเข้าร่วมกิจกรรมวันเข้าพรรษา ฉันและเพื่อน ๆ ช่วยกันจัดป้ายนิเทศ และร่วมกันอภิปรายสิ่งที่สมาชิกในกลุ่มประทับใจในการเข้าร่วมกิจกรรมวันเข้าพรรษา สรุปว่า ครูให้นักเรียนหลายคน แต่งชุดไทยร่วมขบวนแห่เทียนพรรษาไปถวายที่วัด และได้ช่วยกันปลูกต้นไม้ในบริเวณโรงเรียน เพราะวันเข้าพรรษาทางราชการจัดให้เป็นวันต้นไม้แห่งชาติ ขณะนี้ต้นไม้ที่ปลูกในวันเข้าพรรษา ที่ผ่านมามีดอกสวยงามแล้ว ฉันได้เป็นตัวแทนของกลุ่มป้ายนิเทศไปอธิบายให้เพื่อน ๆ ฟังตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมายจากครู

บทบาทของปรางทิพย์

ฉันชื่อปรางทิพย์ วันนี้ครูประสงค์มอบหมายให้กลุ่มของฉันจัดป้ายนิเทศวันออกพรรษา ในหัวข้อความสำคัญ ความเป็นมา สิ่งที่ประชาชนควรปฏิบัติ และสิ่งที่นักเรียนในกลุ่มประทับใจในการเข้าร่วมกิจกรรมวันออกพรรษา ฉันและเพื่อน ๆ ช่วยกันจัดป้ายนิเทศ และร่วมกัน อภิปรายสิ่งที่สมาชิกในกลุ่มประทับใจในการเข้าร่วมกิจกรรมวันออกพรรษา สรุปว่า วันออกพรรษา เพื่อน ๆ ได้ไปร่วมทำบุญตักบาตรเทโวกับพ่อแม่ที่วัด ฉันได้เป็นตัวแทน ของกลุ่มป้ายนิเทศไปอธิบายให้เพื่อน ๆ ฟังตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมายจากครู

ตึกนิยมไทย

วันนี้เป็นวันสงกรานต์ ตึกตื่นนอนอาบน้ำแต่งตัวออกมาพบพ่อรออยู่ก่อนแล้ว พ่อจะพาตึกไปเยี่ยมย่าและพาไปชมวัดพระแก้ว แม่เตรียมอาหารออกไปตักบาตร ตึกจึงช่วยแม่ตักบาตร แม่บอกว่าในวันธรรมดามีคนตักบาตรน้อย ในวันพระจะมีคนตักบาตรมากจึงควรตักบาตรในวันธรรมดาด้วย และการตักบาตรเป็นการทำความดีอย่างหนึ่ง เมื่อตักบาตรเสร็จแม่เตรียมอาหารให้พ่อและตึกรับประทาน แม่ของตึกทำอาหารอร่อยและชอบทำอาหารแบบไทย ๆ เช่น แกงจืด ผัดผัก ตาน้ำพริก เมื่อรับประทานอาหารเสร็จแม่ฝากขนมและเสื้อผ้าชุดใหม่ไปให้ย่า แม่ไม่ได้ไปเยี่ยมย่าด้วยเพราะต้องอยู่เฝ้าบ้าน บ้านของย่าเป็นเรือนทรงไทยหลังคาสูง ลมพัดเข้าออกได้สะดวก ตั้งอยู่ชานเมืองอากาศเย็นสบาย พ่อและตึกทำความเคารพย่า ย่าดีใจที่พ่อและตึกมาเยี่ยมย่า พ่อเตรียมน้ำสรงรดขอพรจากย่า ตึกก็ทำเช่นเดียวกับพ่อ ย่าให้พรพ่อและตึกและฝากพรไปให้แม่ด้วย

ตอนบ่ายพ่อพาตึกไปชมวัดพระแก้ว วันนี้มีคนมาชมวัดพระแก้วมาก มีทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ทุกคนแต่งตัวสะอาดเรียบร้อย พ่อพาตึกไปไหว้พระแก้วมรกตและพาเดินดูภาพฝาผนังเรื่องรามเกียรติ์ ขณะนั้นมีฝรั่งถอยหลังมาเหยียบเท้าของตึก ตึกร้องอู๊ย ! ฝรั่งหันมาพูดภาษาอังกฤษกับตึก ตึกทำหน้าเหวอ พ่อจึงบอกว่าเขาขอโทษ ตึกรีบบอกว่าไม่เป็นไรค่ะ เมื่อฝรั่งเดินจากไปตึกก็ลงมองที่พื้นพบพวงกุญแจตกอยู่ ตึกหยิบมาให้พ่อดู พ่อบอกว่าคงเป็นของฝรั่งคนนั้น พ่อและตึกจึงรีบเดินตามฝรั่งไป ตึกชูพวงกุญแจให้ดู ฝรั่งยื่นมาให้ตึกและพ่อแล้วเดินมารับพวงกุญแจคืน เขาพูดขอบคุณและหยิบเงินส่งให้ตึก ตึกสั่นหน้าไม่รับเงิน พ่อพูดกับฝรั่งและไม่รับเงินนั้น ฝรั่งจึงหยิบเหรียญเงินให้ตึกไว้เป็นที่ระลึก ตึกรีบยกมือไหว้และกล่าวขอบคุณ ตึกพูดกับพ่อว่าพ่อพูดกับฝรั่งได้เข้าใจ ตึกจากหูของพ่อได้หลายคำและจะจำไปพูดกับเพื่อน ๆ ที่โรงเรียน เหมือนที่เพื่อนของตึกจากภาษาอังกฤษจากวิทยุ โทรทัศน์มาพูดบนภาษาไทย แต่พ่อไม่ให้ตึกทำเช่นนั้น และสอนว่าเราเป็นคนไทยควรพูดภาษาไทย พูดให้ถูกต้องและชัดเจน ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งที่สำคัญของชาติไทย ถ้าคนไทยไม่พูดภาษาไทยต่อไปภาษาไทย

จะสูญหายไป เมื่อออกจากวัดพระแก้วพ่อพาตุ๊กไปชมพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติซึ่งเป็นสถานที่เก็บ
โบราณวัตถุที่สำคัญหลายอย่างของไทย โบราณวัตถุเหล่านี้เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ เป็นสิ่งที่
บอกถึงศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีของไทยในแต่ละสมัย วัตถุเหล่านี้จะสร้างหรือ
หามาทดแทนให้เหมือนเก่าได้ยาก เราจึงควรช่วยกันรักษา ไม่จับ แตะต้อง หรือขีดเขียน เพราะ
จะทำให้เกิดความชำรุดเพิ่มขึ้น พ่อพาตุ๊กเดินชมจนทั่ว ตุ๊กเคยเรียนเรื่องโบราณวัตถุที่สำคัญมาแล้ว
วันนี้ตุ๊กได้มาชมของจริงจึงเห็นคุณค่าของโบราณวัตถุมากขึ้น พ่อพาตุ๊กเดินไปที่โรงละครแห่งชาติ
วันนี้มีการแสดงดนตรีไทยและการฟ้อนรำของนักเรียนหลายโรงเรียน ตุ๊กได้ชมการแสดงของ
นักเรียน ตุ๊กเกิดความชื่นชมความสามารถของนักเรียน ตุ๊กมีความตั้งใจว่าจะฝึกซ้อมเล่น
ดนตรีไทยที่โรงเรียนให้เก่งเหมือนที่ได้ชมวันนี้ และจะนำสิ่งที่ได้พบเห็นวันนี้ไปเล่าให้เพื่อน ๆ
ที่โรงเรียนฟัง จะบอกเพื่อน ๆ ว่าฉันมีความนิยมไทย หลายอย่าง เช่น การทำบุญตักบาตร
การไหว้ การทำความเคารพ การชมโบราณสถาน โบราณวัตถุ และชมการแสดงดนตรีไทยด้วย
ความชื่นชม ฉันจะชักชวนเพื่อน ๆ ให้มีความนิยมไทยเหมือนฉันด้วย

บทบาทของตุ๊ก

ฉันชื่อ ตุ๊ก ฉันตื่นนอนแต่เช้าอาบน้ำแต่งตัวอย่างเรียบร้อย เพราะพ่อจะพาไปเยี่ยมย่า
และพาไปชมวัดพระแก้ว ฉันช่วยแม่ตักบาตรตอนเช้า เมื่อรับประทานอาหารเช้าแล้วแม่ฝากขนม
และเสื้อผ้าชุดใหม่มาให้ย่า วันนี้แม่ไม่ได้ไปเยี่ยมย่าด้วยเพราะต้องอยู่เฝ้าบ้าน ฉันชอบบ้านย่า
เพราะปลูกเป็นเรือนทรงไทย สูงโปร่ง หลังคาสูงอากาศเย็นสบาย พ่อและฉันรดน้ำขอพรจากย่า
ย่าสืงใจที่พ่อและฉันมาเยี่ยมและรดน้ำขอพรตามประเพณีไทย ย่าให้พรพ่อกับฉันและฝากพาไปให้แม่ด้วย
ตอนบ่ายพ่อพาไปชมวัดพระแก้ว พ่อและฉันไปไหว้พระแก้วมรกตและเดินชมภาพวาดฝาผนัง
ฝรั่งคนหนึ่งถอยหลังมาเหยียบเท้า ฉันร้องด้วยความเจ็บ ฝรั่งหันมาพูดเป็นภาษาอังกฤษกับฉัน
ฉันทบทวนนาง พ่อจึงบอกว่าเขาขอโทษฉัน ฉันบอกว่าไม่เป็นไร เมื่อฝรั่งเดินจากไปฉันก้มลงที่พื้น
พบกุญแจตกอยู่ ฉันหยิบมาให้พ่อดู พ่อคิดว่าคงเป็นของฝรั่งคนที่เหยียบเท้าฉัน พ่อและฉันจึงเดินตาม

ฝรั่งไป ฉันพูดพวงกุญแจให้เขาดู เขายิ้มและเดินมารับพวงกุญแจคืนกล่าวว่าขอบคุณและหยิบเงินส่งให้ฉัน
ฉันยื่นหน้ามารับเงิน ฝรั่งจึงหยิบเหรียญเงินให้เป็นที่ระลึก ฉันยกมือไหว้และกล่าวขอบคุณ ฉันชอบ
พ่อบุคภาษาอังกฤษกับฝรั่งและจะแนะนำที่จำได้ไปพูดกับเพื่อน ๆ ที่โรงเรียน พ่อไม่เห็นด้วยบอกว่า
เราเป็นคนไทยควรพูดภาษาไทย พูดให้ถูกต้องและชัดเจน ภาษาไทยเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่สำคัญ
ของไทย หากคนไทยไม่พูดภาษาไทยอีกไม่ช้าภาษาไทยคงสูญหายไป พ่อพาฉันไปชม
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติซึ่งเป็นสถานที่ที่เก็บโบราณวัตถุที่สำคัญของไทย โบราณวัตถุเป็นหลักฐานทาง
ประวัติศาสตร์ เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของไทยจึงควรช่วยกัน
รักษา ไม่จับ แต่ต้องหรือขีดเขียนบนโบราณวัตถุเพราะจะทำให้เกิดความชำรุดมากขึ้น
ฉันเคยเรียนเรื่องโบราณวัตถุมาแล้วเมื่อได้มาชมฉันจึงเห็นความสำคัญของโบราณวัตถุมากขึ้น
พ่อพาฉันไปโรงละครแห่งชาติ วันนี้มีการบรรเลงดนตรีไทย และการแสดงฟ้อนรำของนักเรียน
ฉันชื่นชมในความสามารถของนักเรียนในการบรรเลงดนตรีไทย ฉันตั้งใจว่าจะฝึกซ้อม
การเล่นดนตรีไทยที่โรงเรียนให้เก่งขึ้น วันนี้ฉันได้ชมและได้ทำสิ่งที่แสดงถึงความเป็นไทย
หลายอย่างฉันจะนำเรื่องที่ได้อ่านได้พบวันนี้ไปเล่าให้เพื่อน ๆ ที่โรงเรียนฟังด้วย ฉันจะบอกเพื่อน ๆ
ว่าฉันมีความนิยมไทย หลายอย่าง เช่น การทำบุญตักบาตร การไหว้ การทำความเคารพ
การชมโบราณสถาน โบราณวัตถุ และชมการแสดงดนตรีไทยด้วยความชื่นชม ฉันจะชักชวนเพื่อน ๆ
ให้มีความนิยมไทยเหมือนฉันด้วย

บทบาทของพ่อ

ฉันเป็นพ่อของตุ๊ก ฉันพาตุ๊กไปเยี่ยมย่า รดน้ำขอพรจากย่า และพาตุ๊กไปชมวัดพระแก้ว
ฉันและตุ๊กไปไหว้พระแก้วมรกตและเดินชมภาพฝาผนัง ตุ๊กถูกฝรั่งเหยียบเท้า ฝรั่งขอโทษตุ๊ก
ตุ๊กหน้าง ฉันจึงอธิบายให้ตุ๊กฟัง ตุ๊กพบพวงกุญแจฝรั่งทำตกไว้ ฉันและตุ๊กจึงเดินนำเอาพวงกุญแจไปคืน
ฉันพูดกับฝรั่งได้ ตุ๊กจากปากของฉันและจะแนะนำไปพูดกับเพื่อน ๆ ฉันจึงพูดให้ตุ๊กเห็นความสำคัญของ
ภาษาไทยว่า เราเป็นคนไทยควรพูดภาษาไทยให้ถูกต้องและชัดเจน ภาษาไทยเป็นภาษาประจำ

ชาติไทยเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งที่สำคัญ หากคนไทยไม่พูดภาษาไทยจะทำให้ภาษาไทยสูญหายไปได้
ฉันพาตุ๊กไปชมโบราณวัตถุที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติและอธิบายให้เห็นความสำคัญของโบราณวัตถุ
และควรช่วยกันรักษา ฉันพาตุ๊กไปดูการแสดงดนตรีไทยและการฟ้อนรำของนักเรียนที่โรงละคร
แห่งชาติ ตุ๊กชื่นชมในความสามารถของนักเรียนและตุ๊กมีความตั้งใจที่จะเรียนดนตรีไทยที่โรงเรียน
ให้เก่งขึ้นเหมือนที่ได้ชมในวันนี้ ซึ่งฉันเองก็สนับสนุนความคิดของตุ๊ก

บทบาทของฝรั่ง

ฉันเป็นฝรั่ง ฉันมาเที่ยวชมวัดพระแก้ว ฉันถอยหลังไปเหยียบเท้าของตุ๊ก ฉันขอโทษ
ตุ๊กทันทันที พ่อของตุ๊กจึงอธิบายให้ตุ๊กเข้าใจ ตุ๊กบอกว่าไม่เป็นไร ฉันทำบุญเจตน์ไว้ พ่อและตุ๊ก
น้าบุญเจตน์มาคืนให้ ฉันตั้งใจกล่าวขอบคุณและหยิบเงินให้ตุ๊ก ตุ๊กสั่นหน้าไม่รับเงิน ฉันจึงให้เหรียญเงิน
เป็นที่ระลึก ตุ๊กขอบคุณและไหว้ฉัน

บทบาทของแม่

ฉันเป็นแม่ของตุ๊ก ตอนเช้าฉันเตรียมอาหารใส่บาตร ตุ๊กช่วยฉันตักบาตร ฉันจึงสอน
ให้เขารู้จักทำบุญตักบาตร ฉันฝากขนมและเสื้อผ้าชุดใหม่ไปให้ย่าเพราะฉันต้องอยู่เฝ้าบ้าน
ฉันจัดอาหารให้พ่อและตุ๊กรับประทานก่อนไปเยี่ยมย่าด้วย

บทบาทของย่า

ฉันเป็นย่าของตุ๊ก ฉันตั้งใจเมื่อพ่อของตุ๊กและตุ๊กมาหาฉัน ฉันอวยพรให้เขาเมื่อเขา
รดน้ำขอพรเหมือนที่เขาเคยทำมาทุกปี และฉันก็ฝากคำอวยพรไปให้แม่ของตุ๊กด้วย

ประวัติย่อผู้เขียน

ชื่อ นางสาวบุญตา ยิ้มน้อย

เกิดวันที่ 30 เดือน เมษายน พุทธศักราช 2503

สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 90 หมู่ 4 ถนนเพชรเกษม

ตำบลวังก้ง อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 5

ที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบ้านวังยาว

ตำบลวังก้ง อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2520 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหัวหิน อำเภอหัวหิน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

พ.ศ.2522 ปกศ. จากวิทยาลัยครูเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

พ.ศ.2525 พ.ม. สมัครงสอบ

พ.ศ.2529 คบ.(ประถมศึกษา) จากวิทยาลัยครูเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

พ.ศ.2536 กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความนิยมไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนค่ายธนะรัชต์ อำเภอบราหารบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

บทคัดย่อ
ของ
บุญตา ยิ้มน้อย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2536

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความนิยมไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนค่ายธนะรัชต์ อำเภอบราญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2535 จำนวน 16 คน ที่มีคะแนนความนิยมไทยต่ำกว่าเบอร์เซ็นไทล์ที่ 25 และสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองได้รับการใช้บทบาทสมมติ เรื่องความนิยมไทย และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ เรื่องความนิยมไทย เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามความนิยมไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบของ วิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched - Pairs Signed Ranks Test) และ แมน - วิทนี (The Mann-Whitney U Test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการใช้บทบาทสมมติมีความนิยมไทยสูงขึ้นกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนมีความนิยมไทยสูงขึ้นหลังจากได้รับการใช้บทบาทสมมติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนมีความนิยมไทยสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECT OF ROLE PLAYING ON THE THAI APPRECIATION VALUE
OF PRATHOM SUKSA VI STUDENTS OF KHAITHANARATH SCHOOL
IN AMPHOE PRAN BURI CHANGWAT PRACHUAP KHIRI KHAN

AN ABSTRACT

BY

BOONTA YIMNOI

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

March 1993

The purpose of this experimental research was to study the effect of role playing on The Thai appreciation value of Prathom Suksa VI students of Khaithanarath school in Amphoe Pran Buri, Changwat Prachuap Khiri Khan in academic year 1992. The subjects were 16 students whose The Thai appreciation value were below twenty fifth percentile. They were randomly selected into an experimental group and acontrol group. Each group consisted of 8 students. The experimental group was exposed to the role playing technique while the control group was taught by the conventional instruction on The Thai appreciation value. The insrtuments used in the study were The Thai appreciation value questionnaires, a role playing program and a program of conventional instruction on The Thai appreciation value. The data were analyzed by the Wilcoxon Matched - Pairs Signed Rank Test and the Mann - Whitney U Test.

The results were as follows :

1. The Thai appreciation value of the students exposed to the role playing technique was significantly higher than those taught by conventional instruction at .05 level.
2. The Thai appreciation value of the students exposed to the role playing technique was significantly higher at .01 level.
3. The Thai appreciation value of the students taught by conventional instruction was significantly higher at .01 level.